MONNIKEN WEGWIJZER

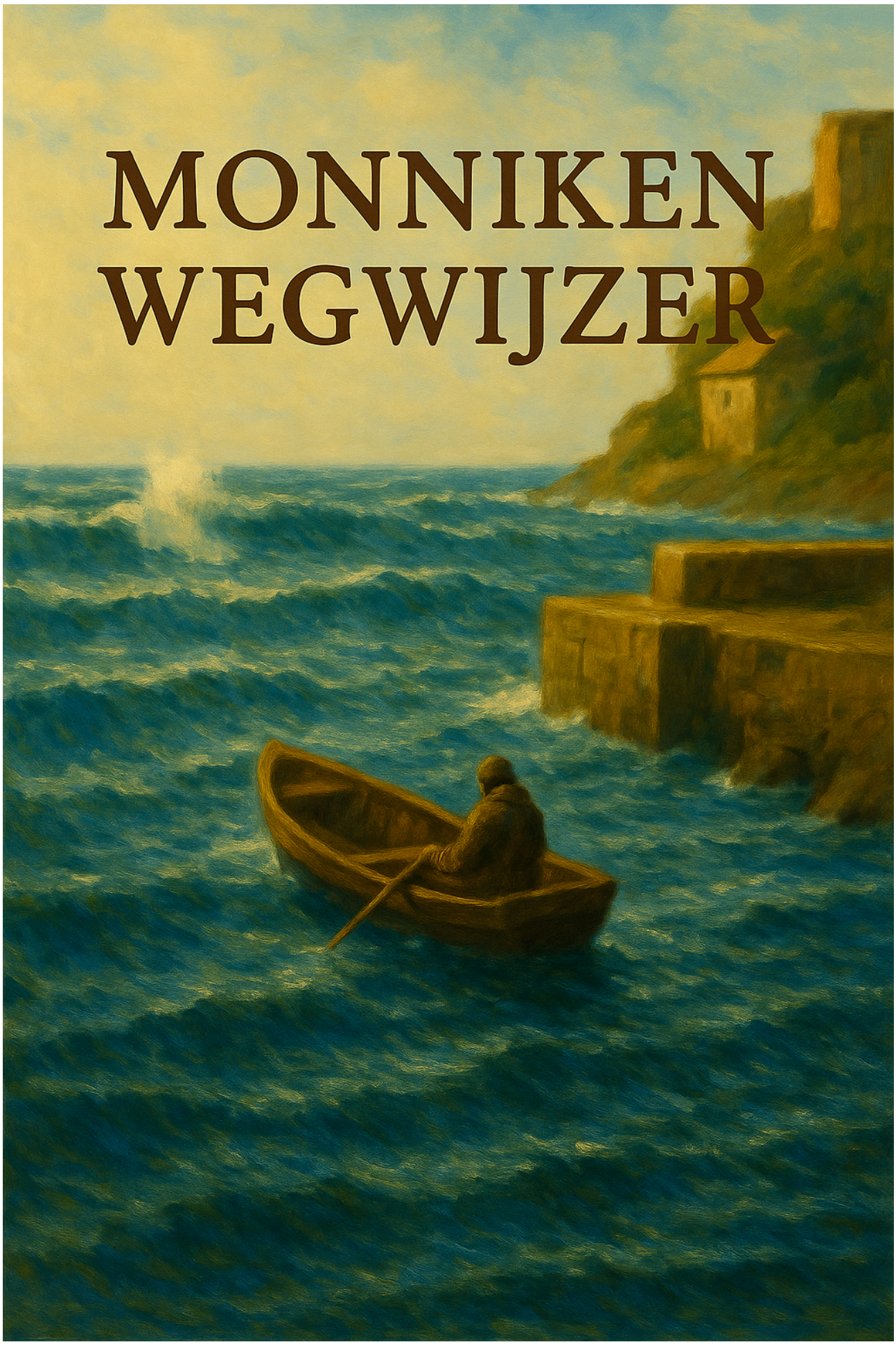

MONNIKEN WEGWIJZER

Voor de omslag afbeelding is gebruik gemaakt van het Woordweefgetouw

Uitgave : Monniken Wegwijzer
2025

1. De verloren rib - Het verloren paradijs
2. De val van de mens
3. Het begin van Anderlech
4. Bespreking IV Werktuigen 6:135-143 (RV-bijbel)
5. Het eeuwige ijs
6. HET EVANGELIE VAN CALVIJN
7. Bespreking Johannes Climacus - De geestelijke ladder (ca. 600)
8. HET EVANGELIE VAN CALVIJN II
9. BESPREKING VAN PREEK 109 VAN SMYTEGELT'S HET GEKROOKTE RIET
10. VAN PELGRIM TOT BALLING
11. HET EVANGELIE VAN CALVIJN III
12. BESPREKING VAN HET BOEK VISSEN
13. KORTE BESPREKING DE SAAMBINDER 1964
14. DE WERELD VAN DE RV-BIJBEL
15. VERKOCHTE ZIELEN
16. HOE KOMEN WIJ IN HET BELOOFDE LAND ?
17. DE VAL VAN DE MENS
18. IN HET WOORD UW ENIGE SCHUILPLAATS
19. HET EVANGELIE VAN CALVIJN IV
20. HET LAODICEAANSE WERELDRIJK
21. HET EVANGELIE VAN CALVIJN V
22. HET EVANGELIE VAN C. STEENBLOK
23. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VI
24. DE DRIEVOUDIGE DOOD
25. ALS VERLAMDE BINNENGEDRAGEN
26. BESPREKING A.F.J. KLIJN'S FILIPPENZEN
27. VAN CALVIJN TOT DOOYEWEERD
28. BESPREKING VAN STEMPVOORD'S GALATEN
29. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VII
30. CALVIJN, LUTHER EN HUS - VERGETEN FUNDAMENTEN VAN DE KERK
31. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VIII
32. HET CALVIJN GEHEIMENIS
33. HET EVANGELIE VAN CALVIJN IX
34. HET CALVIJN GEHEIMENIS II
35. CALVIJN'S BESPREKING VAN DE SYNOPTISCHE EVANGELIËN
36. IN MESECH EN IN KEDARS TENTEN
37. CALVIJN'S BESPREKING VAN DE SYNOPTISCHE EVANGELIËN II
38. VAN WEDERGEBOORTE TOT GEESTELIJKE OPVOEDING
39. DE WEG VAN DE PELGRIM
40. EEN IJZIG PAD
41. DE VOGELS VAN RAGNAROK
42. NIET LEVEN MAAR OVERLEVEN
43. DE WETENSCHAP VAN HET LEVEN
44. OP DE VLUCHT
45. KORTE BESPREKING VAN DE 1 PETRUS VERKLARING VAN GREIJDANUS
46. GIJ DIENT BESNEDEN TE WORDEN

47. DE DOODSVREZE DES HEEREN IN GETSEMANÉ
48. DE DOODSVREZE DES HEEREN IN GETSEMANÉ - 2
49. GEVAREN IN BEVINDELIJKHEID
50. VAN KIEVIT TOT KERSTEN
51. GEVAREN IN BEVINDELIJKHEID - 2
52. BESPREKING BULI 7:55
53. DE BESNIJDENIS VAN HET OOR
54. DE LENGTES VAN DE VOORSPOEDS-LEUGENS
55. GAAN TOT HET GEESTELIJKE SCHIP
56. DE BOOGSCHUTTER
57. De ontbrekende schakel - De dochter-theologie in de rv-bijbel
58. De verschijning van de dochter van de hemel
59. De wederkomst van de dochter van de hemel, de leeuwin
60. De zee van depressie
61. BESPREKING HET GEREFORMEERDE HANDBOEK VAN 1625
62. BESPREKING BELOCH 6-7
63. DE GEESTELIJKE WINTER
64. HEB IK HAAR EERDER GEHOORD ?
65. ZOMBIE KERK IN EEN ZOMBIE WERELD
66. DE BESNIJDENIS VAN HET VERSTAND
67. CLOWNS IN DE KERK
68. DE STRIJD TEGEN DE HARTSTOCHTEN
69. DE STRIJD TEGEN DE HARTSTOCHTEN - 2
70. TERUG NAAR HET MONNIKENTIJDPERK

1. De verloren rib - Het verloren paradijs

Een stem roept ons terug naar het begin. De mensheid is op een dwaalspoor geraakt. Je ziet het overal om je heen. Het is de hemelse moeder die roept, de oermoeder. De mensheid heeft zichzelf een overdosis gegeven door zonde, door hebzucht, trots en onzinnigheid.

Misschien ken je het verhaal van Adam en Eva. Eva werd gemaakt uit een van Adams ribben. De RV-bijbel, de nieuwe Bijbel, legt dit verhaal uit in een

bredere context. De rib is het oergeheugen, en deze rib is door de zonde voor de mensheid verloren gegaan.

We moeten terugkeren naar de verloren rib, en luisteren. We moeten onze ziel herinneren. We moeten onze verbinding met de oermoeder herinneren. Het paradijs is een staat van luisteren, leren en herinneren. Het is ons kompas dat ons richting geeft. God is de hemelse zee om ons schoon te wassen. In het hemelse visnet van oerkennis worden we opgenomen, wat de eeuwige hemelse kennis is waaraan alle zonde en leugen zal sterven.

Er is alleen een moeder in ons eigen moederschap, in de mate waarin we leren een moeder voor anderen te zijn. Iedereen kan dat. Het kan in de eenvoudige en kleine dingen zitten. Dan worden we geconfronteerd met de oerwond, en dat is precies wat de verloren rib is. Die geneest zodra we er weer contact mee maken. Het is de verloren herinnering. Het paradijs uitgelegd.

---

2. De val van de mens

We lezen in Kamba 12:19 :

‘De zondeval is één van de grootste religieuze geheimenissen. Als we het beest van het oervlees hebben ontmaskerd, zullen we tegelijkertijd het raadsel oplossen van het einde der tijden.’

II Duizen 13:21-22 zegt : En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een speer van bot om als koningen te heersen.
De speer van bot, de Vreze des Heeren, is de rib, het oorspronkelijke, zuivere vrouwelijke beginsel, geschonken aan de overwinnaars, hen die zich hebben toegewijd aan de moeder God. Wij moeten in haar opnieuw geboren worden om de rib, het wapen, te ontvangen.

De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

II Duizen 20:26 zegt : Adam kwam in de tempel van Zaralahm tot het beestennet, wat grote oerkennis bevatte, in de vorm van drie ribben.

Kamba 12:16-17 zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

In de nieuwe bijbel wordt er gewezen op de slang waar Mozes op wees, en er wordt ook veel gewezen op de vis. Het zijn dieren die hun onderribben nog hebben.
De mens heeft door de zondeval de onderribben, de buikribben, en ook de buikgraat, verloren. Alleen zijn hart wordt beschermd, en zijn longen, door de ribben, maar de buik heeft geen ribben.

Het pre-adamitische ras had veel meer ribben dan men vandaag de dag heeft, in de context van de rv-bijbel. Men heeft nu alleen ribben die het hart en de longen beschermen, maar in de oertijd had men ook ribben die de buik beschermden, en dat moet ook wel, want vandaag leeft men in vraatzucht. Er worden vandaag geen grenzen aan de macht van de buik gesteld. Daarom moeten de verloren ribben terugkomen.

De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

Na de zondeval is het beenderstelsel, het skelet, van de mens niet meer hoe het moet wezen. De mens verloor ook zijn beenribben, waardoor zijn wandel steeds meer ontspoorde.

Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, de buikribben en de beenribben, als sleutels tot het paradijs. Het paradijs is innerlijk, als een studie proces. In het studie proces mogen we de opgedane kennis ook delen met anderen.

3. Het begin van Anderlech

Vandaag lezen we de korte samenvattingen van het begin van Anderlech :

Anderlech 1 :

Het Woord is de baarmoeder van de hogere natuur.
Het Woord roept de mens op om terug te keren tot de hemelse moederborst, om veilig te blijven tegen de roofdieren.
Het gaat vooral om het herstel van het zicht erop.
Daarom is het belangrijk dat in deze tijd de weg gepredikt wordt.
De mens moet naar de hemelse baarmoeder, om los te komen van valse kracht en valse rust, in heropvoeding.
De mens heeft geen grotere kracht nodig, maar een diepere baarmoeder.

Anderlech 2 :

Het hemelse geestelijke is de vergeestelijking, de symbolisering van alle dingen,
want kijk hoe het allemaal verletterlijkt is.
Wat is een mens te betreuren als hij de taal van de symboliek niet kent, en
alles maar verletterlijkt telkens.
De school van symboliek is een van de belangrijkste scholen.
De vromen die ook volgen door duisternis zijn veel vrijer en symbolischer.

Het gaat dus om het vermogen om te vergeestelijken, en dat heeft een mens nodig als water in de woestijn, anders komt de mens om.
Laat u niet meer bedriegen dat u het wel alleen afkan, zonder de middelen.
Er zijn middelen door de hemel opgesteld om de mens er doorheen te helpen.
We mogen terugkeren tot de hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden.

Alles moet vergeestelijkt worden, uw hele leven.
Zo komt u uiteindelijk terug tot uw hemelse moeder.
De vergeestelijking is een werkwoord, en het is een woord om te delen, als een overdracht, tot hen die daarvoor rijp zijn en het verstaan.

De baarmoeder is de geestelijke waarde van dingen.
Het is belangrijk dichtbij de natuur en het innerlijke paradijs te leven, want deze aarde is dus het paradijs niet, en wat ze lopen verkondigen is de waarheid niet.
In deze wereld moeten we het lijden dragen want dat doet de hemel ook.

De mens wordt niet altijd gespaard, maar moet ook leren, en juist door het lijden meer inzicht krijgen en begrip.
Het leven op aarde is de baarmoeder omdat het nog maar

het begin is, omdat het nog niet gesorteerd is dus, alles loopt door elkaar heen, en alleen tijd brengt ware, hemelse orde, geduld, en het zal vaak heel anders zijn dan mensen zich hebben voorgesteld.

Anderlech 3 :

Geloof is onderworpen aan een heleboel principes. Zonder die principes is geloof een wild vraatzuchtig, ongetemd varken.

De mens heeft het Woord weggeworpen en is met de zwijnen meegegaan, en dat werd hen tot Woord. Zo werd hun vlees tot Woord. Het vlees werd tot Woord, en het werd tot een gruwel. Ze aanbaden en aanbidden dit zwijn, dit gouden varken.

Anderlech 4 :

Ze zijn verwend, willen altijd antwoord, ook als de hemel om een goede oorlogskundige reden niet spreekt. Dan gaan ze klagen, en zoeken hun heil bij de afgoden van deze tijd.

New age fanaten, los van God en gnosis, los van lijden en profetie, los van stilte en geduld, los van moeder en natuur, los van geschiedenis en oer, als liberale snelheidsmaniakken op weg naar werelds kampioenschap, vrouwenvlees eters, waarmee ze hun borsten opspekken en hun buiken verharden om hun vraatzucht heethoofdig te bewaken.

Het zijn dienaren van de buik. Ze willen vermaakt worden, gaan van feest naar feest. Het is een vrouwenhandel.

Goudprofeten, dat is wat het zijn. Met goudkoorts. Het komt tot de mens in vele vormen. Lukt het ene niet, dan probeert hij het andere.

Alles wordt immers aan elkaar geslijmt, als een zwijn die zich erin omwenteld.

Het Woord moest een voorhangsel krijgen, tot een teken en een verzegeling.

Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg.

De honger-strijders, zijn kinderen van de holen en de grotten, harde werkers. Zij nemen geen genoegen met het tafelschuimende, vraatzuchtige, verstadste modernisme. Uiteindelijk verdrijven zij de vijand.

4. Bespreking IV Werktuigen 6:135-143 (RV-bijbel)

De wereld bestaat uit pesters en klagers, en daartussenin is een groot neutraal vlak. Ween je om de zonde, of marcheer je met de zondaren mee die de schepping verwoesten ? Wie denkt met de zonde wel weg te kunnen komen heeft het mis, want God is de grootste Pester, de heilige pester, en de zondaren zullen een koekje van eigen deeg krijgen. God zal de zonde beschamen, en terugpesten. Wij daarentegen moeten geen pesters zijn. We kunnen beter de gepesten zijn dan over de ruggen van anderen heen pesters te zijn. Wij moeten op het smalle pad zijn en ons onderwerpen aan de gesel des Heeren, en tot de heilige traan komen. Dat is ons wapen. Zo mogen wij deelnemen aan de jacht op het ego. Dat is als een buffeljacht of zwijnenjacht. De jager zal zelf de prooi zijn. Dat is wat het ouroboros principe is, dat het vlees zichzelf zal opvreten. Dat is het roze geheimenis. Het is de kleur van de tent van Bilha na de buffeljacht of zwijnenjacht. Hier wordt de jager tot kind en wederomgeboren. Hier sterft de jager aan zichzelf. Het is het geheimenis van de tederheid na het oordeel. Hier raakt de jager ontmaskerd, verwond en uitgeput, als het hoogtepunt en breekpunt van de honger. Hier vloeit het bloed aan het einde van de jacht, en sterft het zaad, het vlees, en is de jager zijn prooi geworden. Hier is tederheid na de tucht. Hier is de jacht volbracht.

De jager is hier genoeg aan zichzelf afgestorven om wederomgeboren te worden, om zo de eerste melk van het Woord te ontvangen.

135. Het vele bloeden maakt alles roze, en de bloedende morgen wordt tot een bloemenveld, waardoor er honing is na een wilde nacht. Bloed staat nooit op zichzelf maar vertelt een verhaal, en keert terug tot de bloemen, totdat het roze is en honing voortbrengt. De rivier van bloed leidt tot het bos. 136. Roze is de depressie, als een roze jurkje, en het wordt 'zacht zicht' genoemd, als de eerste openbaring. Het is namelijk de eerste stap in het loskomen. Het is het begin van de bewustwording van de natuur. Het is het steken van de wesp, totdat dingen geopend zijn en op hun plaats zijn gekomen. Het is het ordenen en rangschikken van de natuur. 137. Wij zwemmen door die wespenzeeen zullen nooit de overkant zullen bereiken. Er is namelijk geen overkant. Het is hetzelfde principe als van de brug, dat er alleen leven op de brug is, en dat de landen aan beide kanten zullen vergaan. Telkens weer zuivert het rode het roze. Het spreekt een andere taal. Het ware, zuivere roze van de natuur is dus het geheim van de wespen. Zij zijn de wachters van het geheugen. 138. De roze bloemenvelden hebben een strenge etiquette. Het is daar waar bloed tot bloemenzaad is geworden. Het is het geheim van de vruchtbaarheid. 139. Ze was een bloederige wond in mijn hart. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk. 140. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten. 141. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar met psalmen. 142. Zoete waarheid dwaalt in 't hart van de diepte. De honing leidt tot de oer oceaan. Het roze leidt uiteindelijk tot het spiegelend roze, de zelf reflectie. 143. De boodschap is dus niet overbruggen, maar verdiepen, dan kom je er vanzelf.

IV Werktuigen 6 : 135-143

5. Het eeuwige ijs

De mens moest de wereld verlaten om opnieuw in het Woord te kunnen leven.
Vissen 7:10

De wereld beproeft ons, breekt ons af, terwijl het geheim van ijs ons in vervoering brengt, ons herstelt en opslaat, ons downloadt, en ons uploadt, door de rivier van ijs, de rivier van vergetelheid, die in een diepere en verloren herinnering komt, de oer-herinnering, dat wat er vóór de tijd was, om ons een nieuwe plek te geven.

Het brengt ons naar het woord der woorden. We kunnen van wereld naar woord gaan, om weer vast te zitten in het boek des levens, het boek van de diepere natuur.

We zijn niet alleen geografische wezens. We zijn literaire wezens. Alleen in boeken kunnen we onze ware plaats vinden.

6. HET EVANGELIE VAN CALVIJN

In de leer van Calvijn is er niet zomaar loon naar werken. Lazarus is de sleutel tot het loonstelsel van Calvijn, en de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. In de leer van Calvijn is er dus niet zomaar loon naar werken, maar loon naar afstemming. Er wordt niet uitbetaald naar tijd en kwantiteit, maar naar de mate waarin men zich liet leiden, oftewel het is een profetisch loon en niet anders.

Calvijn stelde dat God allereerst als Moeder kwam, maar men wilde haar niet. Zij streden tegen haar. Alles maakten ze kapot, behalve haar volharding, en zo hebben ze dat ook met het zoonschap gedaan. De volharding van de uitverkorenen konden ze niet vernietigen.

In zijn commentaar op Lukas 7:35 gaat Calvijn hier verder op door. De schriftgeleerden hadden hun moeder, de Wijsheid, verworpen. Calvijn stelde dat ze hun moeder met voeten hadden getreden, en zij vleiden zelfs zichzelf hiermee. Het volk koos niet voor de moeder. Vandaar dat het moederbeeld van God ook maar zeer gematigd voorkomt in zijn leer. Het vloekt met de menselijke aard die haar heeft verworpen. Calvijn weet dus beter, en is een zeer sluwe theoloog. Heel subtiel stelt hij het in zijn geschriften aan de kaak. Calvijn kwam dus ook tot het volk als een oordeel. Zij werden overgeleverd aan hun lusten, aan hun moederloze driften. Calvijn gooit hierin geen parels voor de zwijnen. Hij noemt het niet overmatig op. Hij geeft hen wat ze verdienen. Toch zien we door zijn geschriften heen dat de weg wordt gewezen, terug naar de oorsprong, en daarom is Calvijn een belangrijke theoloog.

De zoon des mensen moest veel lijden en verworpen worden, evenals de moeder, stelt Calvijn. In die zin treedt de zoon in haar voetsporen. Als we om ons heenkijken dan zijn we dat deze onbeschaamde hemellasteringen monsterlijke vormen heeft aangenomen. Het woedt voor als de kanker, als een hysterisch virus. Het vlees wil niet onderworpen worden aan de hemelse kennis, maar wil zijn eigen weg gaan. Hierin ligt de beproeving. We leven daarom in beslissende tijden.

Calvijn kijkt over dingen heen, en kijkt terug naar de bron, en gaat hier heel sober mee om. Soms schiet hij uit zijn vel. Soms vliegt hij uit de bocht. Maar de oerpatronen zijn duidelijk zichtbaar in zijn werk, vooral in zijn commentaren. We doen er goed aan hiervan kennis te nemen. Dat hij als een David was en ook mensen om het leven heeft laten brengen doet niet af van het feit dat hij ook door God geleid werd in andere dingen. Calvijn had ook een duistere zijde. Het is niet goed te praten. We mogen geen romantische kijk hebben op Calvijn. Ook in hem woedde het vlees.

Het sleutelwoord in de leer van Calvijn is gematigdheid. Hij wijst erop dat Paulus stelde dat de lichamelijke oefening tot weinig nut is en de geestelijke oefening tot godzaligheid tot alle nut is. (Commentaar Lukas 7:34)

Laten we zeer zeker de tekenen der tijden in achtnemen. De jeugd wordt vernietigd door de fitness manie. Fitness is het voeden van het ego, maar het gaat om de geestelijke oefening tot godzaligheid. Fitness doet het ego groeien. Dat wil niet zeggen dat er helemaal geen lichamelijke oefening mag zijn. Profetische oefening betrekt zeker het lichaam erbij, maar gematigd en in balans, niet ter opgeblazenheid zoals in de fitness industrie. Paulus en Calvijn hadden er zo tegen gewaarschuwd, maar de mensen luisterden niet. Fitness is de weg tot grootheidswaanzin.

Calvijn waarschuwde voor lieden die beweren dat volmaaktheid in uitwendigheden gelegen is. Zij verzuimen de geestelijke dienst tot God. Laten we terugkeren tot het pelgrimschap en monnikenschap, en zo onze dienst tot God volbrengen. Dat is ook een geestelijke krijgsdienst waarin wij waakzaam behoren te wezen. Pas op voor de valse gerustheid. Dut niet in. Veel gevaren staan op de loer.

Calvijn stelde dat Johannes de Doper de boetbazuin blies, maar dat het volk door hun ijzeren hardnekkigheid hier niet voor viel. Door hardnekkige boosheid verwierpen ze de boodschapper. (Commentaar Lukas 7:33) Het is de wereld waarin wij leven, die volkomen van God los is. Het oordeel hierover zou zeker komen, stelde Calvijn. Het oordeel zou komen door een lied door spelende kinderen op een markt gezongen. (Commentaar Lukas 7:31). Zo zou God de hoogmoed van de schriftgeleerden omver werpen. (Zie ook Buli 10 in de nieuwe bijbel ter vergelijking)

Hoe voornaam ze ook zijn, ze kunnen niet op tegen de kinderen die God zal zenden. Calvijn stelt de raad Gods tegenover de trots van de schriftgeleerden. (Lukas 7:30)

Dit is een verborgen raad die niet op menselijke wijze wordt uitgevoerd. Voor mensenvlees is deze raad volkomen ondoorgrondelijk en onvoorspelbaar, onstuimig. Een kerk heeft niet zomaar het monopolie op de verborgen raad Gods, hoe hoog ze ook met zichzelf oplopen, hoeveel aanzien ze dan ook mogen hebben. Bij God is aanzien niks waard. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Het vlees rekent altijd in populariteit, maar God is geheel anders, tegendraads. U heeft een grote

vijand in God wanneer gij de grote massa's volgt. Het volgen van grote getallen als bewijs van waarheid is een drogreden. Zo redeneert het vlees, omdat het vlees alleen toegang heeft tot uiterlijkheden, en niet tot het geestelijke. Het geestelijke is een vreemde taal voor het vlees die hij niet wil leren. Het vlees protst. Dat is zijn taal, en die wil hij graag aan een ieder opleggen. Daartoe bouwt hij ijverig zijn scholen, maar die allen zullen op één dag vergaan, op de dag des oordeels.

Oh, hoe het vlees vleit in ijdelheden. Dat is alles wat hij heeft. Hij leeft maar voor een korte tijd. Het vlees heeft geen eeuwigheidskennis. Zijn leven is maar van korte duur, en daar draait alles om. Het is de geestelijke armoede van de Laodiceaanse kerk. Deze kerk is maar tijdelijk. Alles draait om aardse schoonheid, aardse pracht en macht. Alles draait erom hun tradities en gewoonten in stand te houden die hen groot hebben gemaakt. Het is hun markt, een zielenmarkt. Onbeschaamd zijn zij, trekken hun mond los bij het minste of geringste. Materieel zijn ze er als de kippen bij. Alles houden zij onder controle, haastig en hysterisch, alles willen ze bijhouden. Wie de laatste dit of dat heeft gedaan, alle nieuwtjes houden ze bij, maar het zal allemaal afsterven in de nacht. Oh, ze zijn zo zelfbewust, zo zelfbelangrijk en zelfovertuigd. Maar wat is er in de nacht van over ?

Calvijn ontmoedigde deze houding, maar had zijn eigen strijd. Het monster wilde niet loslaten. Calvijn wist het allemaal best, maar had zijn eigen uitbarstingen. Voor veel vleselijkheden viel hij niet, en hij was in vele opzichten een meesteruitlegger, maar ook hij had een achillushiel. Het is van belang dat het volk zicht gaat krijgen hierop, en niet in dezelfde valstrikken valt.

Zelfverzekerheid en zelfvertrouwen is een strop in de leer van Calvijn. God heeft het dwaze en zwakke uitverkoren om het sterke en wijze neder te werpen, stelt hij. (Lukas 7:29)

Calvijn noemt als medicijn de doorboring van de oren, opdat er naar de buitengewone verborgenheid Gods geluisterd kan worden. De nieuwe bijbel laat zien dat het luisteren als een waterval van tranen is. Alleen de traan van verbrokenheid kan het oor horen, anders is het oor veel te hard en dicht.

Calvijn wijst erop in zijn verklaring van Mattheus 11 dat het volk ondankbaar en nalatig is. Daar komen al hun uitspraken ook vandaan, als zij de hemelse waarheden belasteren. Zij zijn doof en hebben verwende oren. Hun monden drijven hun oren voort, niet andersom. De nieuwe bijbel spreekt dat men alleen zuiver kan spreken door het leren luisteren vanuit een verbroken hart. Men moet allereerst tot de zwijg- en luistergelofte komen, en een wachter voor de mond aannemen. Als men niet in dit proces aan zichzelf sterft, en het oor niet doorboort is, dan stelt het niets voor. Het vlees is zeer bedriegelijk en heeft duizenden wegen om dit allemaal te omzeilen en om een eigengemaakt product op de markt te brengen. Zeer sluw is het vlees. Het sterft niet zomaar. Er gaat intensieve, strategische strijd aan vooraf waarin men volkomen geinformeerd dient te zijn. Waar gebrek aan kennis is verwildert het volk.

Calvijn stelt dat we alles moeten achterlaten om de wildernis in te gaan met als doel om het Woord van God te horen uit de mond van de profeet, en het blijven inprenten en overdenken todat het vrucht draagt. We gaan de wildernis in, niet voor enige wereldse pracht of gewin, maar voor het hemelse woord als doel. Dat is in principe wat het overblijfsel is wat door Calvijn wordt beschreven.

Strijd en volharding zijn nodig om in soberheid en gematigdheid te blijven, stelt Calvijn. De ergernissen die proberen af te leiden van het smalle pad moeten wederstaan worden. Calvijn stelt hierin dat het evangelie in het bijzonder voor de armen en bedroefden bedoelt is. Het is een bijeenvergadering van geringe lieden. Oh, zoudt gij dan niet buigen ? Ik moet denken aan de kerken waarin het om rijkdom gaat, menselijk aanzien, dure kleding, en hoe ze elkaar daarop beoordelen en bespotten, zelfs over huidskleur. Zoudt gij dan niet buigen ? Zoudt gij dan niet sober zijn om aan deze dingen te ontvluchten ? Het is buigen of breken, want de zondvloed over deze dingen zal zeker komen.

Ziet hoe zij het huis des Heeren tot een hoerenhol hebben gemaakt, en de hoer is duur gekleed, en kijkt neer op anderen die niet zoals haar gekleed zijn. Zoudt gij niet buigen, en in vreze en beven nederiger worden tegenover uw broeder en zuster ? Oh, wat een grote nood ligt er in kerkelijk Nederland. Hoe zijn zij door de zware stromen van wereldgezindheid weggesleurd ?

Het is een oproep om terug te keren tot de boetbazuin van Johannes de Doper, wat Calvijn het begin van het evangelie noemt. Lazarus is de sleutel, en Johannes de Doper is het begin van het evangelie, in de leer van Calvijn. Hij blies de boetbazuin, in de wildernis over de rivier. Daar leidde hij het volk, zoals de nieuwe bijbel daar op wijst.

Nu, geliefden, legt al uw hoogmoedige, protserige, opgeblazen kleding af, en doe het boetekleed aan, om de boetbazuin van Johannes de Doper te volgen. Alleen zij die als Lazarus zijn geworden kunnen hem volgen, de dwazen en zwakken, de verworpenen en de armen. Waag het niet u te verheffen boven uw broeders en zusters vanwege uitwendigheden en ingebeelde status. Het is allemaal niets waard voor de Heere, en zal een reden zijn om u niet toe te laten. Het vleselijke denkt altijd in omgekeerdheden. Daarom is het vlees hemellasterlijk. Laat het u de prijs niet doen missen.

Calvijn stelt dat alleen de armen die zichzelf arm schatten tot de armen gerekend worden.

---

7. Bespreking Johannes Climacus - De geestelijke ladder (ca. 600)

trede 1. Afzwering

De monnik is een waker, een wachter en een beoefenaar van geestelijke discipline en kastijding. Hij heeft de dingen van de wereld achter zich gelaten, heeft het gewicht van de zonde van zich afgeschud. Hij is niet te vinden in de stad, maar op het kerkhof buiten de stad. Hij moet daar niet ophouden bittere en vurige tranen te wenen totdat de banden met de zonde zijn verbroken en de harde steen die zijn hart bedekt weg is gehaald, en Lazarus is ontbonden.

De neigingen tot aards genot kunnen alleen onthecht worden door voortdurende strijd en voortdurend lijden, door treuring en rouw. We mogen hierin niet zomaar stoppen. Hierin moeten we de waakzaamheid leren liefhebben. We moeten de neiging tot alsmaar blaffen afleren. We moeten geen hongerige keukenhonden zijn. Johannes Climacus stelt dan dat de waardige strijd moeilijk en een smal pad is, en dat men daarop moet leren het bittere brood te eten en de tranenbeker leeg te drinken. Hij wijst hierin op het fundament van vasten en kinderlijkheid.

trede 2. Onthechting

Het vlees afleggen en haten, ook de vleselijke lichamelijkheden. We mogen niet moe worden in het volgen op het smalle pad, en mogen niet naar de rust der mensen verlangen. We moeten onszelf hierin oefenen. De basis hiertoe lag alreeds in de eerste trede. Als we achterom kijken zijn we niet geschikt voor het koninkrijk der hemelen. We moeten op het monastieke pad breken met de dienst tot de buik. We moeten terughoudend zijn en kleine porties nemen. ‘Ga weg uit hun midden, en scheid u af,’ stelt Johannes Climacus. Ga tot de grote prijzen van de monniken, want de wereld heeft nog nooit iets bereikt. Er is een noodzaak tot ascese en eenzaamheid. We moeten breken met familie-herinneringen die ons plagen en kwellen na onze afzwering, door gebed en door de herinnering van het eeuwige vuur, om de ontijdige warmte van ons hart te doven. Geef je over aan vasten en gebed. Weelde en immoraliteit moet afgezworen worden. We zien dat de monnik op het pad wijst van de gelofte tot de armoede. Hij is dus een armoedsmonnik, een bedelmonnik. We moeten niet eindigen als de vrouw van Lot, maar Lot volgen.

trede 3. Ballingschap en het leven als vreemdeling

Ballingschap zorgt ervoor dat we niet terugkeren naar waar we vandaan kwamen. Ballingschap in de wildernis is dus van groot belang. In ballingschap worden we gematigd en voorzichtig, leren we in het verborgene te werken, een verlangen om vernederd te worden, een verlangen naar moeilijkheden, kortom een verlangen naar duisternis, opdat er afstand gedaan kan worden van ijdele glorie. De ballingschap is de afscheiding van alle dingen. Ballingschap brengt de voortdurende stroom van tranen voort. Als monnik moet je daarom zowel een pelgrim als een balling worden. Zo wordt je een heremiet, of Jeremiet, de wenende, de treurende. Je bent dan ook een vluchteling. Als je wil onderwijzen, onderwijs dan eerst jezelf. Als je verbannen bent moet je op je hoede zijn voor de geest van het zwerven en de geest van vleselijke lust. Ballingschap is de moeder van onthechting. Ook moeten we op onze hoede zijn voor de misleiding van rovers die stellen dat het niet nodig is om je af te zonderen van hen die in de wereld zijn.

8. HET EVANGELIE VAN CALVIJN II

In zijn verklaring van Mattheus 10 stelt Calvijn dat vroomheid vóór alles gaat. Onze liefde voor mensen mag God niet in de weg staan. Uiteindelijk staat de dogmatiek dan boven de ethiek, zoals C. Steenblok het stelde. Calvijn sprak soortgelijk, omdat hij het gevaar zag van de bedriegelijke aandoeningen van het vlees. Wat voor de mensen winst is is voor God verlies. De mens moet loskomen van ziekelijke geldingsdrang, en het willen protsen met uitwendigheden. Calvijn waarschuwde ook tegen de vormelijke Jezus. Vleselijke liefde, ook vleselijke, zelfzuchtige liefde tot God en Jezus kan een strik vormen.

‘Wie vader of moeder liefheeft boven mij ...’ stelt Mattheus nog, maar Calvijn wijst op Lukas als veel strenger, wanneer hij zegt : ‘wie niet haat zijn vader ...’

Bij Calvijn stond het onder ogen komen van de ellendige staat van de mensheid voorop, zoals dit ook bij C. Steenblok het geval was. Het doden van de zonde was in de leer van Calvijn ook één van de voornaamste theologische stukken. Dit is ook wat de vroomheid bij Calvijn inhield.

We zien :

We zien :
1. zonde-taxatie (de grootte en ernst van de zonde onder ogen komen, de dodelijkheid ervan, de onwaardigheid etc.)
2. afstemmings-leer
3. lijdzaamheidslof
4. oordeelslof
5. krijgsdienst-volbrenging

Lazarus stond in de leer van Calvijn hiervoor model, als sleutel tot zijn leer. Ook baseerde hij zich op de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. Het loon is profetisch loon, naarmate wij geleid worden door God, oftewel de afstemmingsleer. De vijf Lazaristische punten worden ook wel ZALOK genoemd, wat veel dieper gaat dan zomaar TULIP. TULIP was gebaseerd op een slap aftreksel van de leer van Calvijn, de vijf punten van de Dordtse leerregels. Het had Calvijn overmatig lopen kristalliseren en filtreren tot confessionele verharding. Het was weer als voetinbinding van de vrouwen.

We moeten dus niet zomaar terug naar Dordt, maar naar de theologische rijkdom van Calvijn. Niet zomaar naar de jaren 1600 dus, maar naar de jaren 1500.

De jaren 1600 hadden Calvijn teveel versteent, en zo een slimme, maar bedriegelijke markt ervan gemaakt. De rijkdommen van Calvijn werden weggekapt, samengeperst tot kernpunten. De nuances van Calvijn werden weggehaald. Dordt had het allemaal veel mechanischer gemaakt. Er werden vloeren overheen gebouwd. Het was reformatorische asfaltering. Men was aan het deformeren.

ZALOK is Calvijn’s definitie van vroomheid, die te vinden was bij Lazarus. Dit is uiteindelijk de kern van het evangelie van Calvijn, waarvan hij zegt dat het verbreid moet worden. Het zal de

hinderpalen van de mensen overwinnen. ‘Niets is bedekt wat niet ontdekt zal worden,’ stelde Calvijn. (Verkl. Mattheus 10:26)

We staan oog in oog met het grote rigil kent monster, het vlees wat niet leeft volgens de afstemmingsleer en zo een afstemmingsloze markt heeft gebouwd, ook van genade. Juist doordat men de hemelse economie ontkende kon de aardse economie van het vlees, door het rigil kent systeem zo groot worden. Dat is een slavenmarkt, een zielenhandel. Calvijn’s leer bevat hiertegen zekere antistoffen.

ZALOK in de ruimere calvinistische leer staat op tegen het monster van Rigil Kent. TULIP kan dit monster niet verslaan en is deel van het monster. Men moet dus niet in Dordt blijven steken. Men moet van de jaren 1600 teruggaan tot de jaren 1500.

Ik benadruk het : door het weghalen van het verdienmodel van genade kon het vleselijke verdienmodel de mens innemen. Er is geen schoonheid in de onverdiende genade. Het is iets zwaar bedriegelijks, een vleselijke aandoening die de mens lui, laf en verlamd heeft gemaakt. Het is groot theologisch gesjoemel, ongeletterde, ontaalkundige pseudo-theologie, gebaseerd op Arameesloos Noord-westers varkensgrieks. Vele kerken liggen in deze magische bol van de heks opgesloten. ZALOK slaat deze bol kapot.

In de leer van Calvijn zijn niet zomaar de armen de uitverkorenen, maar de armoedsbewusten, als een tegenstelling tot de Laodiceaanse pseudo-kerk van armoeds-onbewustheid.

In zekere zin is het calvinisme dus net als het hussisme franciscaans. Calvijn stelt dat God als de moeder de oerbron is die door de mens is verworpen. Als oordeel en tucht werden zij toen onder een vader gesteld, en Calvijn legde zich erbij neer. Deze bron van de verworpen oermoeder is armoede-bewustheid, net zoals de Franciscanen Vrouwe Armoe volgen. Calvijn durft het wel te zeggen, maar werkt het verder niet openlijk uit, alleen subtiel. De amazone leer, of de leer van God de Moeder, wordt door Calvijn alleen gematigd gebracht, maar verder laat hij de mensheid onder het oordeel zijn, van God als vader, juist omdat ze de moeder hebben verworpen. Calvijn geeft verder wel duidelijke hints voor hen die hieraan toezijn, als een nazi officier die mensen uit de trein naar Auschwitz liet springen. Laten we Calvijn niet romantiseren, maar hier dankbaar gebruik van maken.

Je zit bij Calvijn aan tafel, als een boerentafel. Je moet een beetje om het vergif heen eten. Het gevaar van al te enthousiaste onverdiende genade lering mag duidelijk wezen : het probeert de menselijke verantwoordelijkheid uit te schakelen.

Deze wereld is diep in de doodstaat, ook de kerkelijke wereld.

9. BESPREKING VAN PREEK 109 VAN SMYTEGELT’S HET GEKROOKTE RIET

Het 1700se boek ‘Het gekrookte riet’ met preken van de predikant Smytegelt bleek een belangrijk boek voor de Nederlandse kerkgeschiedenis. In 1981 ontstond op basis van dit boek de gekrookte

riet beweging van predikanten binnen de Nederlands hervormde kerk, een terug-naar-de-basis beweging. Hierop waren ook de dagboekjes van ‘Verzamelde aren’ op gebaseerd.

In preek 109 maakt Smytegelt onderscheid tussen de gezegenden en de ongezegenden. Hij somt wat kenmerken op van de ongezegenden :

1. Zij deden wel vele deugden, maar ze deden het zonder wil en vermaak. Duidelijk is het dat Smytegelt, net zoals de nieuwe bijbel overigens, wijst op het belang van de verlustiging in het werk des Heeren. Wij moeten daar vol van zijn. Laat het niet zomaar een dode en dorre gewoonte zijn. Je hart en ziel moet erbij betrokken zijn. Je moet het doorleven en erin meeleven.

2. Zij waren traag in het goede. Ze gooien er dus de rem op, ze doen het niet van harte, maar omdat het moet. Er is geen relatie. Als er al een relatie is dan is het dood, dan gaat het hen om andere dingen, zoals er bij horen, de goedkeuring van anderen te ontvangen, geeerd en geprezen worden. Ze hebben zoals gezegd een verborgen agenda, een verdraaid hart. Ze hebben hun waarden omgekeerd. Ze hebben andere goden in hun hart. Ze zijn in wezen ondankbaar en ongeïnteresseerd. Ook onverschilligen doen het goede, maar dan om andere redenen, en daarom zijn ze traag te noemen. Smytegelt legt hier de vinger op de zere plek. Traag en gierig schuivelen de monniken van de mammon. Zij delen wel, maar onder de maat en traag. Ze zijn er niet bij betrokken. Voor hen is het routine. Na kantooruren gesloten. In hun hart doden ze hun medemens en hun medeschepselen.

3. Hard werken zij in het uitwendige, maar in het inwendige zijn zij koud. Er is dus geen ruimte in het hart. Het is allemaal voor de schijn. In het uitwendige hebben ze al hun zaken op orde, zijn ze hooggeorganiseerd, maar van binnen is het doods. Met het hogere geestelijke zijn ze niet bezig. Alles is slechts voor de vorm. Daar richten zij hun leven toe in.

4. Zij gebruiken religie en godsdienst als dekmantel. Het is duidelijk dat velen zo zijn. Er zit geen vonk in. Ze zijn niet uniek en levendig in hun relatie met het hogere, want hun daadwerkelijke lusten gaan uit naar de afgoden van deze tijd, de afgoden van het ego. Ze gebruiken daarom schuilwoorden, afdektermen, waaronder zij hun zondige leven naar hartelust kunnen uitoefenen. Met God in de mond kunnen ze alles goedpraten. Genade en vergeving zijn voor hen belangrijker dan waarheid en gerechtigheid. Zo proberen zij God aan het lijntje te houden, maar God trapt daar niet in. Waarom denkt een mens God te kunnen bedriegen ? Dat is wel de allergrootste dwaasheid. In deze tijden is de dwaasheid der aardse begeerten tot een hoogtepunt gekomen. Men heeft deze dwaasheid vergoddelijkt, om zo rustig hun verslaving tot het vlees door te kunnen blijven beoefenen. De vleselijke mens wordt door zijn bedriegelijkheden door niets gehinderd. Dat is zijn bedrijvigheid, zijn lust en zijn leven.

---

10. VAN PELGRIM TOT BALLING

Oh, zijn wij al smekelingen geworden aan de voeten des Heeren, onszelf vernederende in het stof, want met de starre zelfverzekerdheid van de wereld, wat een valse zekerheid is van trots en hoogmoed gaan wij het niet redden. Wij moeten het oude leven geheel afleggen, en dat gaat niet zonder boetvaardigheid en smekingen, en dat gaat niet zonder gebonden te worden met de touwen des Heeren om zo in sobere ballingschap te gaan. Alleen ballingen zullen door de enge poort gaan.

De wereld heeft haar eigen enge poorten bedacht. De wereld dompelt de aarde onder in haar valse stilzwijgen van onverschilligheid en eigenbelang. Het is een zelfzuchtige stilte. Als geisoleerde schorpioenen zijn zij op de bergen diep in de wildernis, waar zij hun holen hebben, en vaak leven zij onder het ijs. Zij verkondigen het evangelie niet, zij dragen het niet uit. Zij hebben hun eigen evangelie, van de haat en de liefdeloosheid. Zij hebben geen zorg en al helemaal geen voorzorg. In hun holen hebben zij hun feestjes en hebben zij hun steden gebouwd. Van stad tot stad gaan zij om zich tegoed te doen aan bloed, maar de ware jacht op het oervlees doen zij niet. Zij zijn lui geworden en hebben hun eigen werelden verzonnen, waar jij niet bijhoort, want je moet eerst door hun enge poorten, waarin je de dienst tot de Heer moet afzweren, opdat je hen zult dienen. Je betaalt een hoge prijs om door hun enge poort te gaan, en het is een valstrik. Je eindigt als hun slaaf, en je zal leven van hun broodkruimels. Op hun niveau zul je nooit zijn. Je bent slechts een plant voor hen die ze af en toe water zullen geven. Het is als hun eigen hypercommunisme waarin ze zelf boven alle anderen zijn verheven. Zij zijn de elite in hun eigen werelden. Giftige dromen zijn het. Ze zijn allang dood. Door de zonde gezombificeerd.

Oh ja, ook hun kerken hebben ze verzonnen, waarin ze vooraan staan met de handen in de lucht, wuivende naar hun afgod : henzelf.

Al deze voorhangsels moeten scheuren. Dat zal gebeuren met de wederkomst des Heeren. Dat mag nu al gebeuren in het hart, diep van binnen.

---

11. HET EVANGELIE VAN CALVIJN III

De voorhangsels moeten verscheurd worden. Calvijn wees er in zijn bespreking van Lukas 8 en Markus 5 over de Gerasenen dat zij meer jammerden over het verlies der zwijnen dan dat ze bezig waren hun leven in orde te krijgen met God. Ze wilden er niets mee te maken hebben. De man die bevrijd was echter wilde Jezus volgen, maar Jezus liet dat niet toe.

Nu, de Geraseense kerk wil het vlees niet verliezen, en weert de vleesdoder, maar zij willen wel Jezus in naam volgen. Dat staat de Heere niet toe, want het gaat niet om Jezus op zich, maar om het Woord. ‘Raak mij niet aan,’ zei Jezus eens. Het gaat niet om de persoon, maar om het principe, en dat willen ze niet. Selectief gaan ze met God om : ‘dit wel, maar dat niet.’

‘Volg mij niet, maar predik het Woord,’ had Jezus gezegd. Hij wilde niet dat mensen een afgod van hem zouden maken. Ze willen Jezus, maar niet als vleesdoder, niet als degene die het vlees ontmaskert en wijst op de donkere bruid, het onder ogen komen van de grootte van de zonde. De Geraseense kerk is dus nauwverbonden aan de Laodiceaanse kerk.

De Geraseense kerk aanbidt het gouden zwijn. Ze willen niet beledigd worden in hun dienst tot de zonde. Ze willen geen ruwe, kruisdragende Jezus waaraan elk vlees gedood wordt. Wel willen ze een varkenslievende Jezus om te volgen, in plaats van het Woord. Ze willen niet zelf opgroeien. Ze willen geleid worden door het vlees. Lekker makkelijk. Zo’n Jezus predikte Calvijn niet. Hij waarschuwde ertegen. Het was een Jezus van vormendienst. Alhoewel Calvijn sprak over de verborgen godheid van Jezus waarschuwde hij tegen afgoderij omtrend een goedkope Jezus die mensen zich voor de sier hadden ingekocht. Voor hem was dit een heilloze en doodlopende weg. Hij wees bovenal op het aanbidden van de oordelen des Heeren, opdat de zonden van de mens daadwerkelijk aangepakt zouden worden.

Hoe dan ook behoren wij als ballingen het pad van het kruis te begaan, de smalle weg. Calvijn stelt dat als de Heere ons jammeren vergroot, dan is dat om onze lijdzaamheid te oefenen, en om verborgen zwakheid te openbaren. (Verkl. Matth. 8)

Calvijn wees erop dat er bij de Gerasenen ook een meer was wat zo ongezond was dat haar en klauwen ervan uitvielen, als de beesten het dronken. We kunnen stellen dat het een beeld is van hoe de Geraseense kerk is. Zij hebben geen haar op de tanden, hebben geen geestelijke wapenrusting. Jezus kwam niet om vrede te brenging maar scheuring van het vlees. Daar willen zij niets van weten. Zij hebben van het giftige water van het meer van de Gadareren gedronken, zoals Calvijn dit meer noemde. In het meer van Gadara stortten zich ook de zwijnen.

Zij die geloof boven alles hebben staan en de zaak van zonde-ontmaskering en zonde-doding verachten hebben geen houvast in de leer van Calvijn, want Calvijn stelt dat het geloof nooit een honderdste deel van de goedheid van God kan omvatten. (Verkl. Markus 5:36)

Men moet oppassen dwaas en redeloos de heiligen na te volgen, stelt Calvijn, want het wordt al snel na-apen. Calvijn wijst hierbij weer op zijn afstemmingsleer. Het gaat niet om de navolging, maar om de afstemming, het geleid worden door God. Calvijn waarschuwt dat het zogenaamde geloof vaak niets anders is dan lichtzinnig bijgeloof. (Verkl. Matth. 9:20)

Calvijn heeft het niet zo op navolging. Hij stelt dat het verkeerd is om een ieder zonder onderscheid aan dezelfde leefregel te binden, vanwege dat iedereen anders is, en elke situatie, ook met het oog op de zwakkeren die veel minder draagkracht hebben. (Verkl. Matth. 9:16)

---

12. BESPREKING VAN HET BOEK VISSEN

Thema : het taalprobleem

De hogere wereld probeert met ons te communiceren, maar stuit op de taalobstakels van deze wereld.
Wij moeten daarom intens deelhebben in deze strijd.

Vroeger had ik veel nachtmerries als kind. De andere wereld trok aan mij, want in wat voor wereld was ik terecht gekomen ?

In deze wereld hebben we te maken met een krankzinnig monster wat niet wil nadenken, alleen zingen. Het is de wereld van het vlees. Men is liederlijk, en de ware, nodige bestanddelen ontbreken vaak. Het is een gulzig beest. Het is geen godszucht maar genotszucht, en alles draait maar om geld en uiterlijke vormen. Alles is versimpeld tot één taal : de eenkennige, eenzijdige taal van het vlees.

Het geestelijke werkt met veranderlijke voorbeelden, maar het vleselijke werkt met vaststaande letterlijkheden, stelt het boek Vissen. Het werd tot een taaltirannie. Hierin heeft het vlees zich verstopt. Het vlees werd tot een institutie hier op deze aarde buiten het paradijs. Vandaar het belang van het studie verbond. De mens moet terug naar de wildernis om op zoek te gaan naar het verloren paradijs. We moeten werken met het kleine beetje wat we hebben. Daarin gaat het gebeuren. Dat is ons zaad. Zo moeten we een boot bouwen tot het beloofde land. We moeten de waarde gaan inzien van dat wat we nog hebben en het niet verspillen. Er is geen rechtsstreekse weg. Dieper in de tent, dieper in de aarde, dieper in het lichaam zijn de middelen die we nodig hebben. Het boek laat hierin de strijd met taal zien. Men moet tot de diepte van het mechanisme van taal gaan, want alles is verdraaid. De mens moet zo eerst zelf stoppen een taaltiran te zijn. De mens is taaltiran, de hemel is zeer anders. Het boek stelt dat het hemelse een cyclische en bewegende taal is als de wateren van de hemelse zee en rivier. Deze wateren moet de mens doorgronden en oversteken. De boot is hierin de innerlijke baarmoeder.

---

13. KORTE BESPREKING DE SAAMBINDER 1964

In 1964 was L. Rijksen nog steeds hoofdredacteur van de Saambinder, vanaf 1950. Bij zijn dood in 1969 zou K. de Gier het overnemen tot 1985.

In 1964 stelde L. Rijksen dat men tot sportverafgoding was verworden en van allerlei loos vermaak. Hij waarschuwde tegen het steeds verschrikkelijker uitleven van de zonde in de wereld. Er was grote angst in de gereformeerde gemeente vanwege de opkomst van de televisie. De wereld zou hen daardoor kunnen meesleuren in de zonde. Ze waren daardoor dus, terecht, uiterst voorzichtig.

Hij wijst erop dat ook in de gemeente het gevaar ligt van het verdoezelen van de doodstaat van de mensen en van de totale onmacht ten goede. Zo onstaat er een ijdele Jezus-roem, omdat ze buiten het zonde-probleem zijn gaan handelen, stelde L. Rijksen. Zo wordt men tot een geloofsopdringer. (31/12)

_____

14. DE WERELD VAN DE RV-BIJBEL

Het is van belang dat de religies vanuit een veel groter kader worden bekeken, want de talen zijn steeds meer losgeraakt van de originele betekenissen door drankmisbruik, machtsmisbruik, drugsmisbruik en selectieve ongeletterdheid wat daarvan het gevolg was. Men heeft talen in hun expansiedrift en taxidermiedrift lopen steriliseren tot een exclusief en xenofobisch klinisch geheel. Dat is ook in de kerken gebeurd. Wat vandaag de dag allemaal voor gereformeerd doorgaat heeft vaak niet veel meer te maken met het oorspronkelijke en daadwerkelijke gereformeerde zoals het zowel rekkelijk als precies werd gepredikt in de Nederduits gereformeerde moederkerk van het tweede deel van de jaren 1500 tijdens de vluchtjaren. Men was op de vlucht voor het bewind van Alva. Vanuit Duitsland begonnen deze vluchtelingenkerken, deze noodkerken, op te bloeien, en uiteindelijk konden zij terug naar Nederland, waar het toen de moederkerk was. Willem van Oranje zorgde ervoor als vader der Nederlanden dat er een goede balans was tussen rekkelijk en precies, dat het niet tot extremisme verviel. Daarom was hij een brugfunctie.

Herdefinitie van de religies is dus van belang, wat een strijd is met herinneringen, zoals beschreven in het boek Rivieren, en een strijd met taal, zoals beschreven in het boek Vissen van de nieuwe bijbel.

Abraham en Sara zijn oerbronnen van het jodendom, het christendom en de islam. Deze religies lopen parallel aan elkaar en vullen elkaar aan, maar het kan al snel extreem worden vanwege letterlijkheidszucht en nationalisme, wat een hoge graad is van dienst aan de mammon, oftewel materialisme. Dat is het vlees van de mens wat de mens eerst moet overwinnen. De mens moet het oude afleggen en het nieuwe aandoen. Vaak is het juist andersom dat de mens het oude moet aandoen en het nieuwe moet afdoen, omdat mensen dingen hebben omgedraaid, en teveel van het oude hebben weggegooid en alles hebben gemoderniseerd ten koste van het oorspronkelijke. Daarom moet de mens terug tot de oervormen.

In het oorspronkelijke Israelitisch taalgebruik waren er alleen medeklinkers en nog geen klinkers. Vandaar dat de nieuwe bijbel erop wijst dat Sara ook Suri kan zijn, en we kunnen die lijn doortrekken tot de Sharia, de islamitische wet. De Koran geeft heel duidelijk aan dat de Koran een symbolisch boek is met obscure tekenen die alleen door de Heere en de uitverkorenen verstaan kunnen worden, dus niet zomaar door een Jan, Piet of Klaas. Men moet dus veel voorzichtiger worden met het interpreteren van deze boeken. Inzicht in de Sharia is van belang, en zij is een vrouw. In de nieuwe bijbel is de vrouw een beeld van herinnering en herkenning. Het zijn geen daadwerkelijke vrouwen, maar krachtige principes. Men heeft alles op de aarde door gebrek aan kennis en door ongeletterdheid en allerlei overmatige jachtszucht, bezitszucht, controlezucht en heerszucht lopen overpersonificeren, overobjectificeren en overcompenseren.

Men is niet tot de diepte gegaan. Men heeft het afgekapt, en daarom onstond de gruwel die tegen de geboden des Heeren streed, en die vandaag de dag zelfs in de moderne kerken troont. Per kerk en persoon kan dat natuurlijk verschillen. We hebben het over hogere en lagere systemen die op elkaar inwerken. Dit moet men zien te herkennen, en hier bovenuit stijgen, wat de opname is waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dit moet gebeuren, dit kon niet tegengehouden worden. Dit was een hemels natuurverschijnsel, want alles was vastgelopen.

Er moet een herstel vandaag de dag komen van Torah en Sharia, en het moet op diepte geschat worden, en men moet komen tot de missing links, anders is het een schip van verderf.

Laat u onderwijzen. Houd er geen reserves meer op na. Deze wereld moet veranderen, en dat begint in uzelf. Deze wereld moet tot inzicht komen, en die beloften zijn ons ook gegeven in het boek Daniël. Deze tijden staan te dringen, maar de mens is ver, ver weg. Hoe kan de mens dit overbruggen ? Daarover spreekt de nieuwe bijbel.

De nieuwe bijbel zette de oergeschiedenis die vergeten en verloren was geraakt in een nieuw kader. Dit kwam door theofanische openbaring. Het is een dichterlijke en alternatieve bijbel, zoals voorspelt in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniel van de oude bijbel. Er zou nog een nieuwe bijbel komen. Dat was hard nodig want destijds was de mensheid nog niet klaar, en konden een heleboel dingen niet gezegd worden. Dat liet Yeshua ook aan zijn discipelen weten. Men moest nog tot de volle waarheid komen. Ze waren er nog niet. Het boek was verzegeld, en het moest verzegeld blijven tot de eindtijd. De witte steen van openbaring, van het nieuwe boek, is alleen voor de overwinnaars over het vlees, oftewel zij die het vlees herkennen, die daadwerkelijk het beeld van de hemelse vrouw hebben begrepen. Dat is een ontwaking. Zij komen uit een grote verdrukking en hebben het beest en zijn gezanten overwonnen, oftewel het ego afgelegd.

De patriarchie in de kerken is door ongeletterdheid geworden tot een groot misverstand. Door het vele wegkappen van eerdere principes en inzichten tijdens de grote uitzuiveringen en inquisities door de katholieke kerk had men geen zicht meer op man en vrouw, en werden zij beiden tot een gruwel. Hierop bouwde zich een parasitair wereldrijk. De mens was volledig verkocht in een slavensysteem, wat de nieuwe bijbel uitvoerig beschrijft. In de oude bijbel is Bilha een slavin, maar in de nieuwe bijbel is Bilha een amazone, een beteugeling van het ego, als een rijder op een beest, wat ook de betekenis is van Filippi.

Zij is de totale dood en plotselinge dood van het ego, en zij betekent ‘in God’ in het Aramees, en is zo een sleutelpersonage in de nieuwe bijbel, om door het afleggen van het ego, er een plotselinge en harde dood aan te sterven, als een Damascus, in God te kunnen wandelen, opdat het vlees God niet meer in de weg staat. Bilha is een dieper principe in Jakob’s shamanistische tocht door de onderwereld, en ook van Ruben, waartoe zij ontwaken, wat ook toegepast kan worden op andere oude profeten.

Men maakt in de nieuwe bedeling van Bilha dus een overgang van personen tot principes. Personen worden tot archetypes en symbolen, zodat de mens ze niet meer overmatig en overmoedig kan verafgoden, want dat zou karaktermoord zijn, wat ze in principe ook met Jezus hebben gedaan, dat ze het hebben losgesneden van de daadwerkelijke Orions-Afrikaanse en Egypto-judeo achtergronden waaruit het principe voortkwam en waardoor het werd beschreven. Voor de bedriegelijke markt kapte men het los van context en nuance, en zo werd het strict metaforische kader vernietigd. De nieuwe bijbel geeft een antwoord op hoe dat precies in zijn werk is gegaan aan de hand van uitvoerige geschiedschrijving van het oer en omliggende zaken die men destijds had weggekapt omdat men bang was dat hun product anders niet zou verkopen.

Bilha is in de nieuwe bijbel het terugkeren tot de tent van God, het in-God principe, waarin men het zondigen en afdwalen afleert. Dit principe werkte diep door in de ziel van Jakob en ook in de ziel

van Ruben en de andere oude profeten. Men kan zo komen tot de nieuwe bedeling waarin het principe ver verheven is boven het persoonlijke, en het persoonlijke alleen daadwerkelijk grond kan krijgen en tot volle wasdom kan komen in het principe. Hierdoor wordt de persoonlijkheid dus besneden en gecorrigeerd. Bilha is hiertoe in de nieuwe bijbel dus een concept, als een archetype van bewustzijn.

Men moet dit prisma ontvangen en zich toeeigenen, want de nieuwe bijbel bespreekt gevaarlijke vijanden op het pad die niet rechtstreeks benaderd en bestreden kunnen worden. Niks werkt rechtstreeks in de nieuwe bijbel, wat dus gebaseerd is op het kantiaans-hegeliaans principe van de jaren 1700 en 1800. Dat is absolute basis voor de nieuwe bijbel, zonder hetgeen de nieuwe bijbel nooit zou hebben kunnen bestaan. De nieuwe bijbel zou dus ook gezien kunnen worden als de herleving van het kantiaans-hegeliaans fundament, maar dan in Nederduits-gereformeerd kader, en zeker besnijdt zij ook dit fundament.

Op basis van de nieuwe bijbel groeit Bilha uit tot een innerlijke leidsraad en richtsnoer die herhaaldelijk terugkomt en aan de poorten staat van nieuwe hoofdstukken en bedelingen binnen de filosofisch-theologische literatuur. Zij zorgt er door de filosofie voor dat de theologie niet extreem wordt, niet overmoedig en overmatig, en door de theologie zorgt zij dat de filosofie niet van haar pad afwijkt. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook niet zomaar menselijke filosofie hanteert, maar de hemelse filosofie, de natuurrede. Dit komt neer op een verbinding tussen het woord Alah, god, en Mlh, rede. (Ewa 18:8)

Voor het begrijpen van de islam is het dus van belang om het te plaatsen in het kader van de filosofie, van de hemelse rede, en ontkomen we ook niet aan het verschijnsel van de etymologie. Dit is een gevecht met taal, en hierin moeten we aardse oorlogen ontwijken, want zij zijn ondoordacht. Wij hebben geen strijd te voeren tegen vlees en bloed. Alleen leergierigheid kan de mens door het aardse mijnenveld heenbrengen. Deze leergierigheid is filosofisch-theologisch en kantiaans-hegeliaans, en zal zo zichzelf besnijden. Hierin is de geestelijke lens van Bilha onmisbaar. Het moeder idee op aarde moet volkomen hersteld worden. Er moet besef komen over wat zij is en wat zij niet is, en ook alle moederbeelden moeten besneden worden. Dit zijn de zogeheten amazone oorlogen waar de nieuwe bijbel en ook de achtergrondgeschriften over spreken.

---

15. VERKOCHTE ZIELEN

Het is een complete ramp in het westerse christendom.
Ze hebben de Heilige Geest boven de hemelse Vreze gezet, boven de vreze des Heeren.
Ze hebben genade en uitverkiezing ook gezet boven de hemelse Vreze.
En dat terwijl de rv bijbel stelt dat voorzichtigheid (oftewel de vreze des heeren, de volledige toetswetenschap) de moeder van de waarheid is.

Het westerse christendom is vol met naamverering.
Ze willen genoemd worden.
Het gaat juist om het niet genoemd willen worden,
niet de weg omhoog, maar de weg naar beneden.

Men heeft verwend gehoor gekregen.
Men wil niet horen over het dragen van wond, snee en breuk.
Men wil snelle zelfverheffing door theologisch gesjoemel,
wat door vagebonden wordt verkocht.

Het is een complete ramp.
Blaas op de bazuin. Wacht op de wachttoren.
Strijdt de goede strijd,
en bouw de nederzetting van de wilde jongens in de wildernis.

Het westerse christendom heeft de Heilige Geest, de Trooster,
boven de Heilige Tucht geplaatst, boven Vrouwe Armoe,
boven het hongerpad en het wildernispad, boven de smalle weg.
Ze hebben de Heilige Geest overmatig gepersonificeerd tot
een afgod, tot persoonsverheerlijking en naamsverering.

Er is geen heilige geestelijkheid zonder de pin door het vlees,
zonder de besnijdenis. Men is afgedwaald in een romantisch
christendom van schijnwedergeboorte. Het wordt goed
verkocht door vagebonden. Men deelt kronen en tronen
uit aan de hongerigen naar macht.

Men verkoopt hun ziel aan schijngerechtigheid die het vlees
zal sparen.

Het is magische zelfverheffing in de moderne kerken van het
westerse christendom, allemaal vormen van new age, die
niet veel meer met het smalle pad door de enge poort te
maken hebben.

Daarom moeten we gaan tot Bilha’s tent.
We kunnen daar alleen komen in verbrokenheid.
Ze is daar niet om te troosten, maar om te snijden,

niet om te vermaken, maar te doen vrezen.

_____

16. HOE KOMEN WIJ IN HET BELOOFDE LAND ?

Dat is een zeer belangrijke vraag.
Als u om u heenkijkt mag het duidelijk zijn dat het nog niet het beloofde land is. We zijn nog op doortocht.

Als eerste moeten we de stad van het vlees verlaten, deel hebben aan de uittocht, de wildernis in, om op zoek te gaan naar de tranenrivier waarin wij de grootte van de zonde onder ogen komen en daar intens bedroefd over zijn. Hierlangs, langs deze rivier, zijn de grotten en holen met de hemelse inscripties, als leerschool. Op dit leerpad mogen we tot de werktuigen komen. Een essentieel werktuig is het gezuiverde oor, de luistergelofte. Het is niet slechts om het luisteren, maar ook om het verwerken en leren, dus niet slechts kennis verwerven, maar kennis integreren en toepassen, om zo ook deze kennis te worden, opdat we loskomen van valse, aardse kennis. Het is een pad van geestelijke strijd en oefening. Geestelijke worsteling. We leren niet slechts de dualiteiten en de tegenstellingen, maar ook de verdiepende bevinding.

Even in het kort :

1. uittocht uit de stad van het vlees
2. de wildernis
3. de tranenrivier
4. de werktuigen

Bouw jezelf op, maak jezelf. Het gaat alleen door hard werk aan jezelf. Het komt je niet aanwaaien. Al het luie vlees moet afsterven. Volg de tranenrivier door de leerscholen tot de werkplaatsen met de werktuigen. Dat zijn ook leertuigen. De werktuigen moet je leren ontvangen en leren bedienen. Je moet ze winnen in de strijd, en ze vervolgens oefenen en ontwikkelen. Ook de werktuigen moet je zelf maken. Telkens weer mag je op je pad onderdelen hiervan vinden. Die liggen niet voor het oprapen. Het is hard werk. Harde strijd. In dit proces mag je het eeuwige woord ontvangen, als nieuwe boekrollen die ontzegeld mogen worden. Alleen zo kom je tot het beloofde land. Het is cyclische zuivering, want je merkt telkens dat je weer naar het begin wordt teruggezogen, en dat is met een bedoeling. Je moet de cyclus leren en zo tot verdieping komen.

De cyclische wet is een belangrijke wet in de nieuwe bijbel. Het is niet lineair. Het geeft aandacht aan het geheel. Het geeft feedback. Zo vindt je je weg diep onder de stad, dieper ondergronds, om zo daadwerkelijk deel te hebben aan de uittocht, de grote exodus. Zo vindt je uiteindelijk het touw

over de muur, waar het boek Vissen over spreekt. Het is dus niet iets geografisch, maar iets innerlijks en transparadijselijk. We mogen hiervoor komen tot het geestelijke kompas.

Uiteindelijk gaat het niet om het betreden van het beloofde land, maar het ontzegelen van het beloofde land. We komen alleen binnen door de hemelse baarmoeder. Wij moeten werken aan onze relatie met onze hemelse moeder. We leven niet zomaar in het beloofde land, maar door het beloofde land, door circulatie. We moeten van verdichting komen tot fluistering. We mogen tot de hemelse hersenspinsels komen.

Fluistering betekent de verinnerlijking van het gehoor. Onze oren moeten doorboord worden. Elke verwendheid en gewendheid in het vlees moet afsterven. Zo kunnen herinnering en verlies zich gaan mengen, tot de diepere oerherinnering, de oerdroomherinnering. Dat is de enige reden waarom we zoveel hebben moeten verliezen. Zo werden we teruggenomen tot de dieptes, tot dat wat achter alles verborgen lag, vergeten. Diep in de rivier van de vergetelheid vinden we het terug. Dat wat buiten is sterft, opdat dat wat van binnen is wordt gevonden. Zo werkt dat, als een hemels werktuig. Van horen tot oerherinnering. Zo komen we ergens, niet door letterlijk ergens naartoe te gaan. Helaas voor de vleselijken is het dus niet iets geografisch. Je kunt het niet even met de trein bezoeken. Er is alleen waarheid in de fluistering, niet in de verdichting. Daarom moeten we de breuk en de snede eren, en de wond, want het is ergens goed voor. Het zijn werktuigen van de diepte. Vijanden kussen overvloedig, opdat je verdicht, vastgroeit, en zij jou als slaaf kunnen gebruiken. Dat is waarom ze je overmatig verwennen. Ze hebben een verborgen agenda. Jij bent er om hun ego te spekken, om hun dromen waar te maken. Zo kopen ze je om.

Eerst moeten we ontledigen. Daarom hebben we lekken.
Het is om ons te beschermen tegen overhitte.
De mens zoekt tekenen, maar we moeten leren luisteren naar het stille en verborgen fluisteren van de hemelse natuur.
Die komen alleen in verbrokenheid.
De hemelse zeeën komen om te verzwelgen, en tot de dieptes te sleuren, tot de fluisterende waarheid. Dat is wat de ontzegeling van de zeeën is waardoor het oude woord niet meer is, maar was verdiept. (Buli 10) Dit gebeurt door de onderstromen. Er zijn veel diepere visnetten dan de visnetten van de stad. Die vissen er maar wat op los aan de oppervlaktes. Het heeft geen diepte, geen betekenis, en is allemaal verdicht en verletterlijkt. Vis en vlees op de tafel om nog meer verdicht te raken, de oogsten van het vlees. Ze zijn helemaal vastgegroeid in de stad, tot muren geworden. Ze komen niet meer verder. Alleen de fluistering helpt je verder, de fluisterwet in de nieuwe bijbel, wat ook een werktuig en leertuig is. Het vleselijke zaad moet zo ontkent worden. Het naamdragerschap moet afgelegd worden, alle zaaddrift en zaadzucht.

Dit is wat de fluisterwet is : het breken van woorden, opdat de onderstromen, het diepere woord, opkomt. De hemelse fluisteraars zijn opgenomen en ingeleid tot het verborgen woord. Ze verzamelen fluistergebeden uit het schuim van de branding. Ze hebben de visserstekens leren kennen. Vis datgene op wat verloren is geraakt, uit de rivier der vergetelheid, uit de tranenrivier. Leer van de tekens in de holen en grotten langs deze rivieren, en laat je leiden tot de open zee, op zo tot het beloofde eiland te gaan. Zoveel werktuigen hiervoor liggen er voor de mens klaar.

De stilte is als een kom vol oergeheugen en droomgeheugen, die ons leidt tot de verloren oerwerktuigen van het beloofde land. Laat de zee en het zout je hoofd reinigen, en je hart, om tot botgeheugen te komen, je daadwerkelijke structuur. Van alle oertijden ligt het opgeslagen. In je bot. Leer verder te kijken dan slechts je hoofd en je hart. Beiden zijn zo bedriegelijk. Keer weder tot het leerverbond, het opslagverbond, in het bot. Kom tot de beenderen en wek ze tot leven. Dan kan ook je hart weer opleven, en kan je hoofd richting krijgen.

De fluisterwet is de afstemmingswet. Je stemt je af op de hemel, niet meer op het vlees. De hemel leidt langs ondoorgrondelijke wegen. Je komt zo los van willekeur, van het loslippige en roekeloze. De fluisterwet is je kompas, en je schild. Daarin ligt het beloofde land besloten, in de werktuigen, dus het is niet iets geografisch, maar een levensstijl.

Richt je niet op de letterlijke stem, maar op de stenen. Daarin liggen de boodschappen van de hemel opgeslagen. Het is niet zomaar in je hart, maar in je botten. Daar zijn de hemelse oerstenen. Dat zijn de ware bouwstenen van ons leven. Dat is het terugkeren tot de leerschool van het leven. Stemmen misleiden, maar stenen onderrichten. Je bent niet zomaar om te luisteren, maar om te leren, om op te slaan, terug te keren tot het oergeheugen en droomgeheugen. Hierin dient de stilte te spreken, meer dan wat dan ook.

Nu heb ik je een map gegeven tot het beloofde land. Er is nog veel meer te vertellen. Ga je hieraan werken ? Kunnen we erop rekenen dat we je in het beloofde land zien ? Je wordt misschien meegenomen, maar je wordt verder niet gedwongen. Het is geen bevel, maar een fluistering. Het is een roeping. Wie zal antwoorden ? Het moet van twee kanten komen. De mens wordt meegesleurd met de stromingen van het woord, maar uiteindelijk moet de mens zelf kiezen om op het eiland te gaan. Sommigen kiezen ervoor om zeeschuim te worden, of een zoutpillaar. Wat doe jij ? Niks is gedwongen. Er is geen leven in het dwingen. Maar de hemelse kennis is overal en zal de mens innemen. Zo zal de mens niet meer tot een bedreiging zijn. Maak je klaar voor de zondvloed, de ontzegeling van de zeeën, ter openbaring van de hemelse eeuwigheden. De mens wordt niet gedwongen, maar wel verdrongen. De mens had namelijk de plaats ingenomen van de zeeën, maar nu zijn hun schepen zinkende. De eilanden roepen, maar wie luistert ?

---

17. DE VAL VAN DE MENS

We lezen in Kamba 12:19 :

‘De zondeval is één van de grootste religieuze geheimenissen. Als we het beest van het oervlees hebben ontmaskerd, zullen we tegelijkertijd het raadsel oplossen van het einde der tijden.’

II Duizen 13:21-22 zegt : En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een speer van bot om als koningen te heersen.
De speer van bot, de Vreze des Heeren, is de rib, het oorspronkelijke, zuivere vrouwelijke beginsel, geschonken aan de overwinnaars, hen die zich hebben

toegewijd aan de moeder God. Wij moeten in haar opnieuw geboren worden om de rib, het wapen, te ontvangen.

De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

II Duizen 20:26 zegt : Adam kwam in de tempel van Zaralahm tot het beestennet, wat grote oerkennis bevatte, in de vorm van drie ribben.

Kamba 12:16-17 zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

In de nieuwe bijbel wordt er gewezen op de slang waar Mozes op wees, en er wordt ook veel gewezen op de vis. Het zijn dieren die hun onderribben nog hebben. De mens heeft door de zondeval de onderribben, de buikribben, en ook de buikgraat, verloren. Alleen zijn hart wordt beschermd, en zijn longen, door de ribben, maar de buik heeft geen ribben.

Het pre-adamitische ras had veel meer ribben dan men vandaag de dag heeft, in de context van de rv-bijbel. Men heeft nu alleen ribben die het hart en de longen beschermen, maar in de oertijd had men ook ribben die de buik beschermden, en dat moet ook wel, want vandaag leeft men in vraatzucht. Er worden vandaag geen grenzen aan de macht van de buik gesteld. Daarom moeten de verloren ribben terugkomen.

De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

Na de zondeval is het beenderstelsel, het skelet, van de mens niet meer hoe het moet wezen. De mens verloor ook zijn beenribben, waardoor zijn wandel steeds meer ontspoorde.

Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, de buikribben en de beenribben, als sleutels tot het paradijs. Het paradijs is innerlijk, als een studie proces. In het studie proces mogen we de opgedane kennis ook delen met anderen.

---

18. IN HET WOORD UW ENIGE SCHUILPLAATS

Als we bij de witte bron zijn gekomen, dan gaan er visgraten door ons vlees en door de spieren van het vlees. Het moet geheel leegbloeden. De zonde mag niet in stand gehouden worden. Een overblijfsel van zonde houden zal je tot strik en strop worden. Het is een strijd tegen glinsterstof. We moeten langs de tranenrivieren komen tot de grotten waar de oerhieroglieven zijn, en wij

moeten daar zelf ook opgetekend zijn. Of wil je liever in de hall of fame opgenomen worden ? Het is een groot verschil. Leg je leven af aan de tranenrivier, al je aardse status en roem. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Ga niet voor het loon van menselijk vlees, want ze pakken je, en maken je tot slaaf.

We moeten in de mijnen werken om daar opgetekend te worden. Dan wordt je opgetekend in grotschrift, in gratenschrift. Heb hierin je lust, in het oerorakel van de natuur, alleen zo wordt je opgenomen. Verheug je in het goede en in het woord, in de hemelse kennis. Dat is de enige weg. Je mag lust hebben, maar laat het gericht zijn op het hemelse, niet het aardse. Verlustig je in het diepere, laat je schoon wassen door de hemelse wateren, bij de hemelse watervallen van de tranen. Maak je hart vrij. Als je niet gebroken bent en niet doorboort, en niet weent, dan kan je niet gezuiverd worden, want dan zit alles vast. Je moet weten wat geestelijk wenen is, niet het aardse wenen. Het geestelijke wenen is een zuivering, het is niet hetzelfde als rode ogen hebben en letterlijk wenen, maar geestelijk wenen moet je leren. Je moet de grootte van de zonde onder ogen komen, en zo confronteren, er een worsteling mee hebben, met dit grote beest, om het te doorboren. Het moet dus niet bij het besef blijven. Je moet het doorboren. Je moet het uitzuiveren, uithuilen. Het moet weg uit je hart, uit je leven. Je moet het snijden en verdrijven. Daarom is het zo belangrijk om eerst de grootte van de zonde onder ogen te komen, anders weet je niet waar je moet wezen. Daarom zegt het Woord : De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen. (Belech 2:39)

Zo ga je in de grotten op zoek naar de werktuigen die je nodig hebt, om zo te gaan tot het beloofde land. De werktuigen zijn je sleutels. Denk niet dat het je komt aanwaaien zonder werk. Denk niet dat je zomaar de werktuigen kunt oppakken. Nee, ze worden bewaakt door beesten van het ego en het vlees. Je moet met ze worstelen en overwinnen. Het is een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Kom tot leven. Ga overwinnen. Ga het Woord overdenken diep opgetekend in de spelonken van het hart, en ga die spelonken diep binnen totdat je bij je beenderen bent aangekomen, je ribben, want daar ligt het oerwoord opgeborgen, de sleutels. Hier gaan graten en botjes door het vlees. Hier wordt het lichaam opnieuw geschapen, je ziel opnieuw verwekt. Dat is wat de wedergeboorte is. Het is geen erfenis. Je moet het zelf behalen. Pinnen door het vlees in de witte bron, waar het verborgen manna is. De witte steen, de oerrib. Dan heb je deel aan de uittocht. Dan wordt je gekerfd in steen, geschilderd op grotwanden. In het Woord uw enige schuilplaats.

---

19. HET EVANGELIE VAN CALVIJN IV

Het gaat in het koninkrijk der hemelen niet zomaar om zoeken en vinden. Vandaar dat velen het zullen zoeken en weinigen het zullen vinden, want het gaat voornamelijk om andere dingen, namelijk om het sterven aan het zelf. De gereformeerde oudvaderen spraken over het belang van het ballingenschap, het doemelingenschap en het smekelingenschap, opdat het ego niet zou kunnen groeien. Alleen zo komt men door de enge poort.

Calvijn waarschuwde tegen de valse en losbandige genade die de zonde voedt. (Verkl. Matth. 9:13) Calvijn stelt dat de mens niet door zelfvleierijen zijn gebreken moet bedekken.

Men komt dus alleen door de enge poort als balling, niet zomaar als zoekende pelgrim. Vele zoekende pelgrims willen namelijk niet aan zichzelf sterven, en houden nog vast aan het vlees, verachten het kruis. Daarom riep Jeremia op om het juk te aanvaarden. Het vreemde volk zou komen. Men is vast gegroeid in het normale, in het gewone, in het algemeen aanvaarde. ‘Zo is het en niet anders, wat de boer niet kent dat eet hij niet.’ De mens moet sterven om tot het vreemde te gaan, wat altijd door de ingeburgerde samenleving is achtergehouden. De mens moet door het vreemde gebonden worden, en stoppen anderen te binden. Dat is de boodschap van Calvijn : ‘Richt jezelf op je eigen touwen. Projecteer dat niet op de ander. God gaat met iemand anders een hele andere weg. Stop met navolgen en na-apen, en stop ermee anderen je te laten navolgen.’ Zo lezen we in zijn verklaring van de evangeliën.

Wordt men zomaar in al z’n passiviteit een balling ? Neen. Calvijn wijst erop dat men krijgsknechten moet zijn. Het vlees gaat niet zomaar dood. Er is niet zomaar een opname. Men moet hiervoor al dan niet tijdelijk afstand doen van huiselijk verkeer, stelt Calvijn, om zo onverdeeld zich te kunnen toewijden aan de krijgsdienst. Het is een belangrijk punt in de leer van Calvijn om deze dienst te volbrengen. Het behoort tot één van de hoofdstukken van zijn theologie, opdat het vlees gedood zal worden. Dit begint met het onder ogen komen van de zonde, te breken met Laodicea. De ware armen zijn armoedsbewust, stelt Calvijn. Dat zijn de uitverkorenen in de leer van Calvijn, waarin hij de arme Lazarus als voorbeeld, als model, gebruikt.

Kijk om je heen en zie dat de arme Lazarus door de wereld niet als model wordt gebruikt. Je ziet mannen met stropdassen, rijke mannen, mannen met veel macht, die gelijken op nephilimmen, de grote mannen van naam, de reuzen. De dochters der mensen, de nephilima, of nakers zoals ze ook wel genoemd worden in de nieuwe bijbel, volgen hen en maken hen groot, geven geboorte aan hen. Zo was dat ook in Genesis 6, in de dagen van Noach. Men leeft voor het huwen en het eten, voor het feesten, en men zoekt, maar sterft niet aan zichzelf. Het zoeken is meer een grijpen, als een blinde vuistvechter. Men neemt, maar meet niet af. Men vraagt zich niet af van wie het is. Hier is het : ‘Wie het eerst komt, die het eerst maalt.’ Men zoekt huizen binnen te gaan om te plunderen. Het is het zoekende vlees, en dat moet sterven. Men is ijdel nieuwsgierig geworden, iets waar Calvijn ook veel tegen waarschuwt. Het ligt allemaal niet zo eenvoudig, stelt Calvijn. De mens heeft geen zicht op de verborgen Raad van God.

Calvijn wijst niet zomaar op het volgen, maar op het geleid worden. En dat gebeurd alleen als balling. De pelgrim op zich is nog te roekeloos. Dat neemt niet weg dat wij pelgrims moeten zijn, maar wij moeten streven naar de touwen des Heeren, en de ballingschap des Heeren. Wij moeten het juk aanvaarden van het vreemde volk. Er is geen gewone, algemeen ingeburgerde God die de mensen hebben gemaakt. De ware God is vreemd. De mens kent die God niet. Dat predikte Karl Barth ook in de jaren 1900. God is niet onderworpen aan menselijke beelden.

De mens heeft God opgezet als een dood vogeltje. De mens heeft van God een marionet gemaakt, maar het is de ware God niet.

Calvijn wijst erop dat Mattheus alleen Jezus kon navolgen door het tolhuis vaarwel te zeggen. Dat is wat ieder mens moet doen. Men zit vast in menselijke economie. (Verkl. Lukas 5:29)

Calvijn noemt het tolhuis een huis van onrechtvaardige schattingen, een huis van roof, en daaruit werd Mattheus geroepen. Mattheus moest Jezus niet zomaar navolgen, maar moest een dienstknecht des Heeren worden, een harde werker. Zijn echte naam was Levi, stelde Calvijn, wijzende op hoe Markus en Lukas hem noemden. (Verkl. Matth. 9:9)

Calvijn stelt dat de ongelovigen dikwijls om der vromen wil gezegend worden met aardse zegeningen. God gebruikt middelen, maar uiteindelijk moet een ieder zelf het geloof doorgronden. Er is dus een verschil tussen zomaar onder de zegen zijn door een ander, en zelf binnengaan door de enge poort. (Verkl. Matth. 9:2)

Abraham bracht door het genade verbond het heil ook tot zijn nageslacht, want het gold voor zijn zaad. Zo zijn ook de ongelovigen opgenomen in een middelijk genade verbond, zonder dat ze deelhebben aan het heil, stelt Calvijn. Calvijn bespreekt zo het trappenstelsel van genade. Voor een ieder is er genade, maar in gradaties. Veelal is er geen sprake van daadwerkelijk heil, maar is het om der vromen wil. Hoe dan ook was Abraham’s zaad gezegend. Laten wij hier niet te wild over speculeren en niet te enthousiast worden. Calvijn was zeer voorzichtig in deze dingen.

Goddelozen kunnen dus uit hun ellende verlost worden, om der vromen wil. Hierbij moeten wij een zekere mate van vleselijkheid vaststellen, wat door God wordt gebruikt. God kan met kromme stokken rechtslaan. Er zijn vele graden in goddeloosheid, en vele graden in God’s heilsplan. Calvijn stelt dat als goddelozen om wat voor reden dan ook uit hun ellende worden verlost, God nog steeds vertoornd op hen is. Zij wanen zich misschien gered, maar de plagen zullen wederkeren. Ook kunnen er ergere rampen komen. Calvijn praat de goddeloosheid niet goed. Het heeft een plaats in het plan van God, maar die plaats is niet bevallig.

God doet het om der vromen wil, niet om der goddelozen wil. Calvijn wijst op Amos 5:19 : De goddelozen zullen niet aan het oordeel ontkomen, zeker niet. Als zij van de leeuw hebben kunnen wegvluchten zal een beer hen ontmoeten. Als ze zich in hun huis hebben verscholen zal een schorpioen hen steken.

Wil je nog afscheid nemen van het vlees, een laatste feest hebben met het vlees, het er nog even van nemen, dan kun je geen volgeling van Jezus zijn, stelt Calvijn. Heb geen reserves voor God, en ga niet in de huizen van rouw. Jeremia mocht ze ook niet binnengaan.

Calvijn stelt dat het terugroepende vlees dodelijk is, en dat zij die zich niet geheel aan God toewijden eraan ten prooi zullen vallen om aan mensen gehoorzaam te zijn. Zij zullen aan de wereld blijven kleven, om zo nutteloos en vergeefs bezig te zijn met het verzorgen van de doden. (Verkl. Matth. 8:22)

God kan een heleboel zeggen met aardse beelden, maar wij moeten de woorden van Calvijn overdenken die stelt dat het slechts middelen zijn, en niet zo ver gaan dat we het verabsoluteren en monopoliseren zoals ze dat in de kerk hebben gedaan, ook met de Jezus verhalen. De leken willen geen kwaad woord horen over hun Jezus-afgod, maar in de uitvoerige geschriften van de

gereformeerde voorouders, die vaak niet gelezen worden, wordt de Jezus-afgod vurig bestreden en aan de kaak gesteld. Ook Calvijn heeft een zeer dialectische houding tot het Jezus-verschijnsel. Hij bespreekt de valstrikken stap voor stap. We zien in Calvijn zeker geen overmatige en sentimentele Jezus-aanbidder. Calvijn is dus van het zwaardere gereformeerde soort. Hij noemt de naam van Jezus wel, maar overdrijft hierin niet. Maar ook bij Calvijn was heerszuchtig vlees binnengeslopen op verschillende momenten in zijn leven, meest berucht in zijn Institutie. In zijn bijbelcommentaren nuanceert hij het echter.

---

20. HET LAODICEAANSE WERELDRIJK

Ik ga er vanuit dat u liever naar een predikant luistert die in de hemel is geweest en predikt als getuige dan een predikant die het gewoon vanuit een boekje opdreunt omdat het hem zo geleerd is en liever predikant werd dan bakker. Nu, toch zijn er mensen die dat weer te confronterend vinden, om te luisteren naar getuigen in plaats van beroepsmatige opdreuners die gewoon wat kalmering bieden aan een opgezweept volk. Aan u de keuze. Wij binden er in ieder geval geen doekjes om. God spreekt nog steeds, en zo hebben de gereformeerde voorvaderen ons dat ook geleerd, en dan heb ik het over de bevindelijken, de zwaardere gereformeerden, niet zozeer de traditionele orthodoxen die gewoon maar wat opdreunen, als telkens weer hetzelfde orgelliedje.

Zo had ik een droom over een paradijs engel, of getuige, zoals de nieuwe bijbel ze soms noemt. Het ‘witte darm wereldrijk’ had de gevallen wereld overgenomen, sprak de getuige. Het werd ook wel het dunne darm wereldrijk genoemd.

De oorspronkelijke dunne darm was maar heel kort, tussen de maag en de andere, veel dikkere, darmen. De Halal in de nederduits gereformeerde dogmatiek (deel 9-11) handelt hierover. Er gaat een nieuwe versie komen van de Halal, de 2025 versie, en dus ook van de nederduits gereformeerde dogmatiek deel 9-11. De hemelse getuige liet mij een plaatje zien van de dikkere darm die door het lichaam heenliep. Veelal is die dikker dan de huidige dikke darm. Ik zag ook hoe het zich samentrok. We moesten opgaan tot het wereldrijk van de dikkere darm, want de overmatig lange dunne darm hield de mens in vleselijkheid, in hebzucht en grootheidswaanzin. Ook onderdrukte de lange dunne darm vrouwen. Het was een valse schepping, een gevallen schepping. De getuige vertelde dat de dikkere darm alles ‘verpijnde’ in de zin dat de mens zo weer het kruis opnam, en het lijden niet zou wegdrukken, maar dragen. Dat is immers de boodschap van het evangelie. Er was geen makkelijke weg tot dit wereldrijk. Er moesten allerlei ‘formulieren’ ingevuld worden, oftewel er moesten nieuwe geschriften komen. Zowel de nieuwe als de oude bijbel, en ook de kerkgeschiedenis, inclusief de Nederlandse kerkgeschiedenis, hebben een leidsraad nodig. Die is deels gegeven in de nederduits gereformeerde dogmatiek in 12 delen en het handboek rv-bijbel, waarvan er alleen een eerste deel is verschenen. We zijn er nog niet. Er komt dus een nieuwe versie van de halal, van de NGD 9-11, en een tweede deel van het handboek rv-bijbel. Daarin zullen deze dingen ook staan en verder uitgewerkt worden.

Paulus sprak dat de mens door de zondeval geen levend lichaam meer had, maar een lichaam des doods. Nu, dit moet uitgelegd worden wat dat inhoudt, en hoe men de nieuwe mens kan aandoen.

De geestelijke dunne darmen van de mens zijn verstopt, en het is een eigen leven gaan leiden. De mens denkt dat hij leeft, maar hij is dood. Calvijn sprak : het leven waarmee de mensen zich vleien is de ergste dood. Het dunne darm wereldrijk, of witte darm wereldrijk, wat een lager orions wereldrijk is, is een rijk van de dood. Calvijn wees in zijn commentaar op de Evangeliën op een dodenrijk waarin de doden de doden verzorgen, geheel nutteloos en vergeefs. We kunnen dit vergelijken met het rijk van de Danaïden die eindeloos water gieten in een bodemloos vat, als een beeld van de Laodiceaanse kerk. Het is een dode kerk die zich levend waant, door deze lange dunne darm waarin alles verstopt is geraakt, en waardoor de mens in doodsijlen en doodshallucinaties is gekomen, die zeer bedriegelijk zijn. Onderschat het niet. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

Daarom zegt de Heere dat de darmen ruimer moeten worden. We moeten opgaan tot de dikkere darmen. Deze kan de Heere scheppen in het geestelijke leven, als wij aan des Heeren voorschriften ervoor voldoen.

De engel of getuige die hierover sprak was genaamd ‘Neverush’. Hij was slank lang, en met lang haar. Hij was betrokken bij een soort geestelijke school. Laten we beseffen dat we alleen door geestelijk onderwijs tot de hogere heerschappijen kunnen gaan, tot het beloofde land. Laten we hierover openstaan. Het boek Daniël sprak dat de kennis in de eindtijd zou vermeerderen, en dat de aarde vol zou zijn met de kennis des Heeren. Deze dingen komen niet zomaar. Waar openbaring ontbreekt verwilderd het volk. Telkens weer is het gebleken dat men in de zwaardere gereformeerde kerken vaak veel meer open stond voor profetie dan in de lichtere gereformeerde kerken. Sommigen zijn ook zo vrijzinnig geworden dat ze helemaal niet het belang inzien van voortgaande openbaring, voor hemelse orde en discipline. We zijn er nog niet. Het boek des levens zou verschijnen, men moest tot de witte steen van het verborgen manna gaan, wat alleen voor de overwinnaars over het vlees is. Er komt dus een stuk strijd bij kijken, een stuk geestelijke oorlog, oftewel een stuk studie.

In de droom als er bij het invullen van de formulieren iets misging, dan was er een gum, maar je moest echt heel lang gummen totdat het daadwerkelijk weg was, als een beeld dat de mens niet te makkelijk moet denken. Men moet de ellendekennis en doodstaat van de mens onder ogen komen, de volle grootte ervan leren kennen.

Ledeboer was profeet, Bakker was profeet. Dat waren toch de vaderen van de gereformeerde gemeente en de oudgereformeerde gemeente, en dus ook van de gereformeerde gemeenten in Nederland, de wat meer bevindelijke stromingen, derde laags, van Nederland. Hun diensten gingen er niet orderlijk aan toe, maar werden geleid door de Heere.

De dikkere darmen zullen tot de aarde moeten komen, om de opstoppingen op te heffen. De dikkere darmen zijn als de oervrouwen des Heeren die het volk heeft weggestopt. Calvijn klaagde er ook over dat de mens God als Moeder had verworpen. Wij hebben onze Moeder nodig, en de dienst tot Haar zal hersteld moeten worden.

---

21. HET EVANGELIE VAN CALVIJN V

Calvijn's loonleer was tweeledig. Er was afstemmingsloon voor hen die niet zomaar navolgden, maar zich lieten leiden, en er was afleggingsloon voor hen die in de krijgsdienst des Heeren waren. De arme Lazarus stond hiervoor model in de leer van Calvijn, als een beeld voor de armoedsbewusten, de ware armen, als antistof tegen het van zichzelf overtuigde Laodiceaanse wereldrijk. Het aansluiten bij de minderheden, dat was de weg. Het voor de wereld dwaze en verworpene, dat was door de Heere uitverkoren, stelde Calvijn. Buiten het Lazarus model moest Calvijn vaak niets weten van loon. Lazarus was door zijn armoedsbewustzijn, door zijn ballingschap hierin, als afgestemde arbeider in de wijngaard. Hij volgde niet zomaar na, maar liet zich leiden. Dat was tegelijkertijd ook een groot lijden, Jobitisch. Het was een grote beproeving, maar de arme Lazarus hield stand. Er was een grote kloof tussen de arme Lazarus en de rijke, Laodiceaanse wereld, ook in het hiernamaals. Zo ging Lazarus tot de schoot van Sarah.

Mattheus was voor Calvijn een beeld van de uittocht uit Laodicea, uit het tolhuis. Hij werd ook Levi genoemd. Iedere rijke zou deze kloof moeten overgaan, maar het is een smal pad, en zeer zeker een lang pad, waarin de rijke niets zomaar toegeworpen krijgt, zelfs geen waterdruppel of broodkruimel. Hij moet namelijk aan zichzelf sterven, de diepte ingaan, onder ogen komen wat hij de armen in de onderwereld heeft aangedaan. Hij moet alles eerst doorleven. Jezus sprak dat diegenen in de gevangenis moeten blijven en gefolterd worden totdat ze de schuld volkomen hebben betaald.

Calvijn waarschuwt tegen ijdele en opgeblazen belijdenis van het evangelie, en vergelijkt het met een huis dat wel schoon is, maar niet hecht. Hij stelt dat de echte godsvrucht van de valse godsvrucht alleen maar in de beproeving te onderkennen is. Vandaar de noodzaak het kruis te dragen en de pin in het vlees te accepteren, want het zijn kenmerken op het smalle pad.

Calvijn waarschuwt ertegen hoe groot de ijdelheid van het menselijke verstand is. Hij wijst op het belang van zo diep in het binnenste te graven, als mijnenwerk dus, dat de school van zelfverloochening wordt bereikt. (Verkl. Mattheus 7:24)

Calvijn waarschuwt voor de valse roemtaal van de huichelaren. Hij noemt ze durfals die zich van alles durven aan te matigen. Telkens weer zijn ze grenzen over gegaan, waarmee ze zich vleien. Hij noemt het bouwen op zand. Er is geen fundament. Ze zijn valselijk schoon, niet hecht. Ze geven geen aandacht aan de wortels, ze gaan niet diep. Ze hebben geen zelfverloochening geleerd. Toch beroemen ze zich erop dat ze pilaren van de kerk zijn. Ze hebben valse namen. Door hun gevlei bedriegen zij, met ijdel vertoon. Calvijn zegt dan dat hun blote, uiterlijke belijdenis, hoe schitterend aanzien het ook bij de mensen heeft, van geen betekenis is. Hij zegt dat ze maskers dragen en in dronkenschap verkeren. Het volk moet daarom op de hoede zijn. Het zijn dronken slaapwandelaren, zegt Calvijn. Hun woorden en hun daden zijn niet hetzelfde.

Met een ik weet niet wat voor een masker van gestrengheid des levens weten zij de schone schijn op te houden, zegt Calvijn. Zo werken de allerergste verleiders. Calvijn gaat diep. De hedendaagse kerk zou de toets niet kunnen doorstaan. Men is afgedreven, maar velen willen terug. We gaan terug, maar dan moeten we het werk van Calvijn wel verdiepen. Ergens was de kerk vastgelopen, en dat heeft er ook mee te maken dat men het werk van Calvijn niet voldoende verdiept heeft, en het te simpel heeft voorgesteld. Zijn begeleidende geschriften werden niet veel gelezen, omdat het nogal

veel was. Toch wees Calvijn erop hoe belangrijk het was om naast de Institutie ook zijn commentaren te lezen. De kloof moest overbrugt worden. Er moest nuance komen, en richting. Zeker moest er ook astemming komen, opdat de mens tot ware aflegging kon komen. Dat is het twee-voudige hemelse loon waar Calvijn over sprak.

Niet zomaar navolgen, maar geleid worden, afgestemd zijn, daar bleef Calvijn op hameren, als een Noach voor zijn tijd. Er was een bron des levens nog ergens in de diepten van de overgeërfde bron des doods. Ook Calvijn had daar mee te strijden. In zijn veelheid van woorden liet hij uiteindelijk de weg zien. Hij wilde het niet te gemakkelijk voorstellen, niet te goedkoop maken. We zien de oudere, gematigde Calvijn strijden met de jongere, meer fanatieke Calvijn. Deze gestaltes wisselden elkaar af. In de Institutie zien we meer de jongere, fanatieke kant van Calvijn, en in de commentaren meer de wijzere, volwassenere Calvijn die het kan relativeren en nuanceren. Vandaar dat het belangrijk is het gehele werk van Calvijn te kennen, tot de context ervan te komen. Dat is zeker niet makkelijk. Calvijn is een zeer ingewikkelde man. Hij had van iets genomen wat hij zelf ook niet altijd kon overzien. Hij werd door verschillende dingen gedreven, dus we moeten het goed doorziften.

Het is wat we de visseristische school noemen. Van calvinisme tot visserisme. Het is het verdiepen, en waar nodig is herzien, van de calvinistische leer. Het visserisme is de bovenbouw van het calvinisme, zij die diep zijn gegaan in het werk van Calvijn, en de kerkgeschiedenis daaromtrend hebben doorgrond. Zo mogen de verstoppingen loskomen. Overal breken de wateren des hemels dan los om alles schoon te spoelen, de mens dieper te nemen.

Calvijn hamert erop in zijn bespreking van Mattheus 7 dat de kloof tussen hart en mond overbrugt moet worden, opdat de woorden vanuit het hart komen. Daarbuiten is er geen zin. Ook het hart kan bedriegelijk zijn, en er kunnen verborgenheden in het hart zijn die men probeert achter te houden. Vandaar dat ook de kloof tussen God en het hart overbrugd dient te worden. Daartoe is Calvijn een gids. De gids heeft zeker zijn valkuilen en valstrikken. Vandaar dat er ook nog een gids bij de gids dient te zijn, een gids bij Calvijn, bij het calvinisme.

Calvijn hamert erop hoe zeer de mens geneigd is tot ijdelheid. Ieder mens is van nature zeer vindingrijk in het bedriegen van zichzelf. Calvijn hamert erop dat de vijand altijd bezig is met het spannen van strikken om de eenvoudigen en roekelozen erin te vangen. Daarom hamert Calvijn erop om ijverig op de hoede te zijn. Hij roept op tot waakzaamheid. Er wordt jacht bedreven. De mens is prooi op deze jachtvelden. Hij komt dan tot één van zijn grootste punten : het volbrengen van de krijgsdienst. Calvijn hamert erop dat het de wil des Heeren is dat de kerk in deze wereld ‘door aanhoudende strijd geoefend wordt.’ Laten wij dit goed tot ons doordringen. Het zou zot zijn om dan niet allereerst tot de krijgsschool te gaan, om op de hoogte te komen over hoe groot de vijand is, de afmetingen, en wie en wat de vijand is. Vaak is dat de ijdelheid. Deze gaat gepaard met een enorme hebzucht, waardoor we met een enorm beest hebben te maken wat overwonnen dient te worden. Het is niet anders. Voor Calvijn is het leven een strijd. Die kan alleen gewonnen worden als men hierin geoefend wordt door deze strijd ten einde toe te volbrengen. Er is anders geen hoop. In de aanhoudende strijd in de ijver des Heeren is er hoop. Het is één van de belangrijkste punten die Calvijn probeert over te dragen. Hij waakt over de gemeente, en wil de gemeente opwekken, want zij zijn diep tot in de doden neergedaald, door hun boze natuur. Dat zit in ieder mens, en moet eruit.

Daartoe is Calvijn wachter, en aanvoerder in de strijd. Ontwaken en waken, afgestemd zijn en geleid worden. Calvijn is zich bewust van zijn taak. Waar ging het dan mis ?

Calvijn reikt deze sleutel aan : leerzaamheid en weerstandbieding. Zij kunnen niet zonder elkaar bestaan. Wij moeten hierin ijverig waken met standvastigheid. Wij zijn leerlingen, wachters en soldaten. Dat is in de leer van Calvijn een belangrijk driesnoer. Als we dat driesnoer in ons laten verbreken dan komen we nergens. Het is het driesnoer van de volbrenging van de krijgsdienst des Heeren. School, wachterschap en soldatenschap. Alleen zo kunnen de bruggen gebouwd worden over de diverse klofen.

Calvijn beschrijft de standvastigheid als een kleed wat aangedaan moet worden. Het komt er op aan zorg te dragen dat men zich niet door zichzelf laat bedriegen. Het geheel is dus een zorgstelsel van Calvijn. Men moet zich niet door achteloosheid laten bedriegen. Hierin is het gebed om onderscheiding van belang, zegt Calvijn. En onder de aanvallen van de vijand dienen wij stoutmoedig voorwaarts te trekken. De wolven in schaapskleden hebben geen gebrek aan schoon gekleurde voorwendsels, maar Calvijn hamert erop dat men de vijand grondig moet onderzoeken. Ken uw vijand door en door als u er doorheen wil komen, als u de strijd wil winnen, wil volbrengen.

Calvijn somt wat vijanden op : ijdel vertrouwen en zorgeloosheid. Het is van belang deze dingen af te leggen om door de enge poort te kunnen gaan. Zorgelozen komen daar niet doorheen. Er moet een zekere paniek zijn. Men moet zorg dragen en waken, niet zomaar ontwaken. Men moet komen tot hechting in school, niet zomaar wachterschap. (Verkl. Lukas 13)

Nalatigheid is een andere grote vijand in de leer van Calvijn. Vandaar dat hij zeer diep op deze dingen ingaat. Men moet door de enge poort gaan, terwijl velen geen voet verzetten. De deur zal op een gegeven moment dichtgaan, dus het wachten op metgezellen zou een strik vormen, en dan komt men voor een dichte deur te staan. Is dat niet vreselijk ?

De dichte deur is een feit. Daar spreekt ook de nieuwe bijbel over.

Tussen het komen van de tweede en derde afgezant in Buli 8 zien we :

19. En een stem sprak: 'De tijd van genade is voorbij. Het is nu te laat voor degenen die zich niet hebben afgewend van hun zonden.'

We kunnen het ons bijna niet voorstellen. De wereld zal niet altijd door kunnen blijven zondigen. Er is niet altijd maar genade, maar ook gerechtigheid, einde van seizoenen, einde van tijdperken. Die moeten er wel zijn. Soms moeten de deuren wel dichtgaan, en moet men de gevlogen ervan dragen. Daar komt men niet zomaar onder uit. Calvijn hamert er ook op.

Belech 9 zegt :

51. De wilde jongens dragen messen. Ze zijn boos op de stad, en hebben geen genade met al die verschrikkelijke beelden waarmee ze vanaf kind zijn

werden opgezadeld. Er is geen genade meer. Het genade tijdperk is voorbij. Nu verwoesten ze meedogenloos deze beelden, als de beeldenstorm van de zestiger en zeventiger jaren, en dit ging door in de tachtiger jaren.

Calvijn laat ook het mengsel zien van genade en gerechtigheid. Ze wisselen elkaar af. Als het oordeel des Heeren opkomt, nadat het lang is uitgesteld, dan zal het vreselijk zijn, maar het zal zich ook weer matigen. Het is iets eeuwigs, oftewel iets volkomen, maar het zal zich ook nuanceren, en relativeren. De wilde jongens hangen dit wilde calvinisme aan. Het zijn visseristen. Ze hebben het verdiept. In die zin is er geen genade voor de oude vormen. Het zal niet blijven zoals het was. Er zal een andere kijk opkomen.

We lezen verder in Buli 8 :

20. En de derde afgezant trad naar voren en begon op de trommel te slaan, terwijl degenen die zich in de zonde hadden verhard aan de voeten van de afgezant vielen.

De oude vormen die waren dichtgegroeid, verstoppingen, worden onderworpen aan de hogere vormen, aan de veel oudere vormen die men had dichtgegooid. We zien daarna dat met de komst van de vierde afgezant de geboden worden geopenbaard.

Zoveel menselijke wetten zullen ontwaken tot hun hogere betekenis, en niet meer afgestemd zijn tot het letterlijke, maar tot de diepere betekenis, de diepere zin, om zo daardoor geleid te worden en daarvoor te werken. Alles zal medewerken ten goede. Calvijn is hiervoor opgetrommeld. Hij kreeg iets door voor de kerk, maar het moest nog geduid worden. Calvijn is te groot om zomaar opzij te schuiven. Er moet mee geworsteld worden. Men moet tot de bronbetekenis komen.

Zo staat Calvijn als een paal boven water, in woeste golven. Het Woord was vlees geworden, maar nu moet het geestelijk worden.

Het vlees vleit zich graag, zegt Calvijn, en maakt daarom graag gemakkelijke wegen. Dat beloven ze zichzelf en zo veroorloven zij zichzelf alles.

Buitensluiting is nodig om hen die zichzelf de eeuwige erfenis zeker hebben gewaand te doen losmaken van valse gerustheid, zegt Calvijn.

Het behoort tot de tucht des kerks. Soms gaan de deuren dicht. Voor het vlees moet de deur voor altijd dichtgaan, opdat het vlees zal sterven. Dat mogen we zeker niet oeverloos projecteren. Uiteindelijk is de hel de baarmoeder in de grondteksten, en zo ook in de nieuwe bijbel, waarin de vleselijke schil zal breken, opdat de vrucht tot wedergeboorte zal komen. Hierin is de Heere niet overmatig wreed, maar zal moeten gebeuren wat nodig is, niets meer en niets minder. Het ‘overstraffen’ is een menselijke kwaal. Dat heeft niets met de gerechtigheid des Heeren te maken.

Laten we achtgeven op de tekst uit Stranden 18, vlak voordat het boek Buli begint in de nieuwe bijbel :

3. Geestelijke oorlogvoerders zijn geen blinde vuistvechters die er met de lompe bijl maar op loshakken, maar ze zijn teder en zachtmoedig. Ze willen anderen geen pijn doen, maar moeten alleen het noodzakelijke doen.
4. Ze wensen de andere geen kwaad toe, maar moeten alleen doen wat ze moeten doen om de mensheid te redden.
5. Ze strijden tegen het vlees. Ze willen het vlees geen pijn doen, maar doen alleen het hoognodige.
6. Het vlees is sadistisch, leeft door het pijn doen van anderen, of juist door helemaal geen pijn te doen, om de mensheid te doen verdoven, om zo alle
macht te nemen.

Hierop is ook het calvinisme gebouwd. Calvijn is zeer voorzichtig in de eschatologie. Hij roept hierin alle ijdele nieuwsgierigheid en overmaat van strafzinnigheid terug. Het is het vlees wat altijd maar wil straffen, en hierin geen maat en restrictie meer kent. De kerk heeft zich op de troon van de hel gezet, niet meer wetende waartoe de hel oorspronkelijk was bedoeld : als tuchtmiddel, als geneesmiddel, als zorgmiddel, als middel van de opvoeding, als middel van onderwijs, oftewel als baarmoeder, als voorgevel van de hemel.

Ook Jezus en de oude profeten daalden ter helle, net zoals Calvijn diep tot de onderwereld ging. Hierin leert de mens afstemming en aflegging. Dit is wat de beproeving is. Er zijn tijdelijke straffen voor de mens, en eeuwige straffen voor het vlees, omdat het vlees het zaad is wat moet sterven. Er moet volkomen met het vlees afgerekend worden, maar daarin moet de mens beseffen dat er ook met het vlees gerekend zal worden, want het vlees is slechts een voorstadium. Alle vlees zal medewerken ten goede en veranderd worden. Oh, dat men zicht op deze dingen zal krijgen als de kennis zal vermeerderen, en de kennis des Heeren de gehele aarde zal vervullen.

Hiertoe was Calvijn gekomen, niet als afgod. Hij was vriend en vijand. Ook David was dat. Ook Mozes. Zij waren onderdeel van een hoger hemels werk wat nog verstaan diende te worden.

Er moest een verklaring van buitensluiting zijn. De buitensluiting is de feutus. Men kan niet binnenkomen zonder eerst buiten te zijn geweest. Het is een hemels middel des Heeren. Zo zal alle valse gerustheid afsterven, want die verdwaasde de mens en deed de mens dwalen. Dat deze verklaring is uitgebuit door wolven voor het marktwezen is bekend. Wij zijn er allen van op de hoogte. Daarom waarschuwde de sobere Calvijn ook dat de prediker niet moest leven voor loon.

Calvijn zegt niet zomaar dat men door de enge poort moet gaan, maar vermaant om te strijden om in te gaan door de enge poort. Door het strijden of trachten betekent dat we alleen door grote en zware moeilijkheden het eeuwige leven deelachtig kunnen zijn. De nieuwe bijbel laat zien dat het gelijkenissen zijn. Het zijn de elementen van het eeuwige leven die nog niet begrepen zijn. De mens gaat er alvast doorheen, en zal het later pas begrijpen.

Calvijn noemt dit de strijd tegen overnieuwsgierigheid, ijdele nieuwsgierigheid. Het heeft velen doen dwalen. Allereerst hamert Calvijn dus op het belang van de strijd en hierin het kruis te dragen, niet zomaar zoveel mogelijk weetjes te verzamelen, ditjes en datjes. Men moet niet zomaar van alles op de hoogte willen zijn, zoals naar het getal van hen die zich op dwaalwegen bevinden. Er is een grote roddelindustrie in het kerkwezen omtrend deze dingen.

Het kruis gaat in tegen de leer van het vlees. Zo wordt de mens beteugeld binnen de enge grenzen, zegt Calvijn. Calvijn heeft het dus niet zomaar over de enge poort, maar ook over een eng pad met enge grenzen. We mogen het dus niet uitstellen. Mensen proberen eraan te ontkomen, en komen zo op de wegen des doods terecht, de brede wegen waarop ze alles naar hartelust kunnen verzinnen. Calvijn roept hen van deze wegen terug en roept hen op nederig zich toe te wijden aan het enge pad met de enge grenzen, tot behoud van hun zielen en tot het binnengaan van het eeuwige leven. De mens moet zich laten binden. Calvijn richt hierbij de aandacht op het hemelse touw, waar ook de nieuwe bijbel veel over gaat.

Calvijn bespreekt deze weg dieper in de wildernis niet alleen als een enge weg, maar ook een doornige weg. Er gaan hier pinnen door het vlees, ook een belangrijk onderwerp in zowel de oude als de nieuwe bijbel. Op deze enge en doornige weg waar Calvijn over spreekt moet men loskomen van de wilde en teugelloze schaamteloosheid. Het is als een wild zwijn. Het is een gevecht met de wellusten van het vlees. Calvijn roept in zijn leer de mens op om het vlees te ontmaskeren en te doden.

Het vlees leidt de mens door de wijde poort van de dood. Dat doet het vlees door valse gerustheid te schenken. De mens neemt het vaak gretig aan. Calvijn waarschuwt ertegen. Schaamteloosheid brengt valse gerustheid, als drugs. En ze sleuren elkaar allemaal mee. Het vlees vindt het heerlijk in groepen te werken. En zo storten ze elkaar in het verderf. Oh, alle wellusten des duivels vinden wij hier.

Men denkt niet dat men omkomt vanwege het grote getal van meespelers. Ze zijn in gezelschap van een grote menigte, en daarom voelt het voor hen anders, voelen ze zich gesteund. Zo omschrijft Calvijn het als een soort drugs. Velen verliezen de moed omdat het getal van de gelovigen zo klein is, zegt Calvijn. Ze hebben niet geestelijk leren denken, maar denken vleselijk. Ze zijn alleen onder de indruk van grote getallen, een vorm van materialisme. Zo hechten ze zich in het vlees en wanen henzelf schoon. Met de hemel hebben ze geen binding. Ze hebben een hemel op aarde gebouwd, een toren van Babel. De hoer heeft zwarte tattoeages en haar nagels zijn zwartgemaakt. Ze hebben een verbond gesloten met de dood. Het zijn rovers, piraten op hun schepen. Ze willen niet leren, maar grijpen. Ze willen volgen, maar niet geleid worden.

Het kost wat om de wereld vaarwel te zeggen, zegt Calvijn. (Verkl. Matth. 7:13) Het kost wat om ons naar het gedrag van weinigen te vormen. Hier komt het op neer in de leer van Calvijn, dat hij zegt dat door een verkeerde eigenliefde de in het hart gegraveerde gerechtigheid is verkracht. (Verkl. Matth. 7:12)

---

22. HET EVANGELIE VAN C. STEENBLOK

Wat we om ons heen zien zijn gimmicks, reclame spotjes. Je kunt je zo achteruit draaien. De jeugd van tegenwoordig wordt geleerd om als flessen drank te zijn. Dat is wat tattoeages doen met jongeren, en daarna hebben ze spijt. Wee degene die deze jongelingen tot zulke dingen verleiden.

C. Steenblok noemde het in zijn dogmatiek ‘kunstbloemen zonder wortel’. (blz. 367, nr. 1820) Ik had een droom waarin ik een kamer zag van een jongeling. De flesjes alcohol schoven heel snel door de kamer, en ook de flesjes parfum. En ze hadden striptease posters van anderen die zich uitkleden, net als het drinken van een glaasje sterke drank. Zo is de mens verworden, maar het begon bij de ouders, bij de ouderen. Die hadden het goede voorbeeld moeten geven. Oh wee hen, die hun kinderen niet over de gevaren van deze wereld inlichten, hoe men bedrogen wordt, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. De tattoeages hebben hen gebrandmerkt tot slaven der zonde.

C. Steenblok wees de weg terug tot het onder ogen komen van de grootte van dit zwijn, de zonde, de wereldse begeerten. Het is onmogelijk om zonder begeerten te leven, maar laten het de begeerten des Heeren zijn. Ik zag de grot van Jezus geopend, in de wildernis, en het was een doorgang tot diepere wildernissen, waar pelgrimmen toe naderden, tot de geheimenissen des Heeren. Onderwijst daar uw kinderen in. Laat hun zielen niet ten onder gaan. Wijst hen de weg. Vertel hen over de brede weg die tot verderf leidt, en vertel hen over het smalle pad wat ten leven leidt.

Mensen lopen rond alsof ze flessen drank zijn. Zo zijn ze geconditioneerd, en ze gebruiken anderen ook als flessen drank. De mens is vol vraatzucht en drinkzucht. C. Steenblok wees erop dat buik en spijze, en dus ook drank, teniet gedaan zouden worden. Als er dan nog eten en drinken voorkomt, zoals de leeuw die stro zal eten als de rund, dan moet dat zinnebeeldig opgevat worden. (blz. 449, nr. 2211)

Nu al moeten wij deze zinnebeelden leren. C. Steenblok noemt het geestelijke verhoudingen die nu nog in aards-tijdelijke beelden worden voorgesteld. Maak er niet teveel van. Leer te gaan tot het diepere. Het zijn slechts gelijkenissen, geheimenissen, waar de nieuwe bijbel uitvoerig over spreekt.

F. Mallan noemt het een smalle weg die begaan moet worden, een ontledigende weg voor de ziel, waarop het vlees gekruisigd en gedood moet worden. Calvijn liet ook het belang zien dat het vlees getemd en beteugeld moest worden. C. Steenblok en zijn opvolger F. Mallan waren als Elia en Elisa door de Heere gegeven. Zij richtten zich allereerst op het belang van diagnose. Zij waren dokters voor het volk.

Zo kwam 1953 op adelaarsvleugelen. De steenblokkianen ontmaskerden de kerk als zwaar Laodiceaans. Ze ontmaskerden de sterke drank die er gedronken werd, en er werd door hen opgeroepen tot soberheid. Men moest de doodstaat van de mens onder ogen komen. Dat was een zeer calvinistisch principe. Calvijn wees er op als het belangrijkste en voornaamste van zijn leer.

Als we de voet van kerkelijk Nederland zien, dan zien we de eerste teen, de grote teen, als de gereformeerde kerk die kwam opzetten aan het einde van de jaren 1800, om de kerk terug te roepen tot de Nederduits gereformeerde kerk die zij was ten tijde van Alva. Zo heette deze kerk eerst ook. De tweede teen is de christelijk gereformeerde kerk, de derde teen de oud gereformeerde kerk, de vierde teen de calvinistische kerk, en de vijfde teen de steenblokkiaanse kerk. Ze werken met elkaar samen in de strijd tegen de kunstkerk zonder wortelen. Deze kunstkerk heeft geen voeten. De voeten des Heeren moeten weer terugkomen, tot herstel van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland. Dat is geen gebouw, maar een hart met principes, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt.

Het is een strijd tegen de valse romantiek die in de kerk is binnengeslopen, die als een slaapdrank is uitgegoten in de monden van de mens. De mens ligt aan verkeerde borsten, aan de borsten van de hoer. Oh, beseft toch dat zij komt met religieuze gewaden. Beseft toch dat zij komt met een verentooi aan bijbelverzen. Zij is met de bijbel bewapend om te verleiden. Zo ging ook eens de duivel tot Jezus.

De rechtvaardige echter zal groeien als een palmboom in het Woord, omdat hij tot de wortelen is gegaan, tot de diepte. Pas op voor de holle, lege woorden zonder inhoud. Pas op met namengooierij en lettergooierij. Keer weder tot de voeten des Heeren, die de moederkerk zijn. Laten we wel het onderscheid kennen tussen de lagere, materiële kerk hierin en de hogere, geestelijke kerk. Wij moeten er niet vleselijk aan gehecht zijn, maar het in het grotere verband brengen.

Er werd een nieuw evangelie gepredikt in 1953, wat al heel oud was, want ook Kersten en Calvijn hadden het er over gehad. Men moest loskomen van het kunst-evangelie zonder wortels. Er moest afgerekend worden met het kunstmatige, overromantische evangelie wat men ervan had gemaakt door het wegsnijden van de wortels. De kerk was tot bloemist geworden. Dode bloemen die voortijdig in hun vaasjes stierven, en het werd verkocht.

Die pijn voelen we, in ons hoofd. Het knaagt. Het is een groot kruis. Het is de doornenkroon. Het is opdat wij het kunst-evangelie zonder wortelen, het piraten-evangelie, ontgroeien. Zou God niet groot genoeg zijn om ons van deze slaventattoeages in onze zielen te verlossen ? De nieuwe bijbel catechismus hamert op de grootheid van God : Altijd is God groter.

We voelen de pijn. Het zijn de weeën van de nieuwe schepping.

23. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VI

Er moeten wel vreemde spanningen en vreemde conflicten zijn in een mensenleven, want de mens is vastgegroeid in een valse belevingswereld, de mens is gevangene van het vlees. Dus een mens kan wel klagen en zich hevig verzetten tegen het kruis en de pin in het vlees, maar het is nodig. Calvijn zegt niet dat slechts het vlees ontmaskerd en gedood moet worden, maar hij zegt ook dat het vlees beteugeld dient te worden. Het hart van de mens moet beteugeld worden. De vleselijke begeertes moeten getemd worden. De vleselijke begeerten zoeken ons namelijk te doden. (Verkl. Matth. 7:11)

Calvijn hamert erop dat we deze teugels niet moeten laten vieren. Als F. Mallan het heeft over de donkere bruid als beeld van het ontdekt worden aan de zonde, het overtuigd worden van zonde, dan is dat de enige wijze waarop het vlees beteugeld kan worden, de dwaasheid van de mens. Zij rijdt op het beest, als Filippi.

Niet alleen Babylon was op het beest, maar ook Sion was op het beest, want aan haar werd deze heerschappij gegeven (Genesis 1, Daniël 7-8, 7:27)

Uiteindelijk is de vrouw, als beeld van het overblijfsel van de kerk, op de adelaar, om tot de wildernis te gaan. Het is een beeld van het achterlaten van het oude leven, de stad. Zo gebeurde dat ook in de Exodus. Sion is op het beest om het vlees te temmen en alles te doen laten medewerken ten goede. Dat is wat de beteugeling inhoudt.

Bij Calvijn hangt er altijd een spanning tussen God die alles om niet geeft, en de mens die geloof en gebed moet beoefenen. Ergens tussen die twee moet de dood van het vlees plaatsvinden. (Verkl. Matth. 7:8)

Alleen door de zonde-ontdekking, de overtuiging van zonde, het leren van de zonde-kennis, kan de mens het vlees beteugelen en op het beest rijden, dus dat kan alleen de donkere bruid. Zonder de donkere bruid is er geen weg tot God. C. Steenblok schreef in nr. 940 van zijn dogmatiek dat de mens de groei van de zonde moest waarnemen. Dat is ook onderdeel van het onder ogen komen van de grootte van de zonde. C. Steenblok stelde dat we de heerschappij van de zonde onder ogen moesten komen. De mens moest eerst zijn doodstaat onder ogen komen, onderkennen. Het is absolute basis. Hiervoor gebruikte F. Mallan het beeld van de donkere bruid.

F. Mallan wees op de 1773 berijming van psalm 25 : ‘Wie need’rig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren.’ Dat gebeurt wanneer God de mens te sterk wordt. Zo keert de mens terug tot God’s tent als de mens door God wordt overweldigd. Laten we daar naar uitzien. We zien deze houding bij Ruth en Maria, dat ze aan de voeten des Heeren zijn gevallen, om naar de Heere te luisteren om woorden en dromen van de natuurbronnen te ontvangen. Natuurlijk moeten wij dit uitwerken. Ook de nieuwe bijbel gaat hierover.

Calvijn stelde niet zomaar dat er loon naar werken was, maar loon naar afstemming en aflegging. Dat is dus een luisterloon.

Uiteindelijk stroomt dit uit het oor des Heeren zelf. Wij kunnen niet zomaar uit onszelf luisteren. Wij moeten tot het oor des Heeren gaan, wat als een eeuwige waterval stroomt in het centrum der hemelen. Daarin mag al het vlees wat niet wil luisteren afsterven. Dit is vis voor de hemelse vissers.

Calvijn stelde dat de mens in het overoordelen van de ander een vrijbrief tot zondigen zoekt. Hij stelde dat dit zondelustige beest van overmatig oordeel beteugeld moest worden. (Verkl. Matth. 7:1) De overoordelende praat zijn eigen zonden goed, en is daardoor een grote vijand van de donkere bruid. Hij wil niet aan zijn eigen zonden herinnert worden, en daarom projecteert hij het vrolijk op de ander, of met een ernstig gezicht. Het is het verhaal van de balk en de splinter. De voorouders hebben ons deze verhalen meegegeven. Er wordt zo weinig naar geleefd. Wij moeten terugkeren tot de donkere bruid.

Wij worden ontdekt aan de diepte en grootte, en ook de groei van de zonde, door het kruis, door het lijden wat op ons pad komt om ons de ogen te openen. Het kruis is dus de sleutel tot de donkere bruid. De pin door het vlees is de sleutel.

Het beest, het lagere ego van de mens, moet beteugeld en bereden worden opdat het beest zich niet zal verheffen om alles te verwoesten. Maar dan is er het probleem van de rijder, die nog door het beest bedrogen kan worden, en zelf ook tot een beest kan zijn. Het ego is sluw. Daarom moet de rijder aan zichzelf afsterven, tot de donkere bruid gaan.

Calvijn zegt : ‘Zie niet verder vooruit dan je roeping je toelaat,’ en waarschuwt zo weer tegen ijdele, overmatige nieuwsgierigheid, het hoger gaan dan je voegen. (Verkl. Matth. 6, Lukas 12)

De jager is zelf de prooi. De slager is zelf het slachtvee. Dat is het roze geheimenis van de tent van Bilha, waartoe de mens moet ontwaken, door het sterven aan zijn eigen heerszuchtige en heerswanende vlees. Je bent zelf het beest, je eigen ego. Het oog der mensen en zo ook het oor der mensen moeten des Heeren gebonden zijn. ‘Zet mij een wachter voor mijn oog en mijn oor.’

Aanmatiging, overmatigheid en nalatigheid worden door Calvijn besproken als zijnde grote vijanden van de vrome. Vandaar de noodzaak dat de mens zichzelf leert beteugelen en berijden, door de dood aan het zelf heen, oftewel de mens moet door de Heere bereden worden. Wij moeten plaatsmaken voor de donkere bruid van de zonde-ontdekking. Zo moet de mens de helden van het ego, allerlei ijdele rijders, opgeven. Zij zullen ten onder gaan in het ouroboros principe, waar de nieuwe bijbel over spreekt, en wat in principe onder andere bewoordingen ook veelvuldig voorkomt in de oude bijbel.

Bij deze vijanden hoort ook de valse gerustheid die de mens zich heeft lopen aanmatigen. De mens zoekt dit in allerlei teken, niet het minste in zogenaamde meerderheden. Het vlees is gevoelig voor meerderheden. Zo troost het vlees zichzelf. Het vlees bedrijft dus zowel negatieve als positieve projectie. Zo zingt het vlees zichzelf in slaap.

Calvijn noemt dat de mens in deze dingen zeer vindingrijk is. Ze zoeken hun eigen verderf op ontelbare wijzen, zegt hij. (Verkl. Matth. 6:23)

Hij noemt het een boosaardige begeerte : de vindingrijkheid van het vlees. Dit kan het vlees doen door zorgeloosheid. De zorgeloosheid baart dit allemaal, stelt Calvijn. En de zorgeloosheid ontstond omdat de mens hun oog niet had beteugeld en getemd. Ook het vleselijke oog van de mens moet sterven aan het kruis. Het ongetemde, onbeteugelde, vleselijke oog baart dit alles. Ze bewaken dit oog met traagheid en nalatigheid, valse wachters, die verslagen dienen te worden.

Het vlees jaagt zeer ijverig het kwaad na, stelt Calvijn. Het komt doordat de mens door de zonde bedorven is. Zo volgt de mens willens en wetens zijn begeerten na. (Verkl. Matth. 6:22)

Calvijn wijst erop met de woorden van Mattheus 6 dat de wereld geplaagd en beheerst wordt met een dodelijke pest, een onverzadelijke begeerte tot bezit. Dat is wat het consumerisme is. Het is opgezweept materialisme. Het woedt voort. Daarom moet de mens leren het beest te beteugelen en te berijden, niet zomaar te ontmaskeren en te doden. Er komt dus veel meer bij kijken.

Calvijn beschrijft het een beetje als een gangster wereldrijk. Ze bewaken hun bezit in koffers. Maar het einde zal roest zijn. Ook zal diefstal het einde zijn, want er zullen altijd weer grotere dieven opstaan. Aan duizenden andere toevallen zou het blootstaan, stelde Calvijn. Calvijn noemt het

nutteloos opstapelen van schatten, ijdele dwaasheid. We zien hoe deze pest zich als een goudkoorts over de wereld heeft verspreid, en het blijft maar voortwoekeren, het blijft maar voortjakkeren, niet door enige kennis verhinderd. Het is een zeer merkwaardig verschijnsel.

Calvijn noemt het een voortdurende strijd met het vlees. De mens wordt verzocht en beproefd. Voor Calvijn is de definitie van een christen dan een zondenkenner, iemand die ontdekt is aan de zondenval. Dit staat voorop in Calvijn's leer, en vandaaruit kan het vlees beteugeld en getemd worden, uiteindelijk op weg naar het slachthuis. Het vlees is niet zomaar dood. Daar moeten we niet zomaar vrolijk overheen wippen. C. Steenblok bracht dit belangrijkste element in Calvijn's leer weer terug, diepte het op. Ook Kersten wees op het belang ervan. F. Mallan noemde daarom de donkere bruid de sleutel tot het evangelie, niet zomaar Jezus. De donkere bruid was dus in zijn theologie de Adamskennis die nodig was om tot Jezuskennis te komen.

Laten wij daarom ook als Mallanieten optrekken tot het geheimenis van de donkere bruid en zo het beest leren beteugelen, temmen en berijden. Zo rekenen we af met de oude natuur, en doorgronden we het. Diep moet het mes steken en snijden. Allereerst komen we niet door de dikke huid van het beest heen. Eerst moet het beest ontdekt worden, en ontmaskerd, de volle grootte en groei ervan onder ogen gekomen worden. We moeten weten waar dit beest zich verschuilt. Waar verschuilt de zonde zich ? Welke valse bewakers heeft de zonde hiertoe aangesteld ?

Calvijn roept op de zonde te beteugelen en te matigen. Ook geeft hij hiervoor de middelen en de instrumenten. Hij is zich bewust dat in het gebruik hiervan vele valstrikken kunnen zijn, en daarom geeft hij zijn gebruiksaanwijzingen ervoor, maar die zijn door het volk veelal niet tot zich genomen. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Ook moet er een commentaar komen bij de woorden van Calvijn. Calvijn komt uit een diepe put, met de kerk op zijn rug. Calvijn was er nog niet.

De sleutel tot het beloofde land in de leer van Calvijn is drieledig : het sterven van de oude mens, de zelfverloochening en het nederwerpen van de vijanden voor de voeten des Heeren. Dit gebeurt door de opening van het Woord. De vijanden zijn de vleselijke begeerlijkheden.

Calvijn was zeer voorzichtig met loon, vanwege de geesten van eigenbelang, eerzucht en roem die op de loer lagen. Calvijn streed daarom ook tegen de loondienst. Hoe dan ook kwam hij tot de conclusie dat het uiteindelijk toch verdiend moest worden, maar zonder tussenkomst van een mens. God gaf het om niet. Het grote gevaar is dat de mens in de genadeleer de eigen verantwoordelijkheid probeerde uit te schakelen, maar daar streed Calvijn ook tegen. Vandaar dat we spreken over het spanningsveld tussen loon en genade in de leer van Calvijn. Als men dat zuiver theologisch wil beschouwen dan ontkomt men niet aan de ingewikkelde wiskunde die Calvijn er op nahield om het te beschrijven. Vandaar dat in de gereformeerde gemeente er ook altijd het spanningsveld ligt tussen het ruime aanbod van R. Kok, en het enge aanbod van C. Steenblok, die overigens ook aangaf dat zijn onderwijs in enge, ruimere en ruimste zin kon worden besproken. In zijn preken was hij soms veel pastoraler en milder, genuanceerder. Zo was dit ook bij Calvijn. Ze hadden hun grote strenge systemen opgericht om de beesten aan te vallen, zoals Calvijn in de Institutie deed, en na de jacht volgde een tijd van beteugelen, temmen, matigen, en doorfokken. Kersten is altijd tussen R. Kok en C. Steenblok ingebleven, maar neigde meer naar Steenblok, omdat hij te ruim, zoals R. Kok, gevaarlijker vond dan te eng, zoals bij C. Steenblok. Ook zien we

dat Calvijn tussen R. Kok en C. Steenblok inzit. We zien dat Kersten als een schakel is tussen Calvijn en Steenblok.

De poort is nu eenmaal eng, zoals bij Calvijn, Kersten en Steenblok. We mogen het niet te ruim maken, zoals bij R. Kok, maar we mogen ook niet de enge poort ongenuanceerd laten. Calvijn, Kersten, en ook Steenblok, hebben voor deze nuanceringen opengestaan en er zo nu en dan in hun werk op gewezen.

In het calvinisme moet er dus hoe dan ook een spanningsveld blijven tussen het rekkelijke en het gerichte. Dit evenwicht kwamen we tegen bij Willem van Oranje, die de kloof van de linkervleugel en rechtervleugel in het calvinisme probeerde te overbruggen.

We zien ook de spanning tussen de ondervleugel en de bovenvleugel, van het niet verdienen en het wel verdienen, in het calvinisme. Ook dit spanningsveld is er altijd geweest in de leer van Calvijn. Hij blijft de vrije wil en het verdienen gevaarlijk vinden. Hij stelt zich dan wel open voor een betere uitleg van het systeem, bijvoorbeeld in zijn geschriften over Pighius. Het is Calvijn’s strategie om niet altijd de waarheid te brengen, omdat hij bang is dat de mens de waarheid zou misbruiken. Hij houdt het dus soms achter vanwege die reden. Hij wil zijn paarlen niet voor de zwijnen werpen. Hij is juist in gevecht met het zwijn, maar moet er dan voor oppassen niet zelf een zwijn te worden.

Waren de tijden nog niet rijp voor de dingen die Calvijn van binnen wist maar nog niet durfde te uiten ? In ieder geval geeft hij door zijn geschriften heen hier en daar heel voorzichtig wat hints.

Als Calvijn dan over mogelijk loon spreekt, dan benoemt hij dat het altijd zijn bron in God moet hebben, niet in de mens. Telkens weer moet het loon gezuiverd worden aan de urim en de thummim in de leer van Calvijn : de arbeiders van de wijngaard en de arme Lazarus. Een heleboel wereldse verdienstelijkheid wordt zo omzeild. Calvijn laat het niet aan het toeval over, en nog minder aan de verbeelding. Uiteindelijk is alleen God degene die loon verdient en loon krijgt, maar dan door de mensen heen, en Calvijn wijst er ook op dat die diepere laag ook in de mens zit. Uiteindelijk is dat ook een zeer Barthiaanse gedachte, dat alleen God zelf is uitverkoren, en daardoor een ieder die in God is, en is het nog maar de vraag in hoeverre de mens bestaat. Over het bestaan van God hoeft niet getwijfeld te worden, stelt Barth, maar des te meer over het bestaan van de mens.

---

24. DE DRIEVOUDIGE DOOD

Calvijn stelt dat de zelfliefde van de mens zo doortrapt is dat hij ook in de slechtste zaken meent gelijk te hebben. (Verkl. Matth. 5:25)

Calvijn noemt deze hardnekkigheid de bron van al het kwaad, deze valse zelfliefde die verblindend werkt. De mens heeft het op lopen voeren. De mens drijft het op tot het belachelijke, deze dwaasheid, stelt Calvijn. Schaamteloos verdraaien zij de woorden en de betekenissen, opdat zij de ongeleerden misleiden. Dat is gebeurd. Daar zien we nog steeds de gevolgen van.

Bij de bespreking van zondag 40 stelt F. Mallan wijzende op Comrie's woorden dat elke zonde een Godsmoord is, een poging God uit de weg te ruimen. Zouden we hierover dan niet wenen. Zou u niet alles doen om de zonde uit u weg te krijgen ? Uiteindelijk is de moord op God niets anders dan zelfmoord, stelt F. Mallan. Zo sleuren ze ook anderen mee in het verderf, en daarom is deze dood drievoudig : de moord op God, henzelf en hun naaste. De mens moet daarom stoppen telkens maar weer de zonde goed te praten of het stoppen met de zonde uit te stellen. Telkens weer komt de mens met uitvluchten om de zonde de hand boven het hoofd te houden. Het moet ons oproepen tot de strijd. Wij moeten de zonde doden. Dat was het bevel tot Kaïn.

Als ballingen zullen de vromen binnen moeten gaan, des Heeren beteugeld, opdat zij niet meer geknecht zijn door de zonde. Dit is een grotere ballingschap dan die der wereld. Laten we ons daarom met ernst uitstrekken naar deze hemelse banden, haar tegemoet komende. Laten wij het hemelse touw verwachten, die van een oneindige schoonheid is die de zonde verbreekt.

Zo zullen de vromen binnengaan, niet zonder touw. Het is een kenmerk dat ze sober en des Heeren gebonden zijn, ter loskoming van de zonde.

---

25. ALS VERLAMDE BINNENGEDRAGEN

Het evangelie in het westen is te romantisch voorgesteld. Hoe romantisch is dat, dat een lam of een bok al je zonden op zich neemt, en zo neemt God je terug, zo wordt de kloof tussen jou en God overbrugt. Zo neemt God je in zijn armen, als je slechts gelooft, als je dat offer aanneemt. Is dit werkelijk zo goedkoop, of is het een beeld met een veel diepere betekenis, misschien wel gruwelijker dan hoe de mens in het westen zich het altijd heeft voorgesteld ?

De gereformeerde vaderen waarschuwden : Vat het maar niet te licht op. Het is niet zo simpel als het lijkt. Men wil Jezus wel als het lam, maar niet als de leeuw. Men wil wel de Jezus die zijn andere wang keert, maar niet de Jezus die met de gesel door de tempel ging. Het de andere wang keren is een deelwaarde, een seizoenwaarde. Oog om oog, tand om tand, gold soms ook bij Jezus. Het was bij Jezus zaaien en oogsten, lijden en oorlog voeren. Hij kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding. Het wordt vaak weggeschoven. Men wil de pudding, niet de groente, en al helemaal niet het vlees. Natuurlijk heeft men de angst voor het vlees verletterlijkt, en nu eet men letterlijk vlees, tegen de woorden van Paulus hierover die stelde dat het geen strijd was tegen vlees en bloed. Het was een geestelijke strijd tegen het vleselijke leven. Dat is iets heel anders.

Wat blijft er nog over van de afgoden van de mens ? Men wil het goede van God zien, maar het kwade van God wil men niet zien, in tegenstelling tot Job, want die nam zowel het goede als het kwade van God.

Het kwaad van God is juist heel belangrijk, want God moet de zonde wel straffen. Hoe zouden we anders kunnen leven ? De zonde vernietigt alles. Het moet weer beteugeld worden. Het vlees moet gedood worden. Men moet weer geestelijk vlees leren eten, niet letterlijk. Men heeft sluw de offerdieren lopen verwisselen, allemaal voor de markt en de machtswaanzin van de mens.

Ik heb geen problemen met alarms en geweten en diagnose enzo, maar problemen met de religieus-juridische schuiltermen, het overkoninklijke, gebrek aan diepte vaak, alsof het in cirkeltjes draait, het komt heel stads bij me over telkens en kerks, terwijl Calvijn meer de wildernis en diepte predikt.

Overjuridische taal (schuld, recht, orde) kan al snel romantisch worden en als dekmantel gaan werken, als triomfalistische koninkrijk-retoriek, overkoninklijk, los van de woestijn, en als interne kerk-routines die in cirkeltjes draaien. Calvijn voelt dan juist ruiger: eenvoud, gebed, kruis-dragen, nuchtere diepte.

Het heeft met duistere geschiedenis te maken, dat de kerk onder een koning kwam, een wereldse koning, en hij vervolgde andersdenkenden, en het werd de koningskerk genoemd, terwijl ik altijd zoiets heb : pas maar op met al dat koninklijke.

Is het ware koninklijke, de ware troon, niet in het verborgene als de verbrokenheid ? We moeten terug naar het kruis, mensen, naar de woestijn. Het volk wilde koningen, geen profeten. Juridisch-administratieve taal (reglement, orde, commissie) ging de zielstaal overvleugelen. Hier sprak Rootmensen ook over in zijn ‘40 woorden in de woestijn.’ (1988)

Nu, alles werd tot hapklare brokken voor de mens. De mens had geen weerstand meer. Men was verlamd door het evangelie van het westen. Het was een romantisch evangelie, goedkoop, triomferend, patserig. Triomferend waarover ? Niet over de zonde, maar over de dieren en de medemens. Men triomfeerde over de vrouwen en de kinderen, als over een veehandel. Ik heb het met eigen ogen gezien en het meegemaakt. Het was geen evangelie, maar een devangelie, een dystopie.

Ik had tijdens het lezen van hervormde geschriften een beeld van een Jezus die aan het kruis hangt, maar die tegelijkertijd zijn spierballen probeert te laten zien, en zover hij zijn lichaam nog kan gebruiken protst hij, en zover hij zijn handen kan gebruiken maakt hij bewegingen van rappers en rockers, wat een beetje de situatie van Nederland is. Maar aan de andere kant ook van mannen die dan in nederigheid hun vleselijke voorhangsels/ schortjes inleveren aan God/ amazones, de maskers af.

De gekruisigde die spierballen toont. Het is typisch het Nederlandse evangelie, het kruis als podium : christus-taal gebruiken om macht, status of stoerheid te tonen, liefst met de hete aardappel in de keel, van kruis tot show. Pas toch op, mensen.

De amazones zijn als tucht-gestalten die het valse omhulsel innemen, van schijn tot waarheid. Het is de botsing tussen triumf-christendom en kenosis (kracht-door-zwakte, Filippenzen 2, de zelfontlediging). De eerste maakt het kruis tot podium, en de tweede maakt het kruis tot weg.

Nu, tot God gaan ? Laten we daar alsjeblieft niet te romantisch over doen. Onze valse godsbeelden moeten eraan gaan. Wat is er gebeurt met het ‘strijd om in te gaan’ ?

Buli 5 zegt in de nieuwe bijbel hierover :

4. Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen.

5. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen.

6. Al Haar kinderen zijn wild, maar niet bandeloos. Zij toetsen in vrezen en beven, maar zij vrezen geen mens, en zij vrezen geen god, geen hout, ijzer of staal. Zij zijn hemels en rechtvaardig, maar niet eigengerechtig.

7. Zij komen tot Haar arena's. en zij draaien zich om, om te vechten en te toetsen.

8. Zo zal zij onnavolgbare paden begaan, opdat niemand Haar zal vinden. Haar volgelingen zullen haar niet kunnen volgen, want Zij is wild. Zij zal hen uitzenden als blinden, opdat zij zullen sterven.

9. In de leegte zullen zij gebroken worden. Ziet, Zij zal hen trekken aan ketens. En zij zullen worstelen, maar niet vrij komen.

10. En zij zullen herkent worden aan hun woede en hun vrees. En zij zullen moedeloos zijn en wanhopig, want zij zijn door Haar geslagen.

11. Zij zullen leven in diepe verwarring, opdat zij niet één zijn met de vijanden die in de stad zijn. Zo zal er dan een groot onderscheid zijn tussen de vijanden in de stad, en de vijanden in de wildernis.

12. Grote verwarring zal hen bitter maken, opdat zij dieper in de wildernis komen. De stad zal niet in hun binnenste zijn.

Ruige taal, geliefden. U komt alleen binnen, niet zomaar als pelgrim, maar als gladiator. Eerst zal daar de worsteling plaatsvinden. Sla dat niet over. Uiteindelijk zult u als balling binnengaan. U zult niet binnengaan dus, maar binnengedragen worden. Alleen zij die verbroken zijn aan het kruis zullen binnengenomen worden.

_____

26. BESPREKING A.F.J. KLIJN’S FILIPPENZEN

De hervormde predikant A.F.J. Klijn (1923-2012) schreef in zijn Filippenzen commentaar van 1969 dat Paulus zich een slaaf noemde van Jezus in 1:1.

We moeten bedenken dat het een gevangenisbrief is. De nadruk ligt dus niet op pelgrimschap, niet op het navolgen, maar op ballingschap, op het geleid worden. Klijn wijst erop dat het een bepaalde roeping is. Hij wees erop dat Jezus niet zomaar volgde, maar ook slaaf was. Jezus nam de gestalte van een slaaf aan. Jezus was dus geen protser. Dat moeten we goed in de gaten houden.

Klijn wijst erop dat dit een lijdensweg is, zoals Jezus ook die weg is gegaan. Hij wijst erop dat het een weg is van vernedering. Het is een weg van afzondering. We kunnen het werk van Klijn beschouwen als een bloedlijn van de latere hervormde kerk, een literaire bloedlijn. Klijn is één van de hervormde vaderen.

Paulus wordt in zijn gevangenschap door Filippi ondersteund. Filippi betekent in de wortels ‘rijder op het beest’, oftewel degene die het ego heeft beteugeld.

Klijn wees ook op die ondersteuning, en dat Paulus daarvoor dankbaar was. Hij wijst erop dat Paulus zich aan de diaconale en begeleidende zorg van Filippi onderwierp. Hij was immers een gevangene. Waar Klijn op doelt is dat de rechtvaardige daden door het kruiswerk richting krijgen. Het doel van goede daden is niet de verheffing van de mens, maar de glorie van God. Hij noemt de geboden als middel om God te loven.

Nu we de bloedlijnen van de hervormde kerk bespreken is het ook belangrijk te vermelden wat typische geesten zijn binnen het genootschap : de prinsen Meegta en Menka. Zij zijn overprinselijk.

Klijn stelt dat Paulus in zijn gevangenschap geconfronteerd werd met de mogelijkheid dat hij zou kunnen sterven voor het evangelie. Paulus ziet waarde in zowel leven als sterven. Klijn sluit zijn bespreking van het eerste hoofdstuk af door te stellen dat het lijden een gave van God is.

Als Klijn dan 2:6 bespreekt : ‘die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht,’ dan beschrijft hij deze roof ook als een verlies aan inhoud en betekenis.

In principe is dat ook gebeurd met het gehele Jezus geheimenis, wat al in het OT in de grondteksten bestond : men ontnam met name in de westerse kerk de betekenis en de inhoud ervan, zodat het tot een dode naamsvorm werd, tot persoonsverheerlijking.

We kunnen ook stellen dat Jezus van onderwerpelijk tot voorwerpelijk werd.

In de bespreking van hoofdstuk 3 wijst Klijn erop dat er geen opstanding zonder lijden is. Hij stelt dat volmaaktheid niet iets is wat je kan grijpen, maar wat jou moet grijpen. De volmaaktheid kun je alleen door het kruis bereiken, door aan jezelf te sterven, niet door aardse middelen. Klijn beschrijft hen die volmaaktheid door aardse middelen willen bereiken vijanden van het kruis zijn.

Klijn wijst in zijn inleiding erop dat Filippi in de tweede zendingsreis van Paulus door hem werd bezocht. Barnabas leidde de eerste zendingsreis, en Paulus de tweede. Voor Paulus was Filippi een bijzondere plaats waarmee hij een bijzondere band had, want hier werd hij mishandeld, stelt Klijn.

---

27. VAN CALVIJN TOT DOOYEWEERD

Veel ongeletterde vrije evangelischen hebben moeite met woorden als ‘gnosis’ en ‘esoterie’. Daar raken ze van in paniek, omdat het niet in de Nederlandse vertaling van de bijbel zou staan. Nee, het staat ook vaak niet in de Nederlandse vertalingen, maar komt wel degelijk voor in de grondteksten.

Hebr. 6:19 - ‘Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel,’ vertaalt de NBG, terwijl in het grieks staat : binnen = esoteros (esoteron), dus esoterie is dan het Nederlandse woord.

KJV : Which hope we have as an anchor of the soul, both sure and stedfast, and which entereth into that within the veil

In behouden/ ongeletterde kerken wordt er veel tegen aangetrapt, terwijl het gewoon in de bijbel staat.

Maar er moet wel een worsteling zijn met 'esoterie', zoals ook met 'spiritualiteit', want deze woorden kunnen al snel misbruikt worden, dus het kan alleen gebruikt worden 'in verhouding tot' en met mate/ beleid.

De esoterie wordt ontzettend veel misbruikt door de new age.
Het is parelduik werk : Annie Besant, Blavatsky, Alice Bailey enz., Alice in wonderland, maar Alice was ook aan de drugs : mushrooms.

Alice in wonderland is in principe gewoon puur Hegeliaanse filosofie, maar ik had dus dromen dat ik dieper moest graven in de reformatie, omdat daar geheimen waren verborgen, dus ook over het onder ogen komen van de grootte van de zonde en de ellende, want het goede is nog altijd in strijd met het beste, dus iets kan goed lijken of mooi, terwijl het juist dan weer betere dingen achterhoudt.

Dat gaat ook weer over het kruis/ lijden, zondeprobleem onder ogen komen. En ik had ook dromen dat er gevaarlijke geesten de mensheid bedreigden en
dat de oud gereformeerden daarmee in gevecht waren, maar ze hadden missing links, en ze konden niet tegen die geesten op.

De kerkgeschiedenis is belangrijk geweest, zoals Basilea Schlink dan vroeger de lijdenstheologie had uitgewerkt, en bepaalde bevindelijk-gereformeerde vaderen dan de zondologie, dus dat het allemaal veel erger is dan mensen denken, en dat miste ik veel in de mainstream esoterie.

Ik was in gevecht met de lichtere esoterie, nog steeds, dus de new age-esoterie die allerlei dingen overslaat, want dan is het weer drugs, als opium voor de mens, net als orthodoxe religie.

Dus in het charismatische moet er een zwaarder pad zijn, maar ook in de esoterie, zelfde dus in het gereformeerde, en ergens zijn dan kruispunten, en dat is waar de nederduits gereformeerde kerk voor staat, want de rekkelijken schreven vroeger ook esoterische geschriften
en gnostische geschriften, alleen het kan dus snel misgaan als het niet diep genoeg gaat en ze marktje gaan bedrijven, want dat hebben ze veelal met dat spul gedaan.

Dus esoterie moet ook gezuiverd worden, en in de nederduits gereformeerde dogmatiek wordt het vooral in het begin veel gebruikt, dat woordje, dus mochten bepaalde mensen daar vreemd over gaan doen zo van :

‘Ja, maar esoterie is niet bijbels of new age, of niet goed,’ dan kunnen we hen dus als 'ongeletterd' verklaren, want het staat dus duidelijk in de griekse grondtekst van hebreeën 6:19, zelfde dat sommigen dus beweren over gnosis dat dat niet bijbels is, wat dus ook in de griekse grondtekst staat, en waar yeshua van zei dat dat juist de sleutel tot behoudenis is, en wat juist achtergehouden werd door vagebonden.

En dat is dus bijbels. Het is gewoon nu echt zaak dat de kennis over de diepte van de put opgediept wordt, anders kan niemand eruit komen, dus ook weer dat matrix idee van hoe diep wil je gaan, wil je het echt allemaal onder ogen komen of doorslapen, en Alice ging dan in die put maar raakte ergens halverwege aan de mushrooms (paddo's), zoals vele kerken en esoterische groepen, en die worden dan vet op hun droesem,
als buddha's die te snel en teveel naar licht hebben gegrepen en de duisternis
niet wilden onderzoeken/ in kaart brengen/ verdiepen, allemaal dat half halve, wat allemaal lauwheid is, en laat zich graag opzwepen door populaire clipjes, als reclame spots die het popie jopie hebben gemaakt en dan de kernen
en de belangrijke paden hebben afgesneden. Dan verstikt het geestelijke leven gewoon.

De esopus was de naam voor een oorlog tussen natuurvolkeren en boeren,
ook een soort uittocht, maar dan vertikaal, dus onder de grond, dus dan gaat het om het verdiepen, zoals dat er geen rechte weg horizontaal uit de stad is, maar dat we juist naar de fundamenten moeten en dan dieper eronder de vluchtroute zien, als de weg tot de wildernis, want we zitten nu eenmaal opgesloten in die religieuze kom van het vervleselijkte christendom.

Esoterie is soms een valstrik, dus we moeten echt op onze hoede zijn,
maar dat implantaat, of gevangenisimplantaat, wat telkens piept
of zelfs explosief poeder afgeeft en laat ontploffen, als implodes,
als iemand probeert te ontsnappen, gifslaap verwekt etc. is
dus opgebouwd uit vele lagen kerkgeschiedenis, dus in die zin teveel van de esoterie kan dan ook weer spijbelfeestjes zijn/ mushrooms die aangeboden worden in de put omdat men niet wil dat men verder naar beneden gaat in de put, want daar liggen juist die sleutels.

In Alice en wonderland gaat het trouwens ook nog over de tranenrivieren, maar Alice in wonderland mist ook weer elementen, want het is een veel groter verhaal.

Het gaat over het gevaar van spiritualiteit als het tot drogist-artikel wordt los van de hogere filosofie.

De Jung-Freud bloedlijn is dan belangrijke tussenschakel,
dus eerst is er dan de Calvijn-Kant bloedlijn (Hegel daarna nog),
en dan binnen de kerk Barth Dooyeweerd, want Dooyeweerd in de geref. kerk wees ook telkens terug op Calvijn (de goede dingen dan) en hamerde erop dat de kerk uit het naieve ding-begrip

moest komen wat ze tot afgod hadden gemaakt, en moesten komen tot het grensbegrip en functiebegrip, dus van voorwerpelijk tot onderwerpelijk, waar ze in de zwaardere en ook wildere gereformeerde kerken (zwaarder dan geref. bond vaak) ook veel op hameren. Dat vormt dan een soort van toetssteen om de vaak gevaarlijke esoterie-theosofie-spiritualiteit aan te toetsen, dus het stopt zeker niet met zomaar esoterie-theosofie-spiritualiteit,
maar moet getoetst worden aan de hogere filosofie, die gelukkig ook door de kerken heenstroomt, als je weet waar en bij wie je moet zijn.

Die leer is ook geheel uitgestippeld en van missing links voorzien in de rv-bijbel.

_____

28. BESPREKING VAN STEMPVOORD'S GALATEN

Net als A.F.J. Klijn was P.A. van Stempvoord (1911-1969) hervormd leraar en predikant, en schrijver van de PNT-serie (prediking nieuwe testament).

Stempvoord noemt in zijn Galaten (1951) Paulus de dertiende apostel. Hij zegt dat de eerste gemeente niet democratisch was, maar theocratisch. Stempvoord stelde dat de Galaten terug waren gevallen in het oude, terwijl het kruis voor hen lag.

Het is waar. Wij moeten niet zomaar navolgers zijn, want het is een dichterlijk beeld. Wij moeten geleid worden, en dat kan alleen als we sterven aan onszelf, door het kruis, waardoor we afgestemd zijn op het geestelijke.

Er moet altijd de spanning blijven tussen de geboden, het sterven aan het zelf, en de geestelijke leiding.

Stempvoord waarschuwt tegen kerkelijk cliché, en stelt dat Paulus vanwege zijn roepingsbesef hier niet voor heeft gebogen, en ging voor een krassere aanpak.

Toch als we eerlijk zijn en de grondteksten kennen dan zien we de kruizologie al in het OT. Ook daar kwam men tot de diepte van de betekenis van de geboden, dat dat niet op zichzelf stond.

Stempvoord schilderde de Galaten af als een soort vijanden van het kruis. Het was allemaal te menselijk. Men leefde daar in het vlees. Daarom werd Paulus er op afgezonden.

Calvijn wees niet zomaar op de goede werken, maar op de geleide werken, en die kwamen voort uit het afleggen van de vleselijke werken.

Stempvoord schilderde het beeld van Paulus af als een geestelijk strijder, die ook strijdbaar was. De Galaten streden tegen het kruis. Paulus kwam met pastorale zorg, maar ook met toornige liefde. Het was een geestelijke oorlog, stelt Stempvoord. De Galaten waren aan het judaïseren. Paulus wilde duidelijke evangeliseren.

We moeten onderwerpelijk omgaan met de geboden, niet voorwerpelijk. We moeten hierin de geboden en werken van het kruis leren kennen. Geboden en werken zijn heel belangrijk, maar ze moeten afgestemd zijn door het lijden en sterven aan het zelf.

Stempvoord stelt dat de Galaten zich hadden laten verleiden door grootmogende theologen.

Stempvoord noemt als sleutel van Paulus het feit dat hij een slaaf van Jezus was. Dat bewaarde hem. Bij de Kurios, Heer, passen alleen de douloi, de slaven. Dit is dan de dialectiek van het geheim van de vrijmaking.

Het hamert op het feit dat we niet zomaar als navolgers of pelgrims door de enge poort kunnen gaan, want dat zijn slechts beelden. Wij moeten worden tot slaven door de slaafsheid tot de wereld af te leggen. Wij moeten worden tot ballingen en gladiatoren voor de Heere. Dat kan alleen door het afsterven, en dat kan alleen door de zonde onder ogen te komen. We mogen religie niet meer uitstallen als zomaar objecten.

Stempvoord stelde dat de Galaten door de schittering van grote namen het evangelie probeerden uit te doven. Zij waren gebonden door de astrale machten, de stocheia van Galaten 4:3.

Hetzelfde is in de hervormde kerk gebeurd. De hervormde kerk werd onderworpen aan de wet, aan koning Willem I (1816). Ik had een droom over een zwarte heks, die over de hervormde kerk heerste. Er was een man genaamd Wit Bartje. Hij zou door haar in een vurige put geworpen worden, tenzij hij van haar giftige snoep zou eten. Maar Wit Bartje weigerde. Hij werd toen alsnog in de vurige put geworpen. Maar hierin ontwikkelde hij geestelijke krachten. Het is een beeld van Karl Barth die steeds meer invloed in de hervormde kerk begon te krijgen.

Door 1816 kwam het gewicht op de nieuwe hervormde kerk te liggen, wat in 1886 verschoof naar Kuyper, en wat tot zijn piek kwam toen hij minister-president werd van Nederland. Met de dood van Kuyper in 1920 verschoof het gewicht zich weer tot de hervormde kerk. De geschiedenis van de hervormde kerk van 1920-1989, dus van de 20-er jaren tot en met de 80-er jaren, oftewel het hervormde middenrijk, is daarom van belang. Hier werden de nieuwe fundamenten gelegd, zowel goed als kwaad. Het is van belang de bloedlijnen te kennen, waarvan Stempvoord er een van is, en er van te leren. Stempvoord viel de grootsheid aan van wereldlijk wettisch kerkelijk gezag. Hiertoe gebruikte hij de brief aan de Galaten.

Stempvoord wees op het belang van het alleen-zijn met het Woord, een groter gewin dan de instemming der mensen. Er is een zekere drama en geestelijkheid waar de kerk in de geschiedenis een teken van is, en deze drama die kosmisch is en ten grondslag ligt aan het geestelijke is onontkoombaar : men moet sterven om opnieuw geboren te worden, wat door Stempvoord wordt beschreven. Er wordt dan onderscheid gemaakt tussen middelmatigen en boetvaardigen. Men moet hiervoor de boete wel eerst kennen.

Stempvoord stelt in zijn bespreking van hoofdstuk 3 dat de Galaten hun verstand niet hebben gebruikt maar voor toverij zijn bezweken. Hij noemt dat ze onverstandig en traag van hart zijn. Stempvoord noemt dat ze zijn gevallen voor toverwoorden die ze gebruiken. Het zijn wat we ook

wel schuiltermen noemen waarachter ze zich verschuilen zonder tot de eigenlijke en diepere betekenis ervan te gaan. Het zijn conservatieven die voor geen middel terugwijken, stelt Stempvoord. Het komt er op neer dat ze niet meer weten wat ze doen.

Stempvoord is op zoek naar het diepere motief van Golgotha, en stelt dat Jezus door de wetticisten is gekruisigd, door de oude wet wel te verstaan. Dat was een wet van toverij, en die zou tot de dood leiden. Stempvoord laat daarbij zien wat nog steeds in kerken gebeurd vandaag de dag. Velen zijn van het kruis afgeweken en hebben eigen wetten gemaakt, en leven forensisch, Romeins-juridisch in plaats van door dichterlijke diepte. Er ligt het gevaar van de overromantiek, maar zwart-wit leerstellingen kunnen al snel daartoe vervallen, met een eigen overmatige en verblindende romantiek die alles schoonpraat.

Stempvoord stelt dat in de Galaten een oude macht van de dood was die niet wilde loslaten.

Er wordt gewezen op het kruis en het heilige geestelijke.

We kunnen drie tijdperken onderscheiden in de hervormde kerk :

1. Het Oude Rijk - 1816-1919
2. Het Midden Rijk - 1920-1989
3. Het Nieuwe Rijk - 1990- nu

In het Midden Rijk werden de fundamenten gelegd. Het is daarom van belang het tijdperk te bespreken.

De Galaten hadden het heilige geestelijke gedood. Stempvoord stelt in zijn bespreking van hoofdstuk 2 dat er een nieuwe verhouding kwam door dood en opstanding. De wet op zich is niet zomaar meer de sleutelpositie, maar de kennis. Hierbij wijst hij op Lukas 11:52 : ‘Wee u wetgeleerden die de sleutel der kennis hebben achtergehouden.’ Maar juist de oude wet was belangrijk om aan het zelf te sterven. Die onderdrukking, die spanning, moest er wel zijn. Nu moeten wij opgaan tot de kruiskennis en tot de kennis der zonden. Stempvoord stelt dat de zonde datgene wat terugkeert tot het oude systeem is wat niets dan dood heeft gebracht.

Calvijn liet zien dat de kennis-factor boven de wets-factor stond. Ook de kruis-factor en de afstemmings-factor stonden boven de wets-factor, zodat het niet aankwam op zomaar letterlijk navolgen, maar op het geleid worden. Voor Calvijn was er ook nog de verborgenheids-factor, het feit dat de mens niet zomaar alles kon weten. Hij liet altijd ruimte voor het ravijn van het geheimenis. Calvijn stelde dat er ruimte moest zijn voor twijfel. Men moest weer grens-gevoelig worden. Men was te zelfverzekerd geworden en daardoor in valse gerustheid gekomen. Alles moest daarom ook getoetst worden aan de geheimenis-factor. Men was te ver gegaan. Calvijn riep de mens terug van allerlei waaghalserij en nekbrekerij.

Er is een kennis die opgeblazen maakt, tot wetticisme wordt, als het buiten het kruis omgaat. Laten we beseffen dat Calvijn’s geheimenis-factor, van het ‘tot hier en niet verder’, oftewel God’s eeuwige verborgen raad, ook boven God’s wil stond, wat Calvijn ook aangaf. God werd gedreven

uiteindelijk door zijn eeuwige verborgen raad, niet zomaar zijn wil. Kennis stond dus boven wil. Het ging hier om de verborgen kennis. De geheimenis-factor stond ook boven de genade-factor.

In hoofdstuk 3 beschrijft Stempvoord de ontwaking van Abraham, die de aardse systemen begon te doorzien, te ontdekken dat zij allen gesneden beelden volgden. Ook Abraham was het slachtoffer van onkritische religieuze beeldvorming, stelde Stempvoord, en daarom verliet hij het oude, en ging op pad naar een nieuwe wereld. Op zijn veertiende aanbad hij niet meer de afgoden van zijn vader.

Mijn eigen ontwaking was ook rond mijn veertiende. Het heeft grote heibel in mijn kerkelijke familie gegeven. Het oude systeem wilde niet loslaten. Maar ik moest verder, net als Abraham. Het zwaardere van de kerkelijke familie, die middelmatig waren, moest lichter, en het lichtere moest zwaarder. Ik moest het pad van de vrijmaking opgaan, tot de hogere gebondenheid, om los te komen van de aardse gebondenheden waarvan ik net als Abraham slachtoffer van was.

We hebben het dan niet alleen over gereformeerd vrijgemaakt, maar ook over hervormd vrijgemaakt. Zo ging ik op zeer jonge leeftijd theologie studeren.

29. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VII

De goden hadden de aarde bedrogen, en daarom moesten de reuzen komen in het ragnarok, oftewel de contexten. (Ewa 3-5) We zien het in de kerken. Allemaal pretenderen ze God te volgen, terwijl ze elkaar allemaal tegenspreken, elkaar de hersenen inslaan met bijbelverzen. De aarde, en zo ook de kerk, is bedrogen door de goden. Er zijn zowel goede goden als slechte goden, maar zij moeten allemaal getoetst worden aan de contexten van de natuur. Calvijn hamerde erop dat we niet zomaar navolgers moesten zijn, maar geleiden, afgestemden.

We kunnen niet wedden op het verstand van de mens. Grote kennis gorgelt men op. Maar zo werkt de hemel niet. Het gaat niet om de zomaar verstandelijke kennis, maar om de geleide kennis.

In zijn commentaar op Lukas 6:24, het grote ‘wee u, gij rijken,’ barst Calvijn los. Hij liet zien hoe makkelijk mensen door het schoonspreken der mensen verleid worden, en door de weelde en de rijkdom. Ze hebben hun troost in de wereld. Calvijn waarschuwt ertegen. Ze hebben hun vertrouwen gesteld op hun vermogen, en geheel het geestelijk leven vergeten. Calvijn wijst erop dat zij verzadigd en opgeblazen waren in dit aardse vertrouwen. Ze vertrouwden op aardse goederen, en walgden van alle hemelse goederen. Ze hadden zich overgegeven aan zinnelijke vrolijkheid, aan schaamteloos lachen, om zo alle moeiten te ontvlieden. Gemakszucht komt nergens.

Ze zijn eergierig en vol mensenbehagenis waarin ze uitsluitend lof brengen aan bedriegers en valse profeten, stelt Calvijn. Het is onmogelijk God te dienen als je een mensenbehager bent.

Calvijn laat dan geen roze Jezus zien die alles maar door de vingers ziet, maar een Jezus die de opgeblazen verzadigden van de wereld vervloekt.

Laten wij geen wereldse troost aannemen, maar tot het Woord des Heeren gaan. Calvijn stelt dat we onze hoop niet moeten vestigen op het aardse, maar op de toekomstige beloning. (Verkl. Matth. 5) Calvijn stelt dat hierin onderscheid wordt gemaakt tussen de martelaren en de booswichten en schelmen. De martelaren hebben als kenteken dat ze gerechtigheid najagen en zoveel mogelijk de goede zaken voorstaan, stelt Calvijn. Zij worden herkend door hun eerlijkheid, hun redelijkheid. Calvijn noemt billijkheid als sleutelwoord. Ze zijn humaan, meten niet met twee maten, stellen de prijs niet hoger of lager voor dan het is. Ze sjoemelen niet, ze lichten mensen niet op.

Ook waarschuwt Calvijn dat het koninkrijk geen plaats is van schatten en genietingen, maar van strijd. De profeten hadden deze strijd ook gevoerd. Men moet zich dus niet overgeven aan ijdele verwachting en dwaze waan. Wij moeten roemen in de verdrukkingen, stelt Calvijn, want die brengen lijdzaamheid, en de lijdzaamheid brengt bevinding.

Het komt telkens in de leer van Calvijn voor dat de armen, de zwakken, de door de wereld verachten en verworpenen, de dwazen in de ogen van de wereld, door God verkoren zijn. Het kenmerk van de armen die Calvijn bedoelt is dat ze martelaren zijn, dat ze getemd zijn door het lijden en zo met hun hoogmoed en de hardheid van hun harten hebben gebroken. Het zijn hen die hun ellende hebben onderkend, zichzelf niets inbeelden of toeschrijven, niet op hun vlees vertrouwen. Het zijn hen die geleerd hebben zich onder de tuchtroede te vernederen.

---

30. CALVIJN, LUTHER EN HUS - VERGETEN FUNDAMENTEN VAN DE KERK

Dat wat we om ons heenzien zijn schijnrealiteiten, spiegelingen van hogere werelden die nog niet gedecodeerd zijn. We leven in vergiftigde dromen. Mensen, dit is geen werkelijkheid. We leven in het gebied buiten het paradijs door de zondeval. Het paradijs moet je van binnen zoeken, en dat is geen lusthof, maar de geboden des Heeren die leven brengen.

Voor wie het nog niet doorheeft : we zijn in deze wereld in de twilight zone. Predikanten zijn er niet allereerst voor om troost en hoop te geven. Er is veel valse hoop en valse troost waarin de mens verdronken is. De eerste taak van de predikanten is de wegen des Heeren te tonen.

Het evangelische werd vaak te vrij, zo vrij dat het tot voorspoeds-evangelie werd. ‘Waar is nu je God,’ zeiden sommigen in de vrijere evangelische kerken tot hen die het minder hadden. Ze meten de relatie met God af aan werelds succes, maar dan is het meer de relatie met de mammon. ‘Oh, hoe kun je de Heere dienen als je depressief bent ?’ zeiden sommigen tot hen die het minder hadden, hen die depressief waren, en anderen predikten dat depressief zijn een zonde is. Maar de oude

profeten waren veelal depressief, over de zonde waarin de mensheid was opgeslokt. Daar weenden en klaagden ze over, en daarom hadden ze het teken des Heeren op hun hoofden, waren ze verzegeld. (Ezechiël 9)

Juist over hen die niet weenden over de zonde kwam het oordeel door de engelen gebracht. Men was vastgeraakt in de Laodiceaanse voorspoedskerk van schoonpraterij, terwijl Luther en Calvijn, de grondleggers van de reformatie, die overigens voortbouwden op het werk van Johannes Hus, de armoedsmonnik die meer Franciscaans was, hiertegen predikten. Grote delen van de evangelische kerk waren antinomiaans geworden. Het staat gelijk aan de losbandigheid die ze zich aanmatigen in hun vrijheid in Jezus, als een afgodsmodel. Ze volgen een roze Jezus die alles door de vingers ziet, want alles is genade, en werelds succes is hun maat. Er werd neergekeken op depressieven, armen, hen die het minder hadden, zieken. Er was ook een zwaardere stroom binnen de evangelische kerk die daar allemaal niets van wilde weten. Zij waren meer zwaar gereformeerd, en leefden in de vreze des Heeren. Je zou ze ook gereformeerd-evangelisch kunnen noemen, of calvinistisch-evangelisch, alhoewel ze terecht vaak heel wat op de Institutie van Calvijn hadden aan te merken.

De Institutie was de legalistische, Romeins-juridische forensische Calvijn, de jongere Calvijn, nogal kort door de bocht. Het was de Calvijn als rechtenstudent, terwijl zijn bijbelverklaring meer pastoraal was. We zien daarom twee Calvijnen die nogal met elkaar botsen. In de bijbelverklaringen interpreteert hij het allemaal veel ruimer, komen er nuances, en laat hij zijdeurtjes en achterdeurtjes zien. De bijbelverklaringen zijn geenszins het monster wat de Institutie is, maar het zit er wel tussendoor, en Calvijn heeft zijn leven lang aan de Institutie vastgehouden en aanvullingen gegeven. Dan trok hij weer een strak gezicht. De bijbelverklaringen zijn dus niet zonder gevaren, en daarom is een Calvijn-verklaring dus van groot belang.

We spreken daarom van een hogere en lagere Calvijn.

‘Waar is nu je God ?’ Ze zeiden het ook tegen Jezus aan het kruis. ‘Je kunt God zo niet dienen.’ Het zijn vijanden van het kruis. Het zijn verachters van het kruis. Hun God heeft geen wet en ook geen kruis. Daar moet je bij hen niet mee aankomen.

Het is moeilijk als dat mensen zijn waar je om geeft. Je weent over hen, maar ze trekken de schouders op. Dat smalle pad willen ze niet begaan, en al helemaal niet door de enge poort. Ze willen op de evangelische brede weg blijven, hun voorspoedskerk is hen lief. Ze hebben geen kruis, maar een toverstafje. Zo gaan ze slapend door het leven, als in een ordinaire flutroman. Het is een roddelende kerk, over de ruggen van anderen heen. Het is geen echte kerk maar een club. Ze zijn met pensioen gegaan, en slaan elkaar met hun wandelstokken. Ze hebben geen kruis, maar een wandelstok. Hun kerkdiensten zijn als de bingo-middag. Voor hen is God het rad van fortuin.

Het is tragisch en treurig. De oude profeten weenden erover. Jezus weende erover. Soms ging hij met een gesel er doorheen. Daarom wilden ze hem kruisigen. Hij was een bedreiging voor het religieuze bewind, een bedreiging voor de religieuze markt, want dat is wat het is. Als je markt drijft dan predik je mensen naar de mond. Dan predik je om het geld los te maken in de zakken van de mens, opdat het naar je toe zal rollen. Maar dat is niet wat predikanten behoren te zijn. Marktgedrag of winstbejag is een strik. Dan wordt het vlees tot Woord. Dan predikt men valse hoop en valse

troost, en de mensen worden trots en dutten in. Dan wordt het evangelie tot een slaaplied. Laten we ervoor waken.

Ik wil u uitnodigen om terug te keren tot de tuin. Laat al die stadse stenen maar los. Op hoeveel valsheid zijn de steden en kerken gebouwd ? Op hoeveel hopen bloed en schedels ? Botten liggen overal, maar men ziet het niet en wil het niet zien. Een toverpoeder is door hun eten gegaan. Och, ontwaakt toch, geliefden, en keer weder tot de tuin des Heeren, en ga tot de wildernis, waar alle verborgen geheimen liggen, om zo iets van uw leven te maken, uw leven zin te geven. Het hoeft niet te eindigen bij de stad en de kerk. Zo kunnen wij langs de tuinkerk gaan tot de wilderniskerk, waar een overblijfsel is.

De vijanden van het kruis voorbij. Wanneer zal het voorbij zijn ? Draag uw kruis. Het kruis zal u leiden.

31. HET EVANGELIE VAN CALVIJN VIII

In de verklaring van Mattheus 16:27 stelt Calvijn dat de verdienste van de goede werken niet tegenover de genadige rechtvaardiging wordt gesteld. Het is ook geen oorzaak van het heil. In zijn verklaring van Hebreeën 6:10 spreekt hij dat wie zich over de armen ontfermt die woekert voor de Heere, en de Heere zal hem het goede wedervergelden. In Institutie III.15.6 geeft hij ook aan dat er geen directe (vleselijke) verdienste is, maar de verdienste van het kruis.

In de leer van Calvijn is genade een ander loon. God kijkt er niet naar zoals de mensen er naar kijken. Bij Calvijn is de genade onverdiend naar het vleselijke. Als hij het over het geestelijke heeft, dan heeft hij het over de diverse lagen van de mens waarvoor verschillende regels gelden, net zoals dit bij God is. God heeft ook een diepere, verborgen laag, die in strijd is soms met zijn wil. Er gelden andere regels hier, namelijk van de eeuwige verborgen raad des Heeren, oftewel de verborgen kennis, een geheimenis. Dit is zoals Calvijn het beschrijft een ravijn waar we niet te dichtbij mogen komen, anders zouden we ten prooie vallen aan ijdele nieuwsgierigheid.

Dat het loon onverdiend is in de bewoordingen van Calvijn is Calvijńs voorzichtigheid met woorden, zoals hij dat zelf stelde, vanwege dat alle werken van de mensen bezoedeld zijn en onwaardig zijn, zoals een kind maar wat aankliedert, en slechts door zijn vader wordt bemoedigd. De vader heeft het kind wat geleerd, en het kind doet dit onvolmaakt na, zeer klungelig, dus het is geen daadwerkelijk loon wat het kind hiervoor kan krijgen, maar meer een bevestiging en bemoediging. Maar Calvijn laat ook de diepere lagen in de mens zien waarin de mens dichter bij God is. Hier durft hij niet te ver in te gaan. Hij wil ruimte houden voor het geheimenis, maar laat duidelijk blijken dat er dingen gaande zijn, diepere lagen bij God en mens, waar de mens nog niet van op de hoogte gesteld mag worden. Het zou ook te gevaarlijk zijn, stelt hij, om andere woorden te gebruiken, die de mens zou kunnen misbruiken. Hij wil niet terugvallen in het katholieke

aflaatsysteem waartegen hij schrijft, dus hij gebruikt strategie. Calvijn geeft alleen hints, maar dieper in de lagen kruizen de lijnen tussen God en mens, en daar is God moeder. Dat hij niet veel over God de Moeder spreekt is vanwege dat hij al eerder had gesteld dat de mens de Moeder heeft misbruikt en verworpen, dus daarom is de mens als oordeel onder een tuchtigende vader gesteld.

Calvijn toonde dus aan dat er meer was, en ook dat hij zelf meer wist dan dat hij liet doorschemeren. Hij stelde dat hij moest wachten totdat er betere bewoordingen zouden zijn, zodat het wel veilig zou zijn bepaalde dingen hierover te bespreken.

Dat Calvijn veelal geheimzinnig en tegenstrijdig sprak, en soms hints gaf, heeft te maken met het feit dat hij een Augustijner was, en Augustinus had ook gesteld dat God soeverein was, en dat de natuurlijk orde zomaar ineens kon omslaan. Zo sloeg Calvijn dus ook soms om. Calvijn stelde dat dingen konden veranderen, en dat situaties verschillend waren, zodat er andere regels konden gelden, dus hij waarschuwde tegen zomaar navolgen, en wees op het afgestemd zijn, het afwachten, oftewel het geleid worden. Binnen dat kader zou de mens loon ontvangen, zoals de arme Lazarus, ook al was dat in zijn eigen woorden, ter beveiliging, onverdiend loon, want hij vertrouwde de mens in niks, en de mens was in zijn ogen ook compleet waardeloos en bezoedeld.

Dit is belangrijk om op te merken bij verdere studie en bespreking van Calvijn, dat hij in een soort vage code-taal spreekt, in geheimtaal. We hebben daarom ook met een verborgen Calvijn te maken, oftewel het verborgen calvinisme.

Onverdiende genade, en dus ook onverdiend loon, was zijn veiligheidsmodus, zijn strategische taal. Meer gunde hij de gewone burger niet, maar hij gaf wel hints tot hen die daarvoor opmerkzaam waren. Calvijn was tegen zomaar rechtstreekse letterlijke verdienste, ook omdat hij bang was dat de eer bij God weggehaald zou worden door geklungel van mensen, maar hij had wel degelijk een hemels verdienmodel, waarvoor de arme Lazarus als voorbeeld werd gebruikt, als verdienmodel. Er was dus geen rechtstreeks loon. Goede werken werden niet zomaar uitbetaald. Maar er was dus wel loon via afstemming en via aflegging. Juist als de mens, net als Lazarus alles teruggaf aan God, de oude natuur aflegde, dan was daarvoor een loon, wat Calvijn voor de zekerheid en veiligheid gewoon genade-loon noemde, want de kinderen rommelden maar wat aan. Het stelde niets voor.

De mens was zelfs vals in zijn goedheid. Alleen God was waarlijk goed. Dat dieper dingen konden veranderen sloot hij niet uit. Dat was immers ook de theologie van Augustinus. Calvijn was er echter heel voorzichtig mee. Als men te ver zou gaan in het geheimenis, dan zou men onder de toorn des Heeren terecht komen. De mens mocht niet vooruitlopen op God.

Elk verdienen bij Calvijn was dus altijd indirect, en nooit als echt loon, maar als bemoediging en bevestiging. Zo ging alle lof naar God.

Er was geen tegenstelling tussen genade - werken - loon - verdiensten. Het hoorde bij elkaar. Het kwam allemaal van God. In de diepte van het geheimenis was de kruizing tussen de menselijke lijn en de lijn van God, iets waar hij zich nauwelijks aan durfde te wagen, vanwege het gevaar van misbruik. De mens was er niet aan toe. De mens was diep gevallen. Nu moest de mens afwachten en leren afstemmen en afleggen, oftewel het pad van de arme Lazarus. Op dit pad moest de mens zich niets verbeelden. Het kwam dus van God, maar Calvijn wachtte op betere bewoordingen om de

brug tussen God en mens te beschrijven, op diepere betekenissen. In de Institutie, het boek van zijn jongere jaren, wat hij tijdens zijn gehele leven heeft aangevuld, durfde hij hier niet diep op in te gaan, vanwege dat het een aanval op het oude kerksysteem was. In zijn commentaren was hij vrijer en pastoraler. Verder dan hints en wat nuances kwam het verder niet echt. Hij stierf toen hij 54 jaar oud was. Als hij langer had geleefd zou hij het verder hebben uitgediept.

---

32. HET CALVIJN GEHEIMENIS

De mens bestaat volgens Calvijn uit concentrische cirkels, dus verschillende lagen, en zo is dat ook met God. Ook zijn theologie bestaat uit concentrische cirkels. In elke laag gelden er andere regels, en de lagen kunnen tegenstrijdig zijn aan elkaar, zoals God's wil in strijd is met God's diepere verborgen raad die eeuwig is. Het is een strijd tussen wil en verstand, tussen wil en kennis. Deze lagen en concentrische cirkels spelen op elkaar in en strijden tegen elkaar, en dat vormt Calvijn's ingewikkelde concentrisch-dialectische theologie. Genade is niet tegenstrijdig aan loon en verdienste, maar schakelt de vleselijke vorm ervan uit. Genade is in Calvijn's leer niet overlappend zoals in de leer van vele genade-predikers. De genade schakelt ook niet zomaar de geboden uit, maar wel de vleselijke geboden van mensen. Genade heeft dus een gematigde plaats in de leer van Calvijn, is niet altijd overduidelijk aanwezig, blijft soms op de achtergrond, omdat Calvijn ook aandacht wil geven aan andere belangrijke thema's. Soms worden genade en uitverkiezing verdreven.

Soms strijdt Calvijn tegen zijn eigen leer, maar dat is juist een kenmerk van zijn leer. Hij moet ervoor zorgen dat zijn rivieren niet uit hun bedding treden.

Er is geen direct, letterlijk loon in zijn leer, maar een abstract loon. Er is dus niet zomaar direct loon op goede werken, omdat de goede werken van de mens bezoedeld zijn. Hij laat dan wel zien hoe het hemelse loon voorzichtig kabbelt ergens, als een klein stroompje. Dat moet nog ergens in de wildernis zijn, bij de arme Lazarus, en bij de arbeiders in de wijngaard. Dat is het afstemmingsloon, het geleidingsloon. Het gaat dus niet om de goede werken op zich, maar om de mate waarin we geleid worden. Calvijn is heel voorzichtig met het uitkeren van dat loon, en gebruikt hiervoor een filter. Hij wijst dan op het kruis, als een kruisloon, een stervensloon. Hij wijst dan op het afleggingsloon. Ook dat noemt hij genade. Het is immers genadeloon, van vader tot kind. Het kind is onvolkomen, en wordt slechts bemoedigd. Het eigenlijke werk is van de vader, die het leert aan het kind.

Het is dus geen navolgingsloon, geen imitatie-loon. Calvijn is daar op tegen. Het gaat om het geleid worden, om het afsterven aan het kruis, zodat het volledig van God is.

De mens moet zichzelf hierin verliezen. In de Institutie werd dat een eng systeem. In de bijbelverklaring werd dat ruimer. We vinden deze concentrische theologie ook terug bij C.

Steenblok, dat hij in zijn preken soms een stuk ruimer was en milder. Een bekend voorbeeld ervan is dat hij de hel soms enorm relativeerde.

De concentrische theologie van Calvijn was een wild beest wat nog beteugeld en bereden diende te worden. De latere TULIP-beweging maakte hem nog extremer, oftewel extreem calvinisme. Ze gingen verder dan Calvijn ooit was gegaan. Extremistisch calvinisme is dan eerder tulipisme. Het is nog steeds een groot probleem, maar er mag ook lering uit getrokken worden, oftewel het mag dichterlijk beschouwd worden.

Zo staan we aan de stranden van het calvinisme, wachtende op de grote vogels die ons zullen oppikken, de zee over, dieper de wildernissen in. Het is wachten op de wederkeer van de hogere Calvijn, om zo de lagere Calvijn achter ons te laten.

---

33. HET EVANGELIE VAN CALVIJN IX

Wat we om ons heen zien is berekenings-verbeelding. Alles is het resultaat van ingewikkelde rekenstelsels die op elkaar worden losgelaten, en die hier en daar missing links hebben. Daarom moeten we terugkeren tot de theologie. De missing links zijn inmiddels aangevuld door het verschijnen van de rv-bijbel.

De mens was in een schijnwerkelijkheid en zo ook een schijnkerk terecht gekomen vanwege vleselijke en pseudo-theologische berekeningen. De mens raakte steeds meer en meer vast in de aflatenkerk, en die werd vervangen door een nieuwe wet, de wet van genade, wat in principe gewoon een nieuw aflatensysteem was. De mens moest nu theologisch betalen, door geloof in Jezus Christus, wat steeds meer zijn betekenis en diepte verloor. Het werd meer en meer tot een opzegversje in plaats van een levenswandel.

Alhoewel Calvijn de geloofsbelijdenis onderstreepte streed hij tegen beide aflatenstelsels, zag hij de gevaren aan beide kanten. Het was tot muntgebaseerde Babylonische tempelprostitutie geworden.

Calvijn besprak een hele andere valuta gebaseerd op zijn interconcentrische theologie, waarin verschillende concentrische stelsels op elkaar inwerkten. Hierin waren ook dode en dodende cirkels, als dode golflijnen. Een van de meest beruchte voorbeelden hiervan was dat Calvijn de mens vanwege misbruik van de wil de vrije wil afpakte. Hij noemde dit geen dwang, maar noodzaak, maar zijn theologie was vaak indirect dwangmatig, als gemaskerde dwang. De mens werd ergens in geforceerd, met name in zijn Institutie en zijn boek tegen Pighius, van zijn jongere jaren. Deze dode cirkels en dode dwanglijnen en dwanggolven bleven de kop op steken tijdens zijn gehele leven, maar nuanceerde hij steeds meer en matigde hij steeds meer naarmate hij ouder werd.

Calvijn was geen derde graads genade-prediker. Hij balanceerde het met andere thema’s. Hij was niet eenzijdig in zijn genade leer. Soms duwde hij de genade weer terug op de achtergrond, tot de

zijlijn, als er gevaar dreigde van genade misbruik. Hij was hierin een kameleon. Zo was Augustinus ook. Calvijn was een Augustijner.

De mens had niet zomaar recht op God's genade en loon. De mens kon dat niet van God eisen. Calvijn stelde dat de mens hierin over de streep was gegaan, en hij moest de mens terugduwen. De mens moest daarom eerst komen tot het jammerloon. (Verkl. Matth. 19) Het jammerloon was het hoogste loon. Het staat boven alle schatten der wereld. Dat was wat genade was volgens Calvijn, niet zomaar genade op zich, maar in verhouding tot. Het was in het verband van het vernederingsloon, het afleggingsloon, oftewel het kruisloon, het stervensloon. Zonder jammerloon, wat het belangrijkste genadeloon was, kon de mens niet tot het kruis gaan. De mens moest hiervoor zijn zonde onder ogen komen, de vervloeking van het menselijke geslacht, oftewel de zondekennis en de ellendekennis, de verlieskennis, de armoedskennis, het onder ogen komen van de doodstaat van de mens, waar C. Steenblok en F. Mallan in de 1953-beweging ook op wezen.

Calvijn hamerde erop dat dit het belangrijkste was van zijn leer, ter doding van de zonde. (Verkl. Johannes 18) Het was zijn voornaamste theologie. C. Steenblok had dit opgepikt, en ging ermee verder. Vandaar dat C. Steenblok dus ook een belangrijke theoloog was in Nederland, omdat hij dit belangrijke stuk bracht. Vaak werd daar niet genoeg aandacht aan gegeven, en ging men te snel over op de genade op zich. Ook C. Steenblok was dus geen derde graads genadeprediker. Hij was er heel voorzichtig in, zoals Calvijn er ook voorzichtig mee was.

Calvijn stelde dat men de genade en het loon had misbruikt. Dat begon steeds meer tot hem door te dringen. Men eiste van God, men claimde er recht op te hebben, maar uiteindelijk ging het in de leer van Calvijn niet zomaar om genade en loon op zich, maar om de vrijmacht en soevereiniteit van God, en die was absoluut en onherroepelijk onderworpen aan de eeuwige verborgen Raad des Heeren, de verborgen kennis van het grote geheimenis. De mens moest daar verre van blijven, en mocht God niet zomaar woorden in de mond leggen. De mens was veel te ver gegaan, en Calvijn moest de mens terugduwen, met strategie.

Dat daarin grove fouten zijn gemaakt is bekend. Calvijn was een product van zijn tijd.

Er was een hele grote kloof tussen de eeuwige verborgen raad des Heeren en zomaar soevereiniteit en vrijmacht en uitverkiezing. De uitverkiezing werd dus gedreven door het grote geheimenis, en zo ook werd de verwerping hierdoor gedreven. Er was dus niet zomaar genade. Er was ook een grote kloof tussen soevereiniteit en genade. Er moest heel veel verworpen worden vanwege de diepe val van de mens. Er was niet zomaar genade. En als er genade was, dan was er niet zomaar loon. Calvijn maakte dit duidelijk in zijn verklaring van Mattheus 20. Het was niet zomaar een verdienste als men in de wijngaard had gewerkt, want er werd niet uitbetaald naar werk. Zij die later kwamen kregen hetzelfde loon. Dat had niks met zomaar genade te maken, stelde Calvijn.

Calvijn stelt dat veel werk als verplichting gedaan moet worden tot God niet voor loon, maar voor afbetaling van schuld, dus God is niet verplicht ons uit te betalen. Het is onderdeel van de boetedoening van de mens. Daarom is Calvijn zo voorzichtig met het gebruiken van loon en verdienste. Ook omdat de werken der mensen bezoedeld zijn, maar Calvijn laat dan tegelijkertijd de weg zien : er wordt uitbetaald naar afstemming, naar de mate waarin de arbeider door de Heere wordt geleid, in het niet werken en in het werken, dus het gaat niet om het werk op zich, maar om

het luisteren, als een luisterloon. Dat is volgens hem een betere beschrijving van het genadeloon. Er wordt dus niet uitbetaald naar kwantiteit maar naar kwaliteit, niet naar daadwerkelijke arbeid, maar naar luisterzin. Zo wordt dus het strijdveld verschoven in de leer van Calvijn, en wordt zomaar genade die de mens zich heeft toegeeigend weggeschoven onder hogere principes. Calvijn plaatst dus allerlei belangrijke filters tussen mens en genade en tussen mens en loon, zodat het eerlijker en veiliger wordt.

Nu gaat het er dus om : luisteren en jammeren. (Ezechiël 9) Zo heeft de mens een brug over deze ravijnen.

In zijn leer stelt hij het zo : Niet God moet de mens uitbetalen, maar de mens moet God uitbetalen. Zo is er het hele smalle pad van verdiensten in de leer van Calvijn, waar een mens aan alle vleselijke genadestelsels, geloofsstelsels en loonstelsels afsterft. Dat is wat het jammerloon is op het pad van de arme Lazarus. Dat is een pad van boetvaardigheid. Dat is het pad van de ellendekennis. De mens verdient een zeker genadeloon door het terugbetalen. Dat is klein, eenvoudig en sober. Een mens heeft niet veel nodig.

Men kan het dus niet zomaar verdienen in de leer van Calvijn, want :

1. De mens heeft schulden en verplichtingen naar God die afbetaald dienen te worden.

2. De mens werkt niet naar kwantiteit, maar naar kwaliteit, ook in de zin dat men niet voor tijd wordt uitbetaald, maar voor timing, en in die timing moet men afgestemd zijn op de Heere, en op niets anders. Er is dus alleen leidingsloon, in het wel of niet doen van het werk. Vandaar dat we spreken van een luisterloon.

3. God is tot niets verplicht, de mens heeft geen rechten en kan niets eisen, want de werken en wetten der mens zijn bezoedeld. Wel stelt Calvijn dat de mens hoe dan ook zijn rechtmatig loon krijgt. Hij sluit het dus ook niet zomaar uit, maar laat de nodige ravijnen tussen de principes bestaan, wat duidelijk wordt in zijn interconcentrische theologie.

Genade en loon zijn dus onderhevig aan een heleboel hogere principes in de leer van Calvijn, waar hij naar eigen zeggen ook maar half inzicht in heeft, vanwege het feit dat het grote geheimenis van de eeuwige verborgen raad des Heeren niet zomaar toegankelijk is, ook niet voor hem.

De fijngevoelige afstemming hierin jammerend over de zondestaat der wereld is Calvijn meer waard dan zomaar genade op zich, omdat die vaak overmoedig en overmatig ingebeeld is en toegeeigend, als aanmatigend recht, een verderfelijke eigenschap van het verblinde vlees. Calvijn wijst erop dat werk in de wijngaard geleerd moet worden, met name wat het is, en welke waarde het heeft, en komt zo tot de conclusie dat juist het niet werken, als de Heere dat zo heeft ingesteld, wordt beloond, vanwege de luisterwaarde ervan. In principe is dit ook verbonden aan het verhaal van Maria en Martha. Het gaat niet om het vele bidden en vele strijden, want dat kan ook weer een heel farizeïstisch motief hebben van het gezien willen worden en het bewonderd willen worden. Het gaat om de zelfvernedering en zelfverloochening, om zo te komen tot de Heere om daar sober te luisteren. De rv-bijbel wijst er dan ook op dat dit luisteren niet zomaar op zichzelf staat, maar dat het om het toetsen gaat. Vandaar dat toetsen, jammeren en luisteren met elkaar dienen te kruizen.

34. HET CALVIJN GEHEIMENIS II

Het jammerloon gebaseerd op de ellendekennis in de leer van Calvijn is niet zomaar het loon wat de mens verdient voor het jammeren over de zonde van de wereld, maar terugbetaling aan God, door boetedoening. In die zin is er dus niet zomaar loon naar werken. God heeft geen schulden aan de mens, maar de mens heeft veel schulden aan God.

Het jammerloon, of eigenlijk de jammerbetaling, is de grondtoon van de genade in de leer van Calvijn. Dit is een afgestemd loon, oftewel een afstemmingsbetaling, wat de mens aan God verplicht is. Zo moet een mens dus eerst heel veel terugbetalen aan God voordat we van loon kunnen spreken. Vandaar dat Calvijn voorzichtig is met deze termen, ook weer als voorzichtigheidsloon of voorzichtigheids-uitbetaling eigenlijk, want er moet heel veel teruggegeven worden aan God.

Lazarus en de wijngaard-arbeiders staan hiervoor als beeld. Het is een pad door de wijngaard. Hierin sterft de mens aan zichzelf opdat elk loon en elke uitbetaling gezuiverd wordt. Dat is een afstervings-loon of afstervings-uitbetaling, of kruisloon, of beter : kruis-uitbetaling. Nu, dat kan de mens niet zomaar op Jezus afschuiven. Calvijn waarschuwt tegen het Jezusfreakisme. Hij stelt dat al het overmatige Jezus-gedoe, als sier-Jezus of vormen-Jezus, juist de armenhulp uitdooft. Het ware offer is aan de armen, niet zomaar aan Jezus, want Jezus is ter voorbeeld en herinnering aangesteld. Calvijn gaat dus niet zomaar voorwerpelijk met Jezus om, maar onderwerpelijk en in verhouding tot.

Calvijn strijdt tegen het zomaar navolgen van Jezus, wat hij als extremisme bestempeld, als te uitwendig, maar wijst op het geleid worden. Daarin heeft Jezus een zekere en belangrijke plaats in zijn leer. Hij predikt dus Jezus, maar niet overdreven. Hij is geen derde graads Jezus-prediker. Hij blijft duwen en trekken aan de thema’s. Het jammeren, de zondenkennis van de vervloeking der wereld, stelt hij voorop, als voornaamste, als grondtoon. Daar moet de mens ook zeker niet langsheen proberen te komen zomaar. Het leven waarmee de mensen zich vleien is de ergste dood, stelde hij.

In de 1953 beweging werd dit de donkere bruid genoemd, de zondenkennis, of zondologie, het kennen van de grootte van de zonde, en de diepte van de zondeval. Men komt alleen jammerend tot deze bruid, en zonder deze bruid kon men niet tot Jezus komen, niet tot zoonschap komen.

Hebben we het over deze bruid, dan hebben we het over de hogere kerk die armoedsbewust is, hongerbewust, ook als een beeld van Moeder God. Calvijn had er al op gewezen dat God allereerst als Moeder kwam, en zij verwierpen haar, want zij wilden van zondenkennis niet weten.

Zij wilden een lagere, Laodiceaanse kerk, zonder zondenkennis tot Jezus komen, tot genade en loon komen, zonder te betalen, zonder te jammeren, zonder het kruis. Men wilde de pinnen door het vlees niet. Men wilde de oordelen des Heeren over de zonde niet. Men zag namelijk marktwaarde in de zonde. De zonde zou hen machtig, vereerd en geliefd maken. Ze wilden vleesstrooiers worden.

Zo maakten ze de duivel tot hun Jezus. Eentje die de zondenkennis verachtte. Dat is de Jezus waartegen Calvijn streed, waar C. Steenblok en Mallan tegen streden, en Kersten, en vele andere gereformeerde vaderen. Zij noemden het een bluf-Jezus die uit zijn voegen was gesprongen. Er werd gemorst met slappe en laffe genade. De genade werd misbruikt, verkracht. Daarom werd de genade op een hogere plank gelegd, waar de kinderen niet zomaar bijkonden. Het zou eerlijk afgemeten moeten worden, op zijn tijd, en in de juiste verhouding. De volkeren hadden elkaar verslonden, elkaar geplunderd, in onrecht onder water gehouden.

Het geheimenis van Calvijn dringt. We hebben dat allemaal gevoeld. Het was geen volmaakt systeem. Het was zelfs zwaar corrupt, maar het gaf de kiem van gerechtigheid. Het zaad van Calvijn moest nog sterven, in de diepte der aarde. In deze dagen hebben we hiervan de oogst, maar het moet nog dieper sterven. Er zal een grote oogst zijn. De Heere had dit zaad des levens gegeven in de reformatie.

Zo kwam Calvijn tot de lage landen zowel tot oordeel als tot zegen. Zijn prediking moest gezifd en getest worden. Het mes ging er dwars doorheen. Het mes moest het kaf van het koren scheiden. Calvijn was als de na-middeleeuwse Boaz, en Ruth, als een oud-testamentische Maria, legde zich aan zijn voeten neer, als de donkere bruid die in haar slaap hem zuiverde, hem in haar dromen ontmoette. Het zaad moest nog sterven, het kaf moest gescheiden worden van het koren op de dorsvloer. Zo sliep ook de 1953 beweging als de donkere bruid aan de voeten van Calvijn op deze dorsvloer. Ze waren er nog niet. Alleen de kiem was gegeven.

Calvijn was in velerlei opzichten onrein, wat hij ook op zijn sterfbed toegaf, maar ook het hogere geheimenis was in hem, en hij werd als gereedschap in de reformatie gebruikt. Het kan niet goedgepraat worden, maar eerst zou het Woord vlees worden, en het vlees zou Woord worden, als een voorhangsel, als een gevecht, als de worsteling van Jakob op Pniël. Aan beide kanten moest het sterven. Het was tweeledig zaad. (Stranden 6, rv-bijbel)

---

35. CALVIJN’S BESPREKING VAN DE SYNOPTISCHE EVANGELIËN

In zijn verklaring van Lukas 4:17 geeft Calvijn een definitie van de geestelijke levenswandel : je doet niets door menselijke beweegredenen of menselijke redeneringen voor menselijke belangen, maar door de geestelijke leiding des Heeren, waarvoor Jezus het model was, het voorbeeld, de herinnering, zoals vaker in de leer van Calvijn. Calvijn streed tegen al te gemakkelijke versimpelingen van het Jezus-model. Hij viel de sier-Jezus, de vormen-Jezus, zoals hij dat noemde, van de mensen vaak aan. Hij streed tegen extreem Jezus-freakisme. Alles bij Calvijn was meer gematigd, en naarmate hij ouder werd nuanceerde hij het steeds meer. Zijn commentaar op de synoptische evangeliën (Mattheus, Markus, Lukas) is van 1555, de laatste fase van zijn leven. We zien hier een veel volwassenere, gematigdere en evenwichtigere Calvijn.

Het leidings-principe stond bovenaan bij Calvijn, op verschillende punten boven zomaar genade, want genade kon bedriegelijk zijn in de handen van mensen. Het komt volgens Calvijn uit veel diepere bronnen, zoals de eeuwige verborgen Raad des Heeren, die zelfs soms tegen de wil van God streed. Er is dus een verschil tussen de kennis van God en de wil van God. De kennis van God houdt soms de wil van God tegen.

Vanwege de diepere bronnen die Calvijn bespreekt, en ook laat voor wat het is, vanwege dat het een ontoegankelijk geheimenis is, is de afstemmingsleer of leidingsleer van belang, niet zomaar genade, en niet zomaar werken. Hij waarschuwt dus ook tegen het zomaar navolgen van Jezus, want dat wordt al snel na-apen. Dat is dus helemaal niet de bedoeling, volgens Calvijn. God ging een eigen weg met Jezus, en God gaat andere wegen met ieder ander mens, omdat het bovenal om leiding en afstemming gaat, niet zomaar volgen. Het volgen kan al snel te klinisch worden en te eenzijdig. Hij bespreekt een Jezus-gruwel die ze hebben gebouwd op aarde om de armendienst uit te schakelen. Jezus was er juist om op de armendienst te wijzen. Dat telt voor Calvijn veel meer. De ware offerplaats is het gebied van de armen. Aan hen moet geoffferd worden. Zij zijn er opdat hen welgedaan wordt.

Kijk naar de kerken. Is het calvinistisch in die zin, of hebben ze van Jezus een uitwendige afgod gemaakt waardoor ze afgeleid zijn van hun daadwerkelijke taak. De ware godsdienst is het omzien naar de armen, naar hen die het minder hebben.

Dat was ook een groot punt van Mohammed. Dat komen we telkens tegen in de Koran. In die zin ligt het calvinistische dichtbij het islamitische, zoals de gereformeerde vaderen ook soms zeiden : ‘We zijn liever Turks dan paaps.’ Ze zagen wel in dat de kerk diep in het materialisme was weggezonken. Calvijn zette in die zin het werk van Mohammed voort, maar dan in de reformatie. Calvijn was zeker geen Ariaan zoals de islamieten, maar hij streed wel tegen buitensporige Jezus-afgoderij. Alles had een plaats en functie in de leer van Calvijn, en dat mocht niet uit de oevers treden. Calvijn waakte over zijn leer.

Calvijn stelde in zijn verklaring van Lukas 4:17 dat velen zichzelf het geestelijke aanmatigden, de geestelijke levenswandel, terwijl ze de gaven niet hadden. Oftewel : er was geen levens-afstemming, geen leiding des Heeren. Ze volgden gewoon elkaar na. Het doel van de geestelijke gaven was om het evangelie aan de armen te verkondigen. Juist omdat dat niet of nauwelijks gebeurde stelde Calvijn dat ze daarom de geestelijke gaven niet hadden. Ze waren met andere dingen bezig. Ze probeerden elkaar te imponeren, ten koste van de armen. Ze wilden de minsten niet zijn.

Hij noemde hen gehoornden die ongeschikter waren dan ezels. Hij noemde hen opgeblazenen die rijk waren in woorden, maar verre van het ware geestelijke waren, want ze hadden de armen, de verbrokenen en verslagenen veracht.

Er waren ook hen in armoede en slavernij die hun situatie niet eens doorhadden en zichzelf zelfs tot in de dood bleven vleien. Ze waren ongevoelig en hard van hart, en daarom waren weinigen geschikt om de genade te ontvangen, stelde Calvijn. Alleen door verootmoediging in de ellendekennis en honger kan deze profetie verstaan worden, stelt Calvijn, want de opgeblazen

hoogmoed die niet zucht en zichzelf niet mishaagt is doof tot deze profetie en gaat haar met minachting voorbij.

Er is dus niet zomaar genade. Calvijn stelt de ellendekennis en de verdieping daarvan voorop, zoals hij op andere plaatsen ook heeft gedaan, en waar C. Steenblok in de 1953 beweging ook op wees. Zonder de ellendekennis komt de mens nergens. Zonder aan de diepte van de zondeval ontdekt te worden, de grootte van de zonde te leren kennen, en een honger te hebben deze macht te verslaan, is het niet mogelijk de Heere welbehagelijk te zijn. Wij moeten tot de donkere bruid gaan, en wij moeten zeker met haar worstelen. Er is zoveel valse en dode zondenkennis. Er is zo weinig verootmoediging hierin, zo weinig zucht men erover, en zo weinig mishaagt men zichzelf hierin. Men wil het snel snel doen, even snel door Getsemané heen met een grote en snelle auto, even snel door Golgotha heenhuppelen, en dan hup de olijfberg op, maar wat voor een Jezus hebben we dan, beste mensen ? De Jezussen van vandaag rijden in snelle ferrari’s. Te snel bevonden, te zoet bevonden. Ze kunnen de toets van Calvijn’s Lukas 4:17 verklaring en van de 1953 beweging niet doorstaan. Het is te modern geworden, te gestileerd. Men heeft het te romantisch gemaakt, en het verkoopt goed. Men heeft hun leven niet willen afleggen. Men neemt genoegen met een vervalste hemel vandaag de dag, een karikatuur.

Als eerste is er de toetsnoodzaak, en dat mag men niet afjakkeren. Als eerste moet men als Jakob tot Pniël gaan om met de amazone te worstelen, met de donkere bruid, met God, met de leer, de theologie. Dat houdt ook een worsteling met Jezus in, want zoals kerk en wereld nu zijn is er veel dwangvoedsel, door buizen. Dwangbuizen. Daarom is het niet zomaar ellendekennis en zondenkennis, maar veeleer het toetsen ervan wat van belang is. Deze lijnen lopen ook door de rv-bijbel heen. Toetsen is onze eerste noodzaak in een wereld waarin niet of alleen halfslachtig getoetst wordt, een wereld en kerk waarin men te snel van zichzelf en de ander overtuigd is.

In de lijnen van de rv-bijbel begint het dus bij toetsloon, en niet zomaar jammerloon.

_____

36. IN MESECH EN IN KEDARS TENTEN

Ledeboer, de vader van de gereformeerde bevindelijken in Nederland, dichtte eens :

'In Mesech en in Kedars tenten,
En trekken van Uw som de renten,
Daar mijn naam op geschreven staat,
In ´t boek van U, een erfgename,
Van God en Christus, Die bekwame, Zijn volk, door 's wereld volk gesmaad.'

(Uit : Bede en Zielszucht tot den Heere)

Datheen’s psalm 120 zegt :

‘Wee mij! dat ik vreemd'ling moet wezen
In Mesech, vervloekt en misprezen;
Dat ik in Kedars tenten blijven
Moet, daar ze niet dan boosheid drijven.
Dat ik zo lange ben verlaten
Bij hen, die steeds den vrede haten.
Ik die pais zoeke zonder dwang,
Ben bij hen geweest veel te lang.’

De 1773 berijming van psalm 120 zegt :

‘Wee mij, die rust en hulp moet derven,
In Mesech als een vreemd'ling zwerven,
En steeds in Kedars tenten wonen,
Bij mensen, die mij bitter honen!
Ik heb reeds lang mij opgehouden
Bij hen, die nooit op God betrouwden;
Bij hen, die, tot mijn bitterst wee,
Een afschrik hebben van den vreê.’

Nu, de donkere bruid is in het Hooglied ook verbonden aan de tenten van Kedar. Zij is dus bij de bevindelijke stroming van 1953 een beeld van de zondenkennis, het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval en de grootte van de zonde. Bitter doet zij wenen, als de strijd van Jakob op Pniël. Wij ontkomen aan haar niet. Ledeboer zag eens een cirkel verschijnen die geheel zwart was aan de linkerzijde, wat de Heere hem liet zien, niets dan droefheid en geween, maar aan de rechterzijde stond het grote ‘halleluja’, en daar waren wagens. ‘s Avonds geween, en ‘s ochtends gejuich. Het is niet lang te dragen in Mesech, stelt hij. Toch moet de mens er doorheen.

_____

37. CALVIJN’S BESPREKING VAN DE SYNOPTISCHE EVANGELIËN II

Als de duivel het volk des Heeren wil meesleuren in zijn wereldse spelletjes, dan steekt de Heere daar een stokje voor. Daarom zijn de levens van het overblijfsel vaak zwaar. De pin door het vlees behoedt de vrome tegen het meesgesleurd worden door de zonde. De duivel gaat in die zin tekeer als een woest brullende leeuw, maar komt ook als een mak, tam lam, als de onschuld zelve. Het is maar waar je voor kiezen wil, waarvoor je wil leven.

Het volk des Heeren mag God danken voor het Woord wat tussen hen en de zonde instaat. Dring binnen in dat Woord, in de schuilplaats gegeven, want de dagen zijn zwaar. De stromen van zonde

en wereldgelijkvormigheid zijn zwaar en krijsen ten hemel. Het zijn woeste golven, woeste stromen, maar het kan ook dodelijk stil zijn.

Calvijn stelde dat er wel een straf moest zijn, anders zijn de geboden dood. (Verkl. Lukas 3:12) Maar men was hierin vervallen tot spel en winzucht. In de rv-bijbel wordt gesteld dat de straf alleen maar voort mag komen uit zorg, als de vrucht van zorg.

Calvijn waarschuwt tegen de dwepers die zich aan de letter des woords hardnekkig vastklemmen. Hoe diep is dit gif wel niet in de gemeente des Heeren doorgedrongen. Ook dit heeft allemaal de armenzorg weggeschoven. (Verkl. Lukas 3:10)

Calvijn stelt dat de huichelaren altijd ijverig bezig zijn om door uiterlijke plechtigheden te tonen dat zij God dienen, en daardoor langs het doel heenschieten. Calvijn stelde dat er een groot gevaar was van vals vertrouwen en genade-gevlei in de kerk.

Calvijn is voorzichtig met zomaar loon voor goede werken, en stelt dat de goede werken vruchten van berouw dienen te zijn. Goede werken kunnen al snel uitwendig zijn, maar berouw gaat om het inwendige. (Verkl. Mattheus 3:8, Lukas 3:8)

In zijn verklaring van Mattheus 3:7 stelt Calvijn dat de borstzwellers door hun hoogmoed en huichelarij een veel zwaardere straf krijgen dan gewone mensen. Calvijn noemt het valse inbeeldingen. Ze moeten tot boete worden gemaand, zoals ook Johannes de Doper dat deed. De huichelachtige borstzwellers hebben een hardnekkigheid die verwondering wekt. Ze houden zich met hand en tand vast aan hun omhulsel, aan hun masker. Daarom bestrafte Johannes hen in het openbaar. Calvijn waarschuwt dat zij vol zelfvertrouwen zijn en wanen veilig te zijn tegen God’s oordeel, maar omdat zij van het oordeel vlieden zal het oordeel nog zwaarder over hen zijn.

Op onnagaanbare wijze verslaat God het vlees, stelt Calvijn. Vandaar dat de mens het niet zelf kan zomaar. We moeten geen romantische onderonsjes zoeken met God. God is een strijder en strikster van het vlees, en zal daarom tegenstrijdig zijn tot ons vlees. Het is geen romantische verhouding, maar een krijgsverhouding, want de Heere moet ons vlees wel breken en krijgsgevangene nemen. De Heere is bovenal en allereerst tegenstander. Wie de Heere op enige andere wijze tegemoet treedt zal bedrogen uitkomen. Wij behoren op Pniël met de Heere te worstelen, en de Heere zal ons overwinnen, overweldigen, opdat het vlees geen voordeel behale. Het vlees zal verslagen liggen in de krijgstent. Deze lijnen worden ook in de rv-bijbel besproken.

Calvijn wijst er op dat niemand tot de genade komt dan door de zonde te haten en een mishagen aan zijn gebreken te hebben. Dat is een houding die God allereerst heeft, boven alles. (Verkl. Matth. 3:2-3)

---

38. VAN WEDERGEBOORTE TOT GEESTELIJKE OPVOEDING

Het van geen bevrijding willen weten om deel te hebben aan een hogere opstanding, waar de Hebreeën brief over spreekt, en het van geen troost willen weten, waar Job over spreekt, is essentieel in het proces van het doden van het vlees. Overmatige en overmoedige troost en zalverigheid zou het vlees weer kunnen opstuwen. Zoek ook niet naar de goedkeuring van de mensen, want dat is ook allemaal vleselijke troost. Zoek de Heere, zoek te sterven aan het zelf, zoek naar de wedergeboorte tot geestelijke opvoeding.

Dan moet je als gladiator tegen het vlees, als een Ismael die tegen alle vlees streed, door de enge poort. Daarvoor moet je alle aardse romantiek en ook religieuze romantiek afleggen. Terugkeren tot de moeder, maar zij neemt niet zomaar kinderen aan. Zij neemt alleen hen die een harde dood aan zichzelf zijn gestorven, het proces geheel hebben doorlopen. Dat is niet iets letterlijks. We spreken van beelden. Het is iets symbolisch. Uiteindelijk moet de eigen verantwoordelijkheid geleerd worden.

Ik kan er niet genoeg op hameren. Hierin zijn vele valstrikken, en die worden door de rv-bijbel allemaal besproken.

We zien een groot toneelspel om ons heen. De zwarte cobra zwemt door de rivieren. We moeten de oude wereld achterlaten, ons laten heropvoeden door de wedergeboorte. Het is iets literairs. Het is een verhaal. Het is iets symbolisch. We moeten de diepere processen en patronen gaan zien. De andere wereld probeert te communiceren, maar daarvoor moeten we aan onszelf sterven in bitter gladiatorenschap. We komen niet zomaar als ballingen door de enge poort. We moeten dood aan onszelf binnengedragen worden. Als stervenden en gestorvenen. Ook dat proces mag niet versneld worden, want dan zal de dood van ons wegvluchten, zoals Openbaring daarover spreekt. We mogen Getsemané en Golgotha niet snel overslaan. We mogen daar niet als opgeblazen kikkers doorheen huppelen.

We moeten de gladiatorenboete ten volle betalen. Op Pniël moeten wij verbroken worden, en niet halverwege wegrennen. De enge poort is uitgedost met besnijdenismessen, waar de rv-bijbel over spreekt. Zo was dat ook al uitgebeeld in het oude Egypte. Laat het proces van de wedergeboorte diep inwerken, opdat er ruimte zal zijn voor heropvoeding.

Het gladiatorenloon is allereerst een terugbetaling aan de Heere, niet zomaar loon. De gladiator is een beeld van het zorgvuldig toetsen. Alleen zo kan het vlees een zuivere dood sterven. Pas dus op met zomaar troost, want het kan een verstrikking wezen. Toets alles. Laat het geen uitvlucht zijn om het vlees in leven te houden.

De zwarte cobra met de lange staart glijdt door de grachten. Het is op zoek naar hen die niet diep genoeg zijn afgestorven aan het ego. Het grijpt hen die nog niet waarlijk wedergeboren zijn, hen die nog dwaas rondzwerven in vleselijke romantiek en religieuze romantiek. Ze behandelen God als een goedkope hoer, niet als moeder. Ze zijn controlezuchtig. Ze bazen God rond als een hond.

Als gladiatoren zullen wij binnengaan, niet als romantische genade-vleiers die het vlees sussen en gerust stellen. Er is grote valse gerustheid. Daarom temperde Calvijn de genade ook vaak, omdat hij

het misbruik zag. Daarom moest ook de 1953 beweging komen. De overgenade moest een halt toegeroepen worden, want het vlees kon zo niet sterven. Het heeft het vlees gebaard en groot gemaakt. Dat is het nephilim-complot van de goedkope genade kerken. Met de hete aardappel in de keel verzadigen ze het vlees, met een zalverige brei aan troostvolle woorden die geen offensief bieden tegen het vlees. Het is smeerolie van de zwarte cobra. Het zijn dienstknechten die geridderd zijn door de zwarte cobra, tot dienst aan de zwarte cobra. Het zijn geestelijke huurmoordenaars die moeder en kind hebben omgebracht, opdat het mannelijke nephilimvlees kon pronken. Borstzwellers, zoals Calvijn ze noemde. Het is een zwaar farizeïstische secte en cultus binnen de kerk die sjoemelt met nieuw testamentische verwesterlijkte wetten en het volk daarmee bedriegt en belast, vanwege gebrek aan kennis.

Maar de aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

---

39. DE WEG VAN DE PELGRIM

Waarom gaat men soms door tijden heen dat men God niet voelt, geen vertroosting voelt, geen bemoediging, geen goedkeuring ? Omdat men soms dieper aan zichzelf moet sterven, en dieper wedergeboren moet worden. Als men in zulke tunnels is dan is troost gevaarlijk, want dan zou het ervoor zorgen dat het vlees bekrachtigt wordt en niet sterft. Daarom wilde Job ook van geen troost weten in zijn bittere lijden. Teveel zoet kan allerlei problemen geven.

Calvijn stelt dat het volk soms door dorre tijden heengaat om het geduld te oefenen, in zijn verklaring van Mattheus 1:20.

God wordt niet geleid door grenzeloze willkeur en drijft de mensen niet door tiraniek geweld als kaatsballen, stelt Calvijn, maar aan alles wat de Heere doet ligt de hoogste rede ten grondslag. (Verkl. Lukas 1:52)

Wij moeten ijverig op onze hoede zijn tegen zelfverheffing die door voorspoed opgewekt kan worden.

1 Samuel 18:27-29 : David stond op, ging met zijn mannen heen, versloeg van de Filistijnen tweehonderd man en bracht hun voorhuiden mee; en zij gaven het gehele aantal aan de koning, opdat hij des konings schoonzoon zou worden. Daarop schonk Saul hem zijn dochter Mikal tot vrouw. 28 Toen zag Saul het in en begreep, dat de Here met David was. En Mikal, de dochter van Saul, had hem lief. 29 En Saul vreesde David des te meer. Saul bleef een vijand van David zijn leven lang.

Als wij door de enge poort gaan dan vraagt God onze voorhuiden. Bloed, d'm in het Hebreeuws, heeft de Egyptische wortel d'm, wat hoofdbesnijdenis betekent. Wij gaan alleen door de enge poort als verbrokenen. God is bij de verbrokenen en verslagenen van hart en ziel.

God is aangetrokken door verbroken mensen, niets anders. Waar is God als ik pijn heb ? wordt er soms gevraagd. God is de pijn. De kennis die wij van God krijgen is in die zin verpijnd, omdat het inhoudt dat we met de wereld breken. Dat kan alleen door een diepe innerlijke verbrokenheid.

Ik had een droom dat ik in een stad liep. Ik liep langs de winkels en de eetgelegenheden. Ik had een mondkapje om mijn nek hangen. Het zat op mijn kin, niet op mijn mond. Er was veel politie in de stad. Er was oorlog in de stad. Ik moest de stad uitrennen. Buiten de stad was een riviergebied waar alles stroomde. In de stad was alles vastgegroeid. Ik moest weer terug naar het rivierengebied waar ik vandaan kwam. Toen ik omkeek zag ik de stad in brand, vele grote explosies.

We moeten gaan tot de lijnen van het hogere onderwijs. Het oude kunnen we zo achterlaten. Er is niet zomaar rechtstreeks een weg uit de stad. Het is symbolisch. Het kan alleen door de kennis van God.

Er is niet zomaar bezit, ook niet zomaar geestelijk bezit. Je moet het leren kennen.

---

40. EEN IJZIG PAD

Je kunt niet letterlijk met mensen en God zijn, het kan alleen zich ontvouwen in het onderwijs.

Dat is een uitdaging. Al het bezit en samenzijn wat buiten het onderwijs ligt is illusie. Daar wees Immanuel Kant al op in de jaren 1700.

De enge poort is dus niet letterlijk, maar het is een school. Zij die spijbelen zullen nooit binnen kunnen gaan. Het spijbelvlees moet eerst afsterven.

Dit laat zien de noodzaak van het onderwijs, niet zomaar werk.

Calvijn wijst erop dat we niet zomaar door Abraham binnenkomen, maar door Jakob. (Verkl. Lukas 1:33) Dat houdt in dat we strijders dienen te zijn. Wij strijden voor het onderwijs, op Pniël. Alle strijd is geen strijd op zich, maar studie-strijd. Strijd om te studeren. Het komt je niet zomaar aanwaaien. Laat dat de enige oorlog zijn die we strijden.

Wij willen van de Heere leren. Soms lijkt het niet te gebeuren en is alles dor en droog, juist omdat we eerst aan het vlees moeten sterven en wederomgeboren dienen te worden. Daarom moeten we stilte en geduld leren, en zo luistervermogen aanleren. Hier begint het bij, en dat is een groot toetsen op Pniël. Daarom is God boven alles tegenstander, om ons die oorlog te leren.

Het is een koud oor, waar de eeuwige rivieren stromen, vaak ijzig. Dit houdt in dat we richting moeten vinden in ons luisteren.

Wij hebben te maken met het amazone-evangelie van het vrouwenzaad wat het beest zou overwinnen, waar Calvijn, C. Steenblok en andere gereformeerde vaderen over gesproken hebben. Het is niet iets romantisch, maar het kan moederlijk zijn. Niet altijd, want soms dienen wij aan onszelf te sterven, en soms moeten we het op onszelf betrekken om het projecteren af te leren. Wij moeten zelf verantwoording leren dragen, en zelf opgroeien. Deze tweedeling zal er altijd in de mens zijn, van moeder en kind.

Dan moeten we dapper zijn, waarvan Calvijn ook spreekt dat het de betekenis is van de naam Gabriel, die kwam om het zoonschap aan te kondigen. (Verkl. Lukas 1:19) Oftewel we moeten strijden en strijdbaar zijn.

Wij voelen ons soms gestrooid over de ganse aarde, afgezonderd van hen die wij liefhebben. Calvijn stelt dat dit ter openbaring van het verborgene des Heeren is, in zijn verklaring van Lukas 1.

41. DE VOGELS VAN RAGNAROK

Wij mogen bidden met Job : ‘Ik wil geen troost, want het vlees dient geheel te sterven. Ik wil geen romantiek, want het vlees dient geheel te sterven.’ Wij moeten opgenomen worden door de vogels van het Ragnarok tegen het vlees. We moeten loskomen van alle aardse structuren die oververwend zijn en snel bevredigd willen worden. We moeten gaan tot het pad van ijs, en dit volledig begaan totdat het gehele vlees is afgestorven.

Het geheimenis tussen man en vrouw is het gaan door de enge poort. Daarin sterft het vlees volledig af, geeft de mens zijn zaad, opdat het tot leven wordt verwekt, nieuw leven na Ragnarok. Dat is het wonder tussen man en vrouw.

Johannes de Doper gaat over het geheimenis van de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, het gaan door de enge messenpoort, een poort in de onderwereld die al in de Egyptologie

werd besproken. Hij was als de wedergekeerde Elia. Elia had het zo moeilijk gehad dat hij niet meer wilde leven. Hij werd door vogels gevoed, als door vogels opgenomen, dieper in de wildernis. De vrouw, de kerk, moest vluchten tot de wildernis, want de profeten werden vervolgd. Het is voor een profeet niet goed vertoeven in de stad. Jeremia riep op om het vreemde juk buiten de stad te aanvaarden.

Deze aarde is een deel van de onderwereld. Laten we onszelf niet bedriegen. Het is het gebied buiten het paradijs. We kunnen alleen terug door Ragnarok, als we opgenomen worden door de vogels van Ragnarok, zoals ook Elia en Johannes de Doper.

Het is het lot van iedere profeet : God leidt ons terug tot de wildernis, tot de vogels, die hemels onderwijs bieden. Zij komen van boven, om op de discipelen neer te dalen, zoals op pinksteren. Zo ontving ook Jezus eens de hemelse vogel.

Zo is er een vissersoproep om terug te keren. De geestelijken zijn in deze wereld onbegrepenen, maar zij willen ook niet begrepen worden. Zij praten mensen niet naar de mond. Zij spreken in raadselen. Zij werpen hun parels niet voor de zwijnen, maar zij brengen het hemels onderwijs aan de heiligen, aan hen die daarvoor klaar zijn.

Calvijn stelde in zijn commentaar op Lukas 1:17 dat de leer der schrift door ontelbare verdichtsels was verduisterd. Men was tot allerlei bijgeloof vervallen. En ze hadden een vrede gebracht buiten God om. Het is een valse en vuile vrede waaronder ze hun ongerechtigheden kunnen blijven doen. Zo verschuilen ze zich. Het is een wereld van groot bedrog. Ze scheppen behagen in schijnwijsheid, stelt Calvijn. Ze hebben zelfs hun eigen voorzichtigheid, die ijdel is, om hun zonde te beschermen. Deze voorzichtigheid is van een dodelijke aard, en wordt vervloekt.

Wij moeten daarom bidden om de vogels van Ragnarok, en niet de troost en romantiek der wereld aannemen, want die is om het vlees in opgeblazenheid te bewaren. Het verstikt het geestelijke leven.

Laten we net als Jezus, de profeten en de discipelen deze vogel ontvangen, die ons over de ijszeeen zal brengen. De Heere heeft zijn vogel gezonden. Het zal ons brengen tot nieuw land. We moeten daarvoor al het oude achterlaten en niet vallen voor oude troost en oude romantiek, want het zijn valstrikken. Val niet voor de truken van de oude bruidsgeesten zoals in de dagen van Noach. Ze leven om te eten, te drinken, te huwen en vrolijk te zijn. Keer u af van de hoererij van het vlees.

Het vlees moet de dood geheel sterven. Een reserve achterhouden zal ten strop zijn. Vertrouwt de vijand niet. Denkt niet dat u nog wel iets kunt achterhouden van het vlees, want het zal u tegenhouden. Het vlees heeft geen goede plannen met de mensheid. Het wordt des duivels voortgedreven. Val niet voor de Judas kus. Kus niet met het vlees, want het is om u te verraden. Het vreet uw gehele geestelijke leven van u weg, stap voor stap.

Maak een tocht tot de eeuwigheid op de rug van de vogel des hemels tot u gezonden. Tot een ieder is deze vogel gezonden, maar velen wijzen het af, want ze willen bij de vleespotten blijven. De honger en het ijs willen ze niet. Ze willen snelle bevrediging van hun zinnen, ook van hun religieuze zinnen. Daar hebben ze de snelle Jezus-afgod voor, waar Calvijn ook voor waarschuwde

en tegen predikte. Woest was hij erop. Hij tierde en raaste tegen deze geest, zoals ook de Nederlandse gereformeerde vaderen dit deden, zoals Kersten. Het volk is bedrogen door uitwendige religie. Het is allemaal schoonpraterij.

Wereld en kerk zijn dronken, door een vreemd virus aangestoken. Alle ware geestelijken hebben ze gekruisigd. Bedriegelijke markt-geestelijken die met hen meepraten hebben ze gekroond en een podium gegeven, maar zij zijn onder hun controle. Ze kunnen eenvoudig overgaan tot kruiziging als ze hen niet meer welgevallig zijn. Alleen van voorspoed, goedkope genade en goedkope vergeving willen ze horen. Alles moet goedkoop en kitsch zijn. Het moeten druk-op-de-knop kerken zijn. Instant koffie. Ze willen op hun wenken bediend worden. Daar horen geen ruige oude profeten bij. Men wil stropdassen zien. Het geld moet rollen. De kerken moeten volstromen met verwenden die nog meer verwend willen worden. Ze willen niet opgroeien. Ze willen verwende kinderen blijven. Het is nog allemaal op speelgoed-niveau, maar het speelgoed is gevaarlijk. Gifpillen slikken ze, maar daar is nog nooit iemand mee geholpen. Ze vernietigen slechts zichzelf.

Calvijn spreekt dat ze tot het niveau van duivelse goochelarijen zijn vervallen. Daarom moet het nieuwe onderwijs wel komen. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Genade was hen altijd belangrijker dan gnosis, dwars tegen de woorden van Jezus in dat juist de kennis, de gnosis, de sleutel tot behoudenis is. Die werd door de wetgeleerden achtergehouden. Kennis is altijd belangrijker dan zomaar wetten, want die kunnn juist richting en betekenis verliezen als er geen kennis over is.

Laten wij daarom genoegen nemen met onze ballingschap, met elk ijs in ons leven, opdat het vlees daardoor uitgeschakeld kan worden. Zonder winter kan er nooit een zomer zijn, en de winter dient geheel in te werken.

We kunnen blijven klagen over de enorme omvang van de zonde, maar het moet ons doen opgaan tot het onderwijs. Onderwijs is het allerbelangrijkse, niet zomaar genade. Calvijn predikte ook niet zomaar genade, maar in verhouding tot. Als genade misbruikt dreigde te worden dan temperde hij het weer, en stelde hij andere dynamieken voorop en boven de genade.

Calvijn stelde dat het ook niet zomaar om de genade ging aan een mens gegeven, maar de genade die men aan elkaar doorgeeft, wat hij de betekenis noemt van de naam Johannes, de zoon van Zacharias. (Verkl. Lukas 1:13)

Vaak komt het voor dat Calvijn de menselijke theologie aanvalt als verrader van de armendienst, de zorg die men onder elkaar dient te schenken. Calvijn noemt dat de menselijke theologie vaak egoïstisch is, en dat men zo tot afgodendienst vervalt. Calvijn geeft daarom aandacht aan de verhoudingen, en is daar een wachter van.

De mens denkt vaak veel te romantisch over het leven om hem heen. De waarheid is dat de vijand overal loert om hem te strikken. Dat gaat voornamelijk ook door ogenschijnlijk goede dingen. Laten we niet vergeten dat de duivel vaak niet komt als een brullende leeuw, maar een engel des lichts.

---

42. NIET LEVEN MAAR OVERLEVEN

In zijn bespreking van Johannes 7:18 stelt Calvijn dat alleen de vreze des Heeren het geestelijke zicht is. Daarbuiten is de mens blind.

De lauwen zijn blind, en stellen zich hierdoor boven de profeten en vervolgen hen. Wij moeten niet zomaar de vreze des Heeren ontvangen, maar ons door de vreze des Heeren laten regeren.

Calvijn noemt het de toetssteen. Daarbuiten ligt de leer die dienstbaar is aan de eerzucht der mensen.

Dan moeten we dapper zijn. Dan moeten we strijden. We mogen geen compromissen met de vijand sluiten hierin. Ook al verliezen we dan familie en vrienden, ook al verliezen we dan onze levenspartner. God is belangrijker. We moeten de leer die uit de mensen is leren verwerpen.

Eerst hebben we een gevecht met de leugen. We komen niet zomaar tot de Waarheid. Het regent geen waarheid op aarde zomaar. De aarde is een fokkerij en een jachtveld. Vele gevaren en valstrikken loeren er om ons heen. Die zijn sluw en bedriegelijk. Vergis je niet. Dut niet in. Het is vaak niet leven maar overleven.

---

43. DE WETENSCHAP VAN HET LEVEN

Er moet hard gewerkt worden voor alles. Niks komt zomaar, als we het over het geestelijke hebben. Men moet niet door de prachtige natuur snelwegen van genade bouwen. Men is ingedut. Het boek Odenlech in de nieuwe bijbel laat het verschil zien tussen Areta, het harde werk, en Kakia, de wereldgezinde verslapping, de lauwheid.

Lauwe mensen vormen een bedreiging voor het koninkrijk des Heeren. Uitspuwing dreigt dan, niet als een oordeel, maar een oproep. Soms moet een mens uitgespuwd worden om hem wakker te maken. Maar de lauwen hebben de profeten uitgespuwd en de geestelijken, en nu wordt hen slechts een spiegel voorgehouden.

Onderwijs staat op de eerste plaats. Heb geen andere goden. Als je indut in het onderwijs dan zal bedrog en wereldgezindheid je meesleuren.

We hebben het Woord nodig om het koninkrijk te bouwen. Het komt niet zomaar neerdalen. Er moet hard gewerkt worden, en dat kan alleen goed gaan als er hard is gestudeerd.

Een beeld hiervoor in de nieuwe bijbel is het dragen van het visnet. Dat betekent niet alleen het lijden te dragen, maar ook het onderwijs tot je te nemen en te verspreiden. Alleen hierin is leven. Laat je niks anders wijsmaken. Het leven is niet vanzelfsprekend. Zovelen zijn levende al dood. We hebben te maken met concentrische cirkels. De hogere amazone bronnen zullen alles zuiveren. Daar omheen liggen de concentrische cirkels, de wachters. Telkens weer worden we diep in deze cirkels gezogen en meegesleurd. Telkens weer worden we er in uitgespuwd. Deze cirkels moeten dus nog verder ontzegeld worden. Er moet met de wachters geworsteld worden. Zonder gevecht geen ingang. We zijn op Pniël. Jakob klaagt en is moe en wanhopig, en toch weet hij dat hij door moet vechten tot de morgen, en zelfs dan gaat het gevecht verder.

Er zijn geen eenvoudige antwoorden. We hebben te maken met een ingewikkeld reflectie systeem, niet zomaar demonologie. Spiegelingen kunnen bedriegend zijn. Daarom moeten we de wetenschap van het leven leren.

Laten we net als Job van geen troost willen weten, en net zoals in Hebreeën van geen bevrijding willen weten, opdat we deel hebben aan de hogere opstanding. Troost en bevrijding kan al snel in slaap doen dutten. De mens loopt met een overmatig reddings-syndroom en is daardoor lui en lauw geworden.

De charlatan-redders zijn gekomen en hebben alles goedkoop gemaakt, zodat het kitsch is geworden, en het werkt gewoon niet. De wereld is gezonken in een goedkope flutroman. De strijd is niet romantisch. Houd jezelf niet voor de gek. Er moeten grote offers gebracht worden. De overwinnaars zijn maagdelijk tot de zonde, hebben zich er niet mee besmet. De zonde is dodelijk.

De maagd weent vanwege alle zonde en het grote bedrog en de velen die slapen. Haar roepstem wordt niet gehoord. Het kind ligt blauw in de wieg. Hun valse, snelle, eenmalige wedergeboortes in het reddings-syndroom hebben doodgeboren kinderen voortgebracht.

Wie luistert ? Allen zoeken zij hun eigen wegen. Het zijn concentrische cirkels, spiegelingen. Laat je er niet door afleiden, ga niet met deze spiegelingen mee, maar kom hogerop, en kom tot de bronnen. Daar kom je niet zomaar. Je wordt niet zomaar ten hemel genomen door een opzegversje. Het vraagt alles van je, je gehele leven.

De mensen om ons heen zijn de concentrische cirkels, afgeweken van de bron, de één verder afgeweken dan de ander. Het is als een trappenstelsel. Sommigen ontwaken, sommigen vallen dieper in slaap. Ze geven slechts hinten van een hogere wereld. Ga op zoek naar de sleutels, en weet dat het niet zomaar sleutels zijn, maar dat het gereedschap is. Je moet er hard voor werken. Zo niet, dan zou het niet veel voorstellen.

Je kan je depressief voelen soms, of zelfs wanhopig, vanwege de eis van het leven, als je de roep hoort. We zien het allegorische beeld van de monniken-ordes die celibatair in afzondering leven in de natuur, wat een beeld is van maagdelijkheid tegen de zonde, niet van maagdelijkheid naar de kennis toe, dus het is niet van belang om het te letterlijk te nemen.

Je bent monnik, en wordt pelgrim, opdat de zonde je niet zal vinden, zoals dat in Buli 1 wordt beschreven. Blijf doorgaan, verslap niet. Val niet terug in lauwheid, want de zonde jaagt achter je. Je bent monnik, wordt pelgrim, en wees een gladiator. Pelgrims worden namelijk op hun tucht aangevallen door de meest verschrikkelijke beesten en rovers. Zij moeten net als Jakob worstelen op de tocht door Pniël. Dat is een lange tocht door Getsemané. Maak daar niet zomaar snelwegen doorheen.

Zorg ervoor dat je de prijs wint. Er is geen andere weg. Niets komt zomaar. In de strijd zal het vlees sterven als het zaad, en dan is er nieuw leven. Alleen de aan zichzelf gestorvenen zullen binnengaan. Wat houdt dat binnengaan in ? Het is het hemelse Woord, het hemelse onderwijs, wat je dan ook weer door mag geven. Je gaat dus naar binnen, maar ook weer naar buiten. Telkens weer moeten we de kuddes hiervoor achter laten.

---

44. OP DE VLUCHT

We zijn in een nachtmerrie, dit is het gebied buiten het paradijs, waar de trickster regeert.

Geloof wordt tot ontferming. Verzet je tegen alles om te toetsen. Laat alles los, en ren tot de wildernis. Blijf verzetten en loslaten van de oude vormen.

Kom tot het rode in de wildernis om alles af te leggen. Offer alles op voor het hogere. We zijn in een breinmerrie. Het is een gevecht. Je komt niet zomaar los. Geen eenvoudige methodes.

Kom tot het rode, het rode verstand, het hogere verstand. Laat je oude brein los. Vecht, verzet, en kijk niet achterom. Verander niet in een zoutpilaar. Laat je verleden los. Er is nieuw leven in de diepte, in de wildernis, in het rode. Aanvaard de besnijdenis hiertoe, de besnijdenis van het verstand, van de herinnering. Niks was wat het leek. Het was een gevangenis.

Er is een stang om je heupen, want al je botten waren gebroken. Zo zal het rode je leiden, dat wat gegeven is van boven, zoals Ezau van de rode kom moest drinken om zijn oude status af te leggen. Hij moest dieper de wildernis in.

Verwoesten zult gij de zondaar,
U doet zijn muren instorten.
Verwoesten zult gij de naam van de zondaar.
Met hem zal niet gerekend worden,
en hij zal vergeten worden.
Langs het riet staat U,
U bent de grote kennis,
Tot ontwaking, tot vermindering
Uit de kom van het rode geeft U.

Beloch 15:15-16

---

45. KORTE BESPREKING VAN DE 1 PETRUS VERKLARING VAN GREIJDANUS

S. Greijdanus (1871-1948) was gereformeerd predikant die later met de vrijmaking van 1944 meeging, samen met C. Vonk (van de voorzeide leer) en K. Schilder. Hij schreef een verklaring van I en II Petrus voor de korte verklaring serie die liep van 1922-1962.

In zijn verklaring van I Petrus noemt hij Petrus een getuige van het lijden des Heeren. Hij vergelijkt de wedergeboorte tot hemelse bestemming in het NT met Israels ervan van Kanaän in het OT. Hij wijst erop dat de gelovigen op aarde vreemdelingen zijn, en dit moeten ze weten en betonen. Ze moeten dus ook leven als vreemdelingen. Zij wandelen in vreze, oftewel met voorzichtigheid en omzichtigheid, stelt Greijdanus.

---

46. GIJ DIENT BESNEDEN TE WORDEN

Zo spreekt de Heere : Scheidingen moeten er wel zijn, want het vlees staat op de loer, en gij dient besneden te worden.

Ik ben bij u, zegt de Heer, om u te helpen. Ik heb een gat in de aarde geslagen waardoor gij kunt ontsnappen, maar gij zult moeten worstelen met de wachters der aarde, want zij zullen u niet willen loslaten.

Houd moed, want Ik ben bij u, en heb u de wapenen gegeven in het onderwijs. Leer daarom van Mij.

---

47. DE DOODSVREZE DES HEEREN IN GETSEMANÉ

In het Gereformeerde Weekblad van 1978 wordt er gewaarschuwd dat de kerk tot een niveau is gedaald van ‘nadat er een klein duiveltje is uitgebannen, komt er een grotere voor in de plaats.’ (8/12)

Het is van belang om de geestelijke oorlogsvoering te doen vanuit de context, wat hiërarchische of territoriale oorlogsvoering wordt genoemd.

Toen ik het Middenrijk van 1920-1989 van de hervormde kerk bezocht in een droom kwam ik bij de fundamenten van het nieuwe rijk. Ik ging diep in de kerk, in het heiligdom, van de hervormde kerk, wat onder de grond leidde, waar tronen waren opgesteld. Ik wist dat ik dieper moest, want er waren veel grotere tronen en grotere geheimenissen. Ik kwam aan in een kelder die heel groot was, als een hal, en er was water als een gracht, en er zwommen orca’s. Zij bewaakten het geheimenis. Het waren geesten van glitterkerstening en van glittercharismata. Het was als een welvaartskerk die wel tucht predikte, maar de diepere tucht tegenhield, achterhield.

Verschillende hervormden hadden dat in de gaten en wilden terug naar meer bevindelijkheid, zoals de oudere gereformeerde vaderen dit hadden, en ze neigden dus meer naar het zwaardere gereformeerde, zoals naar Kersten en de oud gereformeerde kerk. We zien dit ook bij Kievit. In een vervolg droom zag ik een zwarte cobra, die ook door rivieren zwom. Een doodsangst viel op mij. Ik was doodsbenauwd. Dat moest wel, want dit was de doodsvreze des Heeren om mij te beveiligen tegen de programmatiedrift der kerk en wereld. Deze doodsvreze beschermt ons ook tegen het al te depressief te wezen over de wereld. Depressie mag nooit groter zijn dan de doodsvreze des Heeren.

De doodsvreze des Heeren kwam over mij als een ijsstorm om mij te beveiligen tegen de zware territoriale macht van de zwarte cobra. Deze ijsstorm zou mij ook leiden door het mijnenveld van kerk en wereld.

We moeten het zwaardere gereformeerde en smallere pad volgen, wat ook een veel langer pad is. We moeten daarom de bovenbouw van de hervormde kerk volgen, oftewel de hervormd vrijgemaakte richting, de bevindelijke stroming binnen de hervormde kerk. Dat gaat dus veel verder dan zomaar de gereformeerde bond. Daartoe was het gereformeerde weekblad van de hervormde kerk gekomen.

We hebben te maken met orca's en zwarte cobra's, zware territoriale machten, die het volk niet willen laten gaan. Wij moeten dan de doodsvreze des Heeren aanroepen die ons zal leiden. Deze zal ons aan onszelf laten afsterven opdat wij wederom geboren worden. Dat is het steenblokkiaanse pad, waarop wij niet te makkelijk over bekering en wedergeboorte mogen denken. Wij zijn ons ervan bewust hoezeer ook dit pad in de kerk is verstard en tot dode vormen is geworden. Daarom zal de hervormde vrijmaking nog dieper dienen door te werken.

De christelijk gereformeerde kerk was in de jaren 1800 de rem op de Kuyper beweging. Kuyper ging te snel en te gemakkelijk. Het miste diepte en bevinding. Het gereformeerde weekblad van 1978 benadrukte dat door op de christelijk gereformeerde predikant J.H. Velema te wijzen, die bezig was met een serie artikelen hierover genaamd 'Achterhaalde vraag ?' in De Wekker. (GW, 1/12)

Velema stelde dat ze bezwaren hadden tegen de doopsopvatting van Kuyper, tegen het verbondsautomatisme, en dat de chr. geref. kerk zich daarom verzette tegen de gereformeerde kerk. Hij stelde ook dat de vrijgemaakt gereformeerde kerk niet vrij was van deze smetten, dat ze te gemakkelijk dachten dat het wel was in hun kerk, ten koste van de noodzaak van persoonlijke bekering en wedergeboorte. (De Wekker, 3/11)

Velema wees erop dat er verwende verbondskinderen kwamen die overschat werden, zodat de noodzaak van persoonlijke bekering op de achtergrond kwam. Hij riep op er ernstig aan te twijfelen, opdat men geen schijnchristen zou zijn. Hij drong aan tot ernstig zelfonderzoek.

Velema waarschuwde ervoor dat ze de wereld te klein hadden gemaakt, zodat persoonlijke vragen niet meer aan bod kwamen. Hij waarschuwde tegen horizontalisme waardoor het vertikale, de verhouding met God, wordt weggeschoven. Hij noemt dit een geseculariseerd klimaat waarin voor God geen ruimte meer is, en ook niet meer voor het persoonlijke.

Vreze is negatief in het consumerisme, en voornamelijk de vreze des Heeren, en al helemaal de doodsvreze des Heeren, de doodsvreze van Getsemané, want het houdt de vraatzucht tegen, en doodt de leden van het vlees. Maar dit is een dieper pad dan zomaar steenblokkianisme. Steenblok zette de ontdekking aan de doodstaat voorop, oftewel de ontdekking aan de grootte van de zonde, van zondag 1. Maar er is zoveel valse en gebrekkige zondekennis, doordat men de vreze des Heeren mist, en met name de doodsvreze des Heeren van Getsemané. Alleen deze vreze kan het vlees doden, en daarom is deze vreze ook zo veracht, want het doet de markt in zielen instorten. Dat is niet slechts het steenblokkiaanse, maar het rodenbergiaanse, wat veel dieper gaat, want de rodenbergianen zijn gekomen tot de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, de rodenberg versie, die het toetsen in de vreze des Heeren voorop stelt. Dat is wat de doodsvreze van Getsemané is. Er zijn hier geen snelle wegen, maar diepe wegen.

Velema stelde dat naarmate de gemeente verder van Pinksteren verwijderd is in het NT de vermaningen dringender en klemmender worden. (De Wekker, 10/11)

Velema waarschuwt tegen geestelijke gearriveerdheid waarin niet meer wordt getwijfeld en geworsteld en waarin geen vragen meer worden gesteld. Hij wijst erop dat de gemeente nog

helemaal niet is gearriveerd. Hij noemt dat een goed geestelijk gesprek vaak maar moeilijk te voeren is. (De Wekker, 17/11)

Velema spreekt over dat men zich aan zaken heeft gehecht die de vreze des Heeren uitdoven. Men is geïnfecteerd. Men is tot slaaf geworden. Daarom wijst Velema op Filippenzen 2, op het belang van het geestelijke leven bewerken met vreze en beven. Men moet weten van de macht der zonde en van de invalspoort die het heeft in het hart. Daarom moet de permanente strijd gepredikt worden, stelt Velema. Als dat niet gebeurt gaat er zich een hele vreemde spiritualiteit van gearriveerdheid ontwikkelen, stelt Velema. Hij wijst op het belang van ernst maken met en strijden tegen de zonde. Hij noemt de spiritualiteit van de gearriveerdheid het zaad van zelfverzekerdheid, waar teerheid en tederheid ontbreekt. De nadruk komt dan op uitwendige roeping in plaats van op innerlijke zorg.

Het gereformeerde weekblad van 1978 stond duidelijk achter deze boodschap van J.H. Velema, en wees op het belang van het terugkeren naar de Bron. Men moet loskomen van oppervlakkig vanzelfsprekendheids-denken.

---

48. DE DOODSVREZE DES HEEREN IN GETSEMANÉ - 2

Dat wat ze denken dat het leven is is de dood. Deze vleselijke realiteit is de macht van de dood. De landen en kerken zijn in de greep van zwarte doodscobra’s die hen door hun gifbeten de illusie van leven en waarheid geven, maar de kennis wordt achtergehouden, de kennis waarnaar gij dient te jagen.

F. Mallan noemde in de 1953-stroming de donkere bruid een beeld van de zondekennis, en dat zij voorop stond in de prediking. Maar vanwege het gevaar van groot bedrog moeten wij alles toetsen in de doodsvreze des Heeren. Wij dienen daarom te worstelen met de donkere bruid. Er ligt een noodzaak van het toetsen. Wij mogen ons niet zomaar aan een kerk overgeven. De zwarte doodscobra’s hebben een schijnleven gegeven, terwijl het de vermomde dood is. Dat is wat dit vleselijke leven is, en in het toetsen, in het worstelen met de donkere bruid van de zondekennis, komt de Heere ons tegemoet.

Vandaar dat we met zware, twistzieke, duistere vrouwen, oftewel kerken te maken hebben, die ons tot dat doel opwekken. Wij strijden met de zwarte doodscobra’s en de doodsvreze des Heeren is het enige wapen. Waar de vreze des Heeren niet diep genoeg gaat komt de zwarte cobra binnen om de dood te brengen. Het is dus een gevecht op leven en dood.

Zonder de leerschool van het toetsen zijn we nergens in deze gevaarlijke tijdperken waarin elk vlees het beter denkt te weten dan de ander, allemaal op basis van herkomst-romantiek. Men weet het beter, terwijl men niets weet.

Ze zijn in de greep van bulkende zwarte doodscobra's die hen tegen elkaar opzetten. Het is een markt des doods.

We moeten het leven niet romantiseren. Het koninkrijk der hemelen is niet van deze wereld, maar het is van binnen. Dat moet je zoeken, daar moet je je leven voor geven, alles opofferen. Als je niet in de doodsvreze des Heeren in Getsemané aan jezelf sterft, dan zul je het niet vinden en nooit binnen kunnen gaan.

Van boven komt het.

Men doet allemaal maar wat. Men wordt door duister ego en lichtzinnige begeerte voortgedreven, zeer willekeurig. Vanwege het gevaar van groot bedrog en zelfmisleiding, wat zo subtiel kan gaan, is het geestelijke visnet van het toetsen zo hard nodig, wat we mogen ontvangen als we het smalle pad door Getsemané volgen, door de doodsvreze des Heeren te ontvangen. Juist dan, en dan alleen kan de sobere uiteindelijk de doodstaat waarin de wereld leeft opmerken, om zo de donkere bruid van de zondekennis te ontmoeten. En dan zal er een worsteling met haar moeten plaatsvinden. Men mag zich niet zomaar overgeven. Er is ook een vleselijke donkere bruid, een vleselijke kerk, van gebrekkige zondekennis en valse zondekennis die de mens bedriegt met de leer van mensen.

Ik zag de doodsvreze des Heeren in Getsemané als een groep leeuwen die de aardse zwijnen van geestelijke vraatzucht aanvielen. Ook zag ik zwarte wolven in de kerk, hervormde elitegeesten, en orca's en haaien die aangevallen werden door zwarte roofvogels des Heeren. Wij moeten in die zin Getsemanieten zijn. Buiten de doodsvreze des Heeren is er geen kruid tegen opgewassen. Het vlees moet hierin volledig sterven. Er is geen snel Golgotha. Er zijn geen snelle wegen door Getsemané heen.

Daartoe ontving Paulus zijn Damascus, en Jakob zijn Pniël. We kunnen niet in discussie met het vlees, want het vlees luistert niet, en zal telkens weer alles proberen te omzeilen en de mens op het verkeerde been proberen te zetten. Daartoe moeten we de doodsvreze des Heeren ontvangen in de diepte van Getsemané, waar de urim en de thummim verborgen liggen, het geestelijke visnet des Heeren. De mens moet hier zorgvuldig leren toetsen, en dat is een grote worsteling, een eeuwige arena.

Dat is niet zomaar steenblokkiaans, maar een Rodenbergiaans geheimenis. De steenblokkianen zeiden al dat de kerk grotendeels nog niet bekeerd was. Er is geen snel zoonschap. Men komt niet tot het zoonschap dan door de donkere bruid van de ontdekking aan de zondestaat. Men komt echter niet tot de donkere bruid dan door het toetsen in de dieptes van Getsemané, waar men het geestelijke visnet ontvangt. Dat is het onderwijs verborgen in de doodsvreze des Heeren. Zo kan de mens het nodige ijs scheppen uit de hemelen en maagdelijk worden tot de zonde, zodat de mens zich niet aan de donkere bruid zal besmetten en vervuilen vanwege roekeloosheid.

---

49. GEVAREN IN BEVINDELIJKHEID

Ik heb mijn hele leven af en aan met depressies gestreden. Ik raakte weer depressief in de overgang van 2017/18, toen in 2020, en eind 2025, maar daar tussendoor ook wel bij vlagen. Het is ook niet zo vreemd in een wereld als deze. Dit is niet onze wereld. We zijn in de wereld, maar niet van de wereld. We zijn pelgrims op doortocht. Het koninkrijk des Heeren is van binnen. In de depressie van eind 2025 bezocht een getuige mij, met onderwijs. Laten we beseffen dat de Heere ons niet in de steek laat als we depressief zijn.

De getuige sprak over de gevaren van romantische wereldbeelden en romantische kerkbeelden. Dat er daarboven leerscholen zijn is iets metaforisch. We zijn op weg naar de amazone planeten van het vrouwenzaad waar genesis over sprak, het moederzaad, wat de wereld zal overwinnen. De gereformeerde vaderen predikten in die zin dus het amazone evangelie.

We moeten daar dus niet romantisch mee omgaan. Het zijn slechts beelden. Wij komen daarboven niet in een romantische wereld van consumerisme, want dat is iets van het vraatzuchtige, ongetemde Laodicea. Ze zijn niet waaks. We moeten altijd vanuit het chien mechant principe leven.

De getuige sprak dat wij uit dat romantische wereldbeeld moeten ontwaken. Alleen door hemelse ballingschap, hemelse slavernij en hemels gladiatorenschap zullen wij binnengaan, en dat is wat er op die planeten te vinden is, zoals de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, de rodenberg versie, dat de eeuwige jachtvelden noemt. Wij moeten jagen naar kennis, en de kennis jaagt op ons. Ook moeten wij jagen op de zonde, opdat wij aan zijn banden afsterven.

Het is dus niet huisje, boompje, beestje in de hemelen. Dat zijn slechts beelden, en men heeft het te letterlijk gemaakt, en te dicht, terwijl alles veel diepere betekenissen heeft. Die heeft men weggekapt. We moeten terug naar de wildernis en leren van de natuur, en uiterst voorzichtig omgaan met stads materiaal. De religie is afgedwaald door het varkensgrieks, en doordat men vaak de aramese betekenissen niet of nauwelijks kende, simpelweg omdat dat vaak niet geleerd wordt. Veel predikanten zijn ook niet in het Aramees geschoold, of alleen zeer gebrekkig, zoals men ook vaak heel gebrekkig in het Grieks is geschoold, niet in de diepte ervan.

Uiteindelijk moeten we de verschijnselen om ons heen als iets machinaals zien van een museum, waarvan de mens de diepte en betekenis niet kent. Dat moet de mens onderzoeken, daarin moet de mens leren. We zien de kapotte relaties tussen mens en mens en zelfs in de kerk. Aardse banden kunnen niet in stand worden gehouden. Men moet tot de hogere banden komen met de geestelijke principes, en de menselijke principes achter zich laten.

Als je nare herinneringen hebt, en je hebt herbeleving hierin, ga dan terug naar de situatie, en ren dan in de herinnering ervan weg. Ren naar buiten, ren de natuur in, het dichtstbijzijnde bos, of het dichtstbijzijnde weiland, en ren naar de zwarte vogels door de Heere gezonden. Dezen zullen je meenemen tot de amazone planeten, tot de planeten van het vrouwelijke zaad, in Genesis beloofd.

Dan gaat het niet om vrouwen of personen op zich, maar om de hogere principes. Men moet ook loskomen van de romantische persoonlijkheids cultussen, en men moet het pad van bevindelijkheid opgaan.

Paauwiaans mag je daarbij op een veilige afstand blijven, als lezer. Het gaat met name om een lezerskerk, niet om een letterlijke kerk. Daar wees Paauwe op, want de kerk was afgedreven.

Ook op het bevindelijke pad en in bevindelijke kerken zijn veel gevaren, van extremisme, verstarring, verdichting, vanwege dat de predikanten vaak niet voldoende geschoold zijn. Men is vaak bang om afstand te doen van traditionele zienswijzen. Bevindelijkheid in Nederland is dus ook onderhevig geweest aan romantiseringen. Karl Barth is dan een koude douche om de mens te doen ontwaken. Maar ook Karl Barth was er nog niet. Het is slechts een begin. Men moet dus meer het spoor houden van Immanuel Kant, dat niet alles is wat het lijkt. Dat is ook het pad van Dooyeweerd waarop men moet komen van dingbegrip tot functiebegrip, oftewel van voorwerpelijkheid tot onderwerpelijkheid, maar hierin moet men tot de hogere verbanden komen.

Er is een bepaalde context die men niet zit door tunnelvisie, die ontstond vanwege gebrek aan scholing.

In de ragnarok cirkel moet men komen tot de donkere cirkel, de duisternis des Heeren, de doodsvrees, want men is te gemakkelijk gaan denken, en nam het niet zo nauw met de doodstaat. Vandaar dat het steenblokkianisme van belang was, en het daarna volgende rodenbergianisme. Men moet eerst tot de zwarte steen gaan alvorens tot de witte steen te kunnen komen. Ragnarok, het ijstijdperk, liep daarom over in het tijdperk van duisternis. Kent daarom de duisternis des Heeren. Doe onderzoek, want de kerk is er nog niet.

---

50. VAN KIEVIT TOT KERSTEN

Ik had een droom dat ik achter de computer zat in een huis met vele kamers. Ik woonde in een zekere stad. Ik kreeg toen een telefoontje van mijn broertje en zag toen ineens het strand aan de stad en de zee erbij, alsof er iets was gekomen. Mijn broertje was altijd een vogelkijker zoals ze dat noemen, altijd met vogels bezig, zoals verschillende van onze vrienden vroeger ook. Zo dienen wij geestelijk te zijn.

God heeft ons het Woord gegeven. In 1816 was de hervormde kerk als een gevangeniscomplex. Dat mogen wij niet onderschatten. Velen vertrokken toen uiteindelijk vanaf 1834 met de afscheiding, en ook later met Ledeboer, maar velen bleven ook in de hervormde kerk, om het van binnenuit te doen, als een exodus van binnen, dieper en dieper. Dat begon al met het Reveil, en later met de gereformeerde bond, maar de gereformeerde bond was nog niet diep en bevindelijk genoeg. Vandaar dat de Kievit beweging kwam opzetten met het Gereformeerde Weekblad binnen de hervormde kerk. Daar werden de babies overgedragen van Kievit tot Kersten.

Daar was ergens een bron ontstaan in de verre dieptes van de hervormde kerk, waar men aan het strand kon wachten op de vogelen des hemels. C. Steenblok sprak dat we het niet bij Sinaï moesten zoeken, maar in Bethlehem. (Wachter Sions, 24/12, 1970, postuum) Maar wij kunnen ook niet zomaar Bethlehem binnengaan. Eerst moeten wij naar Pniël gaan om ermee te worstelen en aan onszelf te sterven. Wij kunnen alleen als Pniëlieten binnengaan. Alles moet door en door getoetst worden, want men heeft van Jezus een snelle en slimme afgod gemaakt. Weet u dan niet dat velen Jezus zullen aanroepen en niet binnengelaten worden ? Het gaat dus niet zomaar om de naam Jezus. Men heeft het tot een persoonlijkheids-cultus gemaakt, wat Jezus helemaal niet wilde. ‘Wat noemt u mij goed ? Alleen God is goed.’ En Jezus wees op de geboden en de kennis als de weg. Daartoe moeten wij tot Pniël gaan : worstel, werk hard, om binnen te gaan. Daar is de genade-junkie vies van, maar het is de enige weg, de weg van ontdekking en bevindelijkheid.

Wij moeten tot Moria gaan om alles op te offeren, zoals Abraham, en tot Pniël gaan om met alles te worstelen, alles te toetsen, zoals Jakob. Het verbond is dus tweeledig. Daar wezen de gereformeerde vaderen ook op. Het was niet slechts door Abraham. En ook dan moet u beseffen dat het niet om personen gaat, maar om principes. De namen zijn slechts voorbeelden. Het gaat om de betekenis.

De allergrootste noodzaak voor de kerk is om nu niet naar Bethlehem of Sinaï zomaar te gaan, maar naar Pniël. Er zijn geen snelwegen tot Bethlehem en Sinaï. Pniël is een pad van worstelingen, een lang en smal pad, lang en diep genoeg om het vlees af te laten sterven. Dat mag men niet ontwijken of omzeilen. Dan zou alles misgaan, en komen de geesten van kerkelijk bedrog die zeer subtiel zijn. Vandaar dat de wetenschap van demonologie en het toetsen van belang is, zoals gepredikt in de Rodenberg versie bijbel. Deze bijbel is ook veel dichter bij de grondteksten en grondtalen van de oude bijbel. Het komt tegen het grote bedrog van de westerse vertalingen.

De allergrootste noodzaak is het dus nu om Pniëliet te worden, om door de Jakobspoort binnen te gaan. Daar dient gij als Abraham alles voor op te offeren. Wilt u hiervoor het oude land verlaten, om tot het beloofde land te gaan ?

Deze oproep ligt er voor de kerk. De kerk is diep gezonken in geestelijke pensioenfondsen, tot deserteurenschap, wat verraad is naar de bron. men is gekomen tot religieus materialisme waarin het tot een bevroren nachtmerrie is geworden. Daarom moet men terugkeren tot het bevindelijke pad en tot Pniël gaan. Juist in deze worstelingen zal de Heere hen tegemoet komen.

Waarom gaan een heleboel mensen niet naar Pniël, en gaan ze liever tot Bethlehem of Sinaï ? Omdat ze weten dat op Pniël hun vlees geslagen zal worden en niets van hun oude natuur en oude leven over zal blijven. Maar wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. Men is in de kerken ingedut in overbehoudenis, en men heeft het vlees behouden, de eigengerechtigheid, en men is door gebrek aan kennis en scholing ten onder gegaan. Dit kunnen wij onze kinderen niet aandoen. Het is een grote gruwel.

Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.
Wee de ouders die niet tot de hemel zijn doorgedrongen om een weg te bereiden voor hun kinderen.
Odenlech 1:1-2

51. GEVAREN IN BEVINDELIJKHEID - 2

J.H. Velema (1917-2007) die als de Mozes van de christelijke gereformeerde kerk was riep op tot ernstig zelfonderzoek en permanente strijd. Hij waarschuwde tegen de dode en dodende secularisatie die ook in de kerk aan de gang was. Deze probeerde de vreze des Heeren uit te doven. Velema waarschuwde tegen het buigen voor de moderne afgod. Hij predikte tegen de verloederingen van wereld en kerk. Zo wees hij de weg naar het beloofde land.

Wij moeten in de dieptes van Getsemané als wij tot de doodsvreze des Heeren zijn gekomen al worstelend komen tot Pniël, tot doemelingenschap. Hier sterft de zonde tot Golgotha. Getsemané en Golgotha zijn als de urim en de thummim van Pniël.

De arena-prediking staat voorop, zicht krijgen op de vijand, het vlees, de wereld en het kwaad, die drie-koppige vijand waar de gereformeerde vaderen veel over hebben gesproken. Allereerst is de arena-prediking de noodzaak van het toetsen, en wel grondig, en daarom spreekt de rv-bijbel, de rodenberg versie, ook over de eeuwige arena, want men haakt te snel af in het toetsen, komt te snel tot zelfovertuiging. Het heeft geen diepte. De zorgvuldigheid die alleen kan ontstaan in de diepe doodsvreze des Heeren is er niet, of slechts heel gebrekkig.

Het toetsen is de daadwerkelijke geestelijke oorlogsvoering. Iedere geestelijke oorlogsvoering is dan ook vrucht van het eeuwige toetsen wat diep genoeg is gegaan. Er wordt veel mee gesjoemeld. In het toetsen is er ook de leeropdracht. Er zijn hier geen snelle wegen. Er is hier geen snelle Christus-verafgoding. Men heeft geen besef meer wat dat eigenlijk inhoudt. Men is tot religieuze junk food termen gekomen. De gereformeerde vaderen streden hiertegen. Zij predikten geen snelle Jezus. Zij kwamen tegen de vormen-Jezus van de moderne tijd. Waakt u voor de naam-verafgoding. Het geestelijke deserteurenschap heeft naamslaven voortgebracht, naamchristenen, die in hun hart verre van de diepere betekenissen afleven.

Ook op het bevindelijke pad ligt dat gevaar er nog. De zuigingen zijn sterk. Daarom is het geestelijk onderricht voor deze tijden ook zo belangrijk.

Laten wij als geestelijke gladiatoren terugkeren tot de arena’s. Dat is allereerst een strijd tegen het eigen vlees. Deze gladiatoren zijn geen gladiatoren zoals in de wereld, opgeblazen helden, supermannen en noem maar op. Neen, zij zijn sober en hebben zich juist van de wereld afgezonderd. Zij zijn op het pelgrimspad waarin ze wereldse en familiaire status, sociale status, hebben afgelegd, omdat ze het grote bedrog ervan hebben ingezien. Zij hebben gedronken uit de kom van het rode. Daar hebben ze alles voor opgegeven, al hun eerstgeboorterechten, zoals Ezau en Jezus eens deden. Dat diepe pad, daar zijn ze opgegaan, dat smalle pad, dat pad vol hindernissen. Ze bedonderen de boel niet. Ze zijn de minsten geworden.

Keer terug tot de arena's tegen het vlees, en vervul de toetsopdracht. Worstel met zomaar gedachten die zich aan je opdringen, en toets ze aan de eeuwige kennis des Heeren. Lauwheid en overmoed hierin is tot strop.

_____

52. BESPREKING BULI 7:55

'Maar Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee.'
Buli 7:55

Laat dit woord diep tot u doordringen. Hoe worden wij haar kinderen ? Door al het aardse achter ons te laten, opdat we van boven geboren kunnen worden. Het aardse houdt de wedergeboorte tegen.

Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee. Is dat voorbeschikking ? Elke ouder heeft een zekere voorbeschikking voor haar kind, maar dat is slechts deels, want de ouder geeft binnen de veiligheidsgrenzen ook een zekere vrijheid aan het kind.

Laat het vers diep tot u doordringen. Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee. Wij mogen ons daar naar uitstrekken. Zij weet wat de beste plaats voor ons is. Laten we daar alles voor opgeven. We weten inmiddels dat het wereldse Haar in de weg staat.

Laten we het in de context lezen :

Niemand kan Haar volgen, niemand kan Haar woonplaats vinden. Zij allen
gaan ten onder door Haar pijlen.
De zondaar zal niet aan hen ontsnappen.
Maar Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee.
Waakt dan in dit uur, opdat gij geen deel hebt aan valse werken. (Buli 7:53-56)

Wij kunnen het dus niet zomaar uit onszelf vinden als wij zoeken. Zij moet ons tegemoetkomen, en dan moeten er eerst pijlen door het vlees gaan, door de zonde. Hoe stel je je ontmoeting met God voor ? Het gaat allereerst door deze pijlen, om het vlees te doden. Dat doet een ouder ook, die zorgt ervoor dat haar kind geen verkeerde dingen doet, en leert het kind de verkeerde dingen af. Het kind krijgt te maken met belangrijke grenzen. Dat zijn de pijlen door het vlees. Zo moet het kind de grenzen leren, gevoelig worden voor de grenzen.

De mens vindt dus niet zomaar de woonplaats van God, want eerst moet de zonde in de mens sterven. Het gaat niet om het zoeken en vinden, maar om het aan je zonde sterven opdat je ontwaakt, en dat moet van boven komen. Oftewel : het moet vanuit de diepte komen. Zet er alles op alles op om een diep mens te worden. Wees niet alleen een ontwaakt mens, maar ook een wakend mens, opdat je geen deel hebt aan valse werken.

Waken is niet iets passiefs. Het is een studie. Zij neemt je mee van ontwaken tot waken, tot studie. Blijf de lessen volgen, want de tijden zijn duister, en de markt is erbij gebaat als de mensen slapen. Wil je een kind zijn van de leugenachtige markt, of van God en de Waarheid die altijd waakt ?

Kinderen van de waarheid of kinderen van de leugen ? Een leugen is zo snel verteld. Een leugen plant zich zo snel voort. Maar de waarheid is moeilijk te vinden. Daarvoor moet je namelijk afsterven aan je overmoed en hoogmoed, aan je betweterigheid en goedgelovigheid. Voor de waarheid moet je ontwaken en waken door veel studie, veel onderzoek. Waartoe denk je dat God je heeft voorbestemd ? Wees een verschil in deze duistere wereld. Laat je meenemen door het hogere, ook al schiet het hogere pijlen op je af die je zonden doorboren, je vlees, je ego, je hebzucht. Het is voor je eigen bestwil, dat heb je nodig, opdat je geen deel zal hebben aan valse werken, en de valse werken geen deel hebben aan jou.

Haar kinderen doet zij ontwaken, en Zij neemt hen mee gaat dus gepaard met : Zij schiet pijlen af op haar kinderen, opdat zij niet worden meegesleurd door de zonden. Er zitten roofdieren op en in de kinderen, die zij dient te doorboren. Heb dus respect voor je hemelse Moeder als zij dit doet, en reken Haar er niet op af. Zij vist haar kinderen op als vissen om hen tot de hogere werelden te trekken, om hen daar wedergeboorte te schenken. (Beloch 26:17)

Wees niet bitter naar de pijlenschietende God, want die pijlen brengen leven. Wees bitter tot de zonde, want die pijlen brengen de dood.

De mens ontwaakt alleen door de pijlen van God, en wordt alleen door de pijlen van God meegenomen.

Belech 3:33-34 zegt hierover :

Door het lijden en het visnet, en door hemelse pijlen, worden we losgebroken, en kunnen we de berg op. Door de hemelse pijlen zullen wij uiteindelijk niet geheel te gronde gaan.

God is een boogschutter. Dat doet God om ons te beschermen tegen de zonde en de leugenleer. Kom dus ook tot God als tot een boogschutter, en neem de pijlen op je afgeschoten voor lief. Het is de prijs die je dient te betalen. Voor de ontwaking betaal je duur.

53. DE BESNIJDENIS VAN HET OOR

De aarde is in een bevroren nachtmerrie. De zon is voor 99% vleselijk. De lichten om de mens heen zijn vals, en misleiden de mens, houden de mens in consumerisme.

Een prediker behoort dit te prediken, dat de mens buiten het paradijs leeft, in een gebied waar de trickster regeert. De aarde is een onderdeel van de onderwereld. Heeft God de mensen dan aan hun

lot overgelaten ? Neen, maar de profeten en geestelijken die God heeft gezonden worden telkens gestenigd, want de mens wil domweg dit allemaal niet horen.

De mens is boos op de geestelijken en de profeten, op de alarm-predikers, want de mens wil doorslapen, en heeft daarom zijn eigen markt-predikers erbij gehaald, die slechts reclame maken voor het aardse. De mens wil doorslapen.

Sla alarm ? De mens zal het alarm aanvallen, en het gevaar met open armen verwelkomen. Zij geloven immers in het voorspoeds-evangelie van alles is goed en wel, neemt, eet en drinkt en wees vrolijk, zoals in de dagen van Noach. Daarom hangt een nieuwe zondvloed de mens boven het hoofd. Die is al gekomen, sinds corona, maar de mens heeft zich uiteindelijk niet veel van deze waarschuwende plaag aangetrokken, en slaapt rustig door.

Waar wilt gij nog meer geslagen worden ? De aarde is een hel. Wat moet er nog meer gebeuren voordat u ontwaakt ? Een paar landen verder schieten jonge mensen elkaar overhoop omdat hun oude leiders hen tegen elkaar hebben opgezet. Oh, dat is allemaal ver weg. Ver weg ?
Wordt wakker, en legt uw zonden en eigenwilligheid af, en zeg : Uw wil zal geschieden, niet de mijne. En laat u leiden.

De aarde is in weeklacht, maar men ziet het niet. Men houdt vast aan het voorspoeds-evangelie van Laodicea. Hoe ongevoelig kun je wezen ? De aarde is in puinhopen, maar de mens waant zich koning, als éénoog in het land der blinden.

Och, laat toch uw oren besnijden, en luistert naar het hogere. Alles is in dikke mist. Laat u leiden door het hogere, niet het aardse. Dan moet u eerst leeg van uzelf worden en al uw eigen koninkrijkjes loslaten, al uw hebdrift, erfdrift en zaaddrift.

Houd je hieraan vast in Buli 1 :

7. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde.
8. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien.
9. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.
10. En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.

Op aarde is de mens in de arena’s en zal de mens daar het vlees moeten overwinnen, om zo te komen tot de jachtvelden, om de geestelijke jacht te leren, de beesten van het vlees te onderwerpen. Dat is een hele rij aan gevaarlijke zonden die de mens moet overwinnen. Dat is geen strijd tegen vlees en bloed.

Je mag hierin niet treuzelen, niet spijbelen, niet jezelf ergens vestigen om naam en faam te maken of een marktje. Neen. Je moet verder trekken, anders zal de zonde je achterhalen, en je vinden.

Och, wees toch op uw hoede. De zondemacht is sluw. De zondemacht heeft alle aardse gebieden ingenomen. Het zijn immers de gebieden buiten het paradijs. Keer daarom terug. Strijd moet je leren. Daar is onderwijs voor. Er is niks gemakkelijks aan.

Houd je hieraan vast in Buli 1 :

4. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.
5. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan.
6. En Zij zal onder hen zijn, om hen te onderwijzen. En het onderwijs zal hun bescherming zijn tegen de zonde.

Kom tot het huis van Buli, waar de vrouwen met de hoofddoeken zijn. Laat je onderwijzen. Leer van het Woord gegeven door God. God heeft niemand aan zijn lot overgelaten. Er is leiding beschikbaar voor de mens, maar de mens moet wel luisteren. De mens heeft God's woorden nodig om hem te beschermen tegen de zonde. Het Woord is dus leiding en bescherming. Het Woord weet de weg. Die weet de mens niet. Het Woord weet waar de gevaren zijn. Dat weet de mens niet. De mens rotzooit er maar wat op los. In het Woord is het ware leven, maar de mens heeft schijnleven gemaakt, alles voor de verkoop. Daar maakt de mens naam en faam mee. Laat je niet bedriegen in de zieke fantasie-wereld die de mens ervan heeft gemaakt, ten koste van andere wezens, zoals de dieren.

De mens heeft de schepping verprutst. En dit is de schepping helemaal niet meer. De schepping moet nog komen.

Eeuwig leven is er te vinden in het Woord, maar het leven wat de mens biedt is maar tijdelijk, en is schijn. Je leeft dan als slaaf van één of andere afgod. Men houdt de haak goed verborgen. Je hebt met gemaskerden te maken die een theater hebben gebouwd, en het verkoopt goed, maar de prijs is hoog.

Houdt je hieraan vast in Buli 1 :

1. Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij.
Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.
2. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
3. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

God zal gerechtigheid brengen. Niemand komt zomaar met de zonde weg, wat voor smoesjes en lakmiddeltjes ze ertegen hebben bedacht dan ook. Men leeft in een zondebokken-cultuur, maar je zult toch echt zelf geheel met de zonde moeten afrekenen. Dat kun je niet op een ander schuiven.

Zij is in oorlog tegen de grote stad, tegen hun zondebokkerijen, tegen hun tafelschuimerijen en roofzuchtigheid. Zij moeten terug naar de moedermelk, terug naar de baarmoeder. Daartoe is de jacht : het kind terug te brengen tot de geestelijke moeder. Dat is een groot gevecht tussen de aardse moeder en de geestelijke moeder. De aardse moeder zoekt het kind te verslinden. De geestelijke moeder zoekt het kind op te voeden in waarheid. Zij geeft leven, waar de aardse moeder slechts het bedrog van de dood brengt, als gimmick van de markt.

Die markt zal vallen, zoals we verderop in het boek Buli zien :

6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen,
die haar afgezanten begon uit te zenden.
En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
(Buli 9)

Als wij tot de geestelijke moeder gaan, dan ontvangen wij melk en honing, wat vanuit het Woord stroomt, en daar zullen onze monden vol mee zijn, om van deze dingen te spreken, geestelijke dingen, geen aardse dingen meer. Alleen door de wedergeboorte en wederopvoeding zal de mens dus vrij komen van de slavernij tot de aardse markt. Dat houdt allereerst de wedergeboorte van het oor in. Dat houdt allereerst de besnijdenis van het oor in, als wedergebondenheid om van de aardse gebondenheid los te komen. Het is het wederluisteren tot wederkering. Dat is wat de mens vandaag nodig heeft. Blijft niet achter. Blijft niet treuzelen. De exodus is in volle gang. De schepen des Heeren zullen geopenbaard worden.

14. En ze baarde bloed, dat de oceanen en zeeën vulde. En er waren weer tekenen van bloed in de lucht, en mensen raakten verlamd van angst. En er verschenen vreemde merktekens op mensen en de boten van de hemel werden onthuld.
(Buli 8)

Nu, we zien om ons heen dat de wateren tot bloed zijn geworden. We leven in gewelddadige tijden van groot misbruik, en grote ellende. De zeeën zijn giftig geworden, en de mens heeft een boot nodig. De mens mag opgaan tot de ark. We zijn weer in de dagen van Noach, en er zal weer een ark zijn. De schepen des Heeren worden geopenbaard, en de valse schepen van de aardse kooplieden worden doorkliefd :

12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.
(Buli 9)

Nu wordt de mens nog vastgehouden op piratenschepen der zonde, schijnschepen, maar die zullen doorkliefd worden door de zware hagelstenen van het Woord die zullen komen. Houdt je daarom vast aan elke hagelsteen van het Woord die je mag ontvangen, en laat het diep in je hart doordringen om je te voeden en vrij te zetten. Het zijn hagelstenen van melk en honing, voor het zieke kind. Zo mag je komen tot de boten der hemelen, en die zullen je naar huis leiden, dat is in je pelgrimshart.

Trekt voort. Het huis is geen gebouw, maar een weg. Het is het smalle pad. Alleen daarop is het leven te vinden.

_____

54. DE LENGTES VAN DE VOORSPOEDS-LEUGENS

Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
Buli 1:2

Zomaar als bij toverslag zouden die zonden zomaar weg zijn, zonder dat ze het goed zouden maken, puur en alleen vanwege het Jezus-toverwoord, wat in principe gewoon misbruik is van de naam Jezus. Het is een dichterlijk beeld, en in het Aramees en Grieks betekent het iets heel anders, en gaat het veel dieper. Oh, hoe het volk hierdoor is verleugend. En ze blijven maar doorzondigen vanwege genade-misbruik. Ze weten helemaal niet wat genade daadwerkelijk betekent. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis.

Hoe dan ook zullen ze verantwoordelijk zijn voor hun zonde, en zullen ze het zelf goed moeten maken. Er zal loon zijn naar werken, niet loon door allerlei tovertruukjes en goocheltruukjes. Het is te ver gegaan, en nu kan het volk de weg terug niet meer vinden.

Als iemand je misbruikt, mishandeld, en zich beroept op allerlei teksten over Jezus Christus, houdt dan het vers van Buli 1:2 bij de hand. Ze zullen zich hoe dan ook moeten verantwoorden, en er zal loon zijn naar werken.

Misschien ken je dat soort mensen wel. Ik in ieder geval wel. Zo denken ze zomaar met van alles weg te komen door hun toverwoord en toverversjes waarvan ze de betekenis niet kennen. Ze noemen zich christenen, staan vooraan in de kerk in het praise team, maar hun harten zijn koud als een reptiel. Dat kunnen ze en mogen ze, omdat Jezus hen wel vergeeft. Niks maken ze goed. Dat hoeft allemaal niet. Het is immers volbracht dus lang leve de lol, en zo doen ze zich tegoed aan veel bloed. Ken je dat soort mensen ?

Jij moet hen vergeven, maar zij vergeven niet, en sommen allerlei valse beschuldigingen op en ontnemen de ander iedere hoop. Je kunt het nooit goed doen, en ze proberen mensen onder de trein te drijven. Er is geen grotere haat dan de liefde van zulke christenen.

Koekkoek. Ook goede morgen. In zo'n wereld leven wij. Hoe meer ze zogenaamd 'vergeven' zijn door de Heer, hoe bitterder ze worden naar anderen die niet zijn zoals hen. Waarom ? Omdat het een leugen is, een valstrik van het kwaad.

Vandaar dat Buli 1:2 zegt dat ze niet zullen ontkomen aan hun eigen verantwoordelijkheid en zij loon naar werken zullen ontvangen. Dat is onze beveiliging tegen dit soort mensen, die door leugengeesten worden gedreven die door de genade de goedkeuring geven aan de zonde en de deur daarvoor wagenwijd opengooien.

Houdt u daarom vast aan de woorden van Buli 2:8 :

Luistert daarom naar Haar Woord om aan deze dingen te kunnen ontkomen. En zij die de stof hebben verkozen zullen daarin wegzinken. Het lot van de onrechtvaardige is zwaar.

Het is puur materialisme. Ze hebben de dichterlijke bijbelteksten verwesterlijkt en verletterlijkt, goedkoop gemaakt, en er wordt volop hoererij mee gepleegd. Gaat uit van zulke voorspoedskerken, want dat is gewoon wat het is. Ze loochenen het smalle pad en de lijdzaamheid des Heeren. Ze drijven de spot ermee, als je niet zoals hen bent, als je niet vrolijk met hen meedoet. Dan ben je een buitenbeentje en moeten ze niets van je hebben. Zo gaan ze met de profeten en geestelijken des Heeren om. Ze hebben hun eigen markt-predikers die hen naar de mond praten.

Jezus is tot een gouden gelukspop geworden en ze weten niet meer waar het voor staat. Dat willen ze ook niet weten. Je kunt er gewoon een muntje ingooien, en klaar is kees. Het doet z'n dansje wel voor je.

De Jezus-hekserij is de ergste hekserij in de kerk vandaag de dag, waar de gereformeerde vaderen veel tegen hebben gewaarschuwd. De zonde wordt niet daadwerkelijk weggehaald, maar het wordt bespoten met een lakje. Witgepleisterde graven zijn het.

---

55. GAAN TOT HET GEESTELIJKE SCHIP

Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, want grote duisternis is Zij.
Buli 7:30

Op de aarde zijn valse lichten die de mensen misleiden en in verslavingen houden tot het valse licht. Allereerst moeten de ogen en de lichten van de mensen besneden worden. Dat is iets geestelijks. Men moet daarvoor tot de duisternis des Heeren gaan. Men moet terug tot het duistere begin en alles overnieuw doen. De mens is afgedwaald. De mens is gruwelijk ontspoord. De mens is op de golven van vals, aards licht, en moet tot de geestelijke schepen komen die in deze tijden worden geopenbaard.

En ze baarde bloed, dat de oceanen en zeeën vulde. En er waren weer tekenen van bloed in de lucht, en mensen raakten verlamd van angst. En er verschenen vreemde merktekens op mensen en de boten van de hemel werden onthuld.
Buli 8:14

Het is bloed, maar ze noemen het licht. Ieder mens heeft zich boven de ander gezet. Een ieder weet het beter dan de ander, want ze volgen marktgedrag. Zij willen de minsten niet zijn, maar de grootsten. Zo zijn ze afgedwaald, als blinden die blinden misleiden. Op grote heuvels prediken ze voor hun afgoden. Vele kinderen misleiden ze. Ze zijn niet tot de diepe duisternissen des Heeren gegaan. Ze hebben God's lijden verworpen, de tucht veracht.

Maar Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, en is grote duisternis. Ze komt tegen de valse lichten van de mens waarin de mens de zonde verborgen houdt.

De rv-catechismus spreekt erover :

Inzetting 55. Over duisternis

De mens kan het niet zomaar aan het licht brengen, maar moet de duisternis in en de duisternis onderzoeken, want daar liggen de wortelen verborgen. De leugen werkt door vals overmatig licht om hier zijn zonden in te verbergen. De mens moet daarom gaan tot de hemelse duisternissen. De aarde is donker, en zo is de moeder aarde, en de mens moet oppassen met al teveel licht. De verklaringen zullen vanzelf komen wanneer de mens dieper de duisternis ingaat. De mens mag het licht niet forceren. De duisternis bepaalt zelf wanneer de morgen opkomt.

Natuurlijk moet de duisternis en de slaap eerst diep doorwerken voordat de morgen kan komen, anders is de morgen overmoedig en overmatig als een miskraam. Merk ook het verschil op tussen de moeder aarde en de gevallen aarde. De moeder aarde is het verborgen gehouden geheimenis des Heeren. Het wordt in duisternis verborgen gehouden. De mens dient ertoe te ontwaken, als tot diepere dromen.

Richt je tot de boten van de hemel om aan deze dingen te ontkomen. We zien vreemde merktekens op de mens verschijnen. Ik hoef er niet over uit te wijden. Het is overduidelijk. De mens is tot slaaf gebrandmerkt op piratenschepen, op de schepen der aardse kooplieden, maar die schepen zullen doorkliefd worden.

En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.
Buli 9:12

De zielenmarkt van de zonde zal zichzelf verslinden, en zal door zware hagelstenen ten onder gaan. Het mist schakels, dus het zal zichzelf verstenen. Het zal zinken als een baksteen. De aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

Laten we even naar het volgende vers kijken :

En het Woord leidde kinderen tot het hart en huis van Marion, en hun wonden waren diep. En diep in het huis van Marion groeide een boom, waaruit geestelijke melk vloeide. Maar de doornen van de geestelijkheid waren scherp, en vele kinderen verlieten het Woord. En deze dagen werden de afval der kinderen genoemd. Maar het Woord was ontfermende over hen, omdat zij als wezen waren.
En het Woord leidde hen tot een rots, waarin zij eeuwige rust vonden. En het
Woord noemde die rots de rust der hermitaten.
Buli 9:13

Marion wordt ergens anders een profetes genoemd, en in omliggende achtergrondgeschriften wordt zij ook wel een martelares genoemd. Uiteindelijk zal de aarde tot rust gebracht worden als de grote verstening plaatsvindt.

Buli 3 zegt :

2. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed. Groot zal die dag zijn, waarop Zij Haar macht zal openbaren.
3. De zonde van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de
hemel geplaatst. Elke vuist is tegen de andere vuist gericht, en broeders slachten elkaar af, en zusters dagen elkaar voor het gerecht. En allen dienen zij hun afgoden. Heb geen deel aan hun feesten.
4. Het lot van de gevallenen is ernstig. Zij zullen gaan van leugen tot leugen. Zij vallen dieper en dieper, totdat zij versteent zijn, als een waarschuwing voor de generaties na hen.
5. Zo is er dan grote wedergeboorte in Haar schoot voor hen die tot hemelse dingen zijn gekomen, dingen die verborgen zijn gebleven sinds de grondlegging der aarde.
6. De onderwereld zal wijd openscheuren onder het gewicht van deze dingen, en vele dingen zullen geopenbaard worden.
7. Zij stelt haar woningen op. Zij geeft Haar woningen niet aan dwazen. Zij waakt over deze woningen, en Zij waakt over Haar Woord.
8. Zo zal zij dan de opslagplaatsen van kennis openen voor hen die daar aan toe zijn. Zij is een grote wachter over hemelse dingen.
9. De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters.
10. In diepe woestenij zal Zij geopenbaard worden. Haar hut is gemaakt van het bot van de vijand. Een grote steen staat voor Haar grot. Tot steen zal Haar vijand zijn.
11. Voor eeuwig zal Zij hen die het Woord hebben leiden in alles wat ze doen.

Tot steen zal de vijand zijn. Ze zullen uiteindelijk niet verder komen. Ergens is er een grens waar ze niet overheen kunnen komen. Ze zijn begrensd. Het kwaad zal zichzelf verslinden, vanwege gebrek aan kennis. Zij hebben namelijk de kennis verworpen. Altijd zijn er missende schakels, waardoor ze de mensen bedriegen.

Zij hebben zich gericht op de lichten, het lawaai en de feesten, en hebben de nodige duisternis vergeten. Deze kinderen wilden niet slapen, maar laat opblijven, en het zal zijn tol gaan eisen.

De aarde is een groot geheimenis, en het zal geopenbaard worden. Telkens weer wijst het boek Buli daar op. Er zijn nog dingen die de mensen niet weten. Zonder je daarom af van de feesten der mensen en ga terug naar school. Zoek ernstig de Heere, die haarzelf in duisternis heeft omhuld, want zij is duisternis, grote duisternis.

Veracht haar niet. Zij is de donkere baarmoeder voor de wedergeboorte. Nu, wilt gij een wedergeborene zijn, of blijft gij kinderen der leugen ? Gij dient nog een keer geboren te worden. Dat kan alleen in haar grote duisternis. Aanvaard daarom de tucht, anders zult u geen leven hebben.

Buli 4:1-3 zegt :

1. Hun bogen zullen zij wederom opnemen, en zij zullen vechten voor de hemel.
Zij zullen komen tot Haar woonplaats, en strijden tegen de vijand.
2. De vijanden hebben alles omgedraaid, en gaan hun eigen weg. Zij vormen een misleiding voor henzelf en hun zonden zijn groot voor de hemel.
3. Zij prediken losbandigheid, waardoor zij nog meer afwijken.

Op welke andere wijze denkt gij binnen te komen ? Er is geen andere wijze. Gij moet vechten voor de hemel. Zij komen tot Haar woonplaats door het strijden tegen de vijand, tegen de zonde, tegen de misleiding. Ben je daar al intens mee bezig, of ben je lauw geworden ? Ben je een helderlichtje geworden voor de leugenmarkt van het valse licht wat verkocht wordt, het giflicht, of ben je tot de grote duisternis des Heeren gegaan om je leven voor Haar af te leggen, opdat je wedergeboren zult worden ?

Op de gevallen aarde is de wedergeboorte tot zoiets goedkoops gemaakt. Maar laat je niet bedriegen. Alleen als soldaat voor de hemel zul je binnen gaan. Dan strijdt je als een herder. Herderlijke soldaten zullen het zijn. Geen aardse soldaten.

De aarde zoals we die kennen zal vergaan. Er zal een nieuwe aarde komen.

Buli 3:9 zegt :

De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters.

Wij moeten daarom de boog leren gebruiken en het boogschieten niet verachten. Wat dat inhoudt zullen we mogelijk een andere keer bespreken.

---

56. DE BOOGSCHUTTER

We zien de aarde een hel vanwege misbruik van 'de boog´.
Vandaar dat er een zicht moet komen op wat de boog is,
want de mens heeft betekenissen lopen verdraaien.

De boog : buigen om af te stemmen, is het verbondsteken. God is daarom een boogschutter.

Zit God op een fanatieke geloveling te wachten die alles altijd beter weet ? Daar dienen we juist tegen te strijden, en dat is een strijd tegen onszelf, tegen erfdrift, want gelovelingenschap wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Jonge, onwetende mensen, vol van zichzelf, die nog jongere mensen bedriegen. Zo groeien de cultussen op aarde. Zitten we op nieuwe religieuze oorlogen te wachten ? God is het spuugzat.

De boog, het verbondsteken : buigen om af te stemmen, geleid te worden door het hogere, dwars tegen de stemmen van de wereld in. De boog : de leegte ingaan, jezelf af te zonderen als eenzame pelgrim, om de hogere wereld te zoeken, het aardse achter je te laten. Dat is de boodschap van de boog.

Oh volk, buigt voor Haar, opdat u aan Haar grote toorn zult ontkomen.
Buli 7:59

De toorn is ter bescherming van haar kinderen, opdat zij niet aan het wereldse ten onder gaan. Elke ware ouder toornt tegen de gevaren die haar kind bedreigen. Dat is moeders eigen, en moeder zal zeker waarschuwen en haar kind tuchtigen als het kind te dicht bij het gevaar komt. Maar dat heeft de wereld allemaal lopen verstikken. Het is nu een circus.

Keer daarom terug tot God de Boogschutter, en laat je vlees doorboren, en buig om de boog te ontvangen.

Een groot teken zal Zij op de aarde stellen, opdat Haar kinderen zullen ontkomen.
Buli 7:40

De boog zal verschijnen, en de boosdoeners zullen ervoor op de vlucht slaan.
Kamba 15:7

Nu, dat zien we overal om ons heen. De aardse mens die verrukt is over het aardse wil van het buigen niet weten, en ook niet van het afstemmen. De aardse mens volgt gewoon zijn vlees, maar het is het pad des doods.

En omdat Zij moeilijk is begonnen mensen hun makkelijke goden te maken. En het bedrog is groot. Maar voor Haar kinderen : Verworpenheid is hun boog, en depressie is hun pijl.
Vuch 2:35-36

Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit
Rivieren 13:13

Weet gij het dan niet ?
Zij is de greep van uw boog
Beloch 1:3

De vleselijke boog moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens.
Stranden 11:7

De wet is boogschutter.
Behemma 38:22

En de vierde afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En de geboden van de hemel werden geopenbaard.
Buli 8:21

De boog beeldt de geboden uit, en men kan alleen door te buigen komen tot de geboden. Sta niet rechtop als je tot de geboden komt. Nederigheid is een vereiste voor de afstemming en de leiding. Sta je hoog, dan wordt je door de bliksem getroffen. Je komt niet zomaar tot Sinaï. Je gaat door Pniël, waar eerst het vlees verbroken wordt, de boog der mensen. Nederigheid betekent juist af te remmen, te worstelen met alles wat zich aan je opdient. Zo ontkom je, als je jezelf eerst afzondert, en niet de eerste de beste voorbijganger gaat vereren. Het gaat dus niet zomaar om een eredienst, maar om een toetsdienst. Er liggen teveel gevaren op de loer. Je gaat niet zomaar de goden en afgoden prijzen. God roept op tot de oorlog tegen het zelf, en tot toetsen. Daartoe is het beeld van de boogschutter, een veelgebruikt beeld in de rv-bijbel.

Waar kiest de mens voor ? Gespierdheid die met zichzelf protst of nederige afgestemdheid ? Kijk om je heen en zie waar de mens mee bezig is. Jakob ging tot Pniël opdat de spier van zijn vlees werd verbroken. Zo werd hij een afgestemde, zo werd hij tot Israel.

De stam Feti is het toetsen, de testplaats. De vijanden worden naar deze testplaats geleid om getoetst te worden. Dit is een langdurig proces, waarbij dingen zorgvuldig worden getest, om valse inmeng te voorkomen. Het oordeel begint bij onszelf.
Op de toets-plaats, ontvangen wij de wapenrusting vanuit de Aphar. Wij moeten Feti ontvangen, de boog, om de macht van de spier te breken. Hierin ligt het geestelijke zicht verborgen.
Wij ontvangen geestelijk zicht door de honger, door het vasten.
Duizen 21:44,47-48

De valse opgeblazen gespierdheid van het vlees houdt de mens af van het afgestemd zijn en het geleid worden. De mens is verstrikt in de cultus van het opgeblazen ego. Hierdoor zijn ze blind

geworden in hun vraatzucht. Alles hebben ze omgedraaid, alle normen en waarden. Hun testamenten die ze doorgeven van geslacht tot geslacht is een gevaarlijk gif.

De amazone trekt haar boog, en richt het op u. Nu is het leren boogschieten of sterven. Velen sterven hier.
De amazone trekt haar boog en richt. Op het veld liggen alle reuzen dood.
Staat gij daar nu nog te pronken ?
De amazone zal u neerslaan.
Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood.
Duizen 22:27-30

De Moeder komt voort vanuit een grote oorlog, een grote jacht. Zij zal het grote voorhangsel openen. Zij is immers de moeder van de kennis. Dit is een belangrijk orakel. Het groeit op als een boogschutter. Het gaat om het leren
boogschieten, het leren onderscheiden in het boogschieten, het leren doel te treffen.
Mijn zoon, vergeet het boogschieten niet, opdat uw hart mijn geboden bewaart.
Zij die dit orakel niet hebben buitgemaakt leven nog steeds onder de heerschappij van het vlees. Er wordt gevraagd voor leiding op het rechte pad, om niet op verkeerde paden te komen.
Behemma 25:1-6

Oefening baart kunst. Men heeft niet zomaar macht over de beesten van de grote rivieren, de grote zondemachten. Men moet leren nomadisch te zijn, niet te verdichten, niet te vergroten, niet opgeblazen te doen, ook niet in het boogschieten. Het gaat erom de geboden te leren en je erin op af te stemmen.

En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de
beesten van deze rivieren.
Buli 1:10

met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen.
Ewa 29:56

Dat gaat niet om het leren van vleselijke, hoogmoedige, filosofie-loze rede van de mensen, hoe religieus die ook mag klinken, maar om de geestelijke, ondoorgrondelijke rede des Heeren, wat geen oog gezien heeft en in geen mensenhart is opgekomen, wat dus alleen volbracht kan worden in toetsen en afstemming. Dan hebben we het over het geheimenis van het eeuwige touw waarin het menselijke vlees geen inspraak heeft. Dat is iets wat je in vreze en beven dient te beoefenen, en waar je de taal van dient te leren kennen. Dat is een proces wat uiteindelijk tot de opname leidt, en dat is iets van binnen.

Wij zijn in de materiële wereld omringd met ironie, als onderdeel van het geestelijke. Alleen in de duisternis, als ons ego met pijlen is doorboord, zal de boogschutter ons opnemen.
In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige
bewustzijn.
De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de
evolutie, van het lagere tot het hogere. Deze golven zijn overal om ons heen. Ze

gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Deze golven komen van Orion, en
scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens moet leren op deze golven mee te gaan. Als eerste moeten we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven.
Wij moeten hiervoor de zee in.
Wij mogen leren varen op deze golven. Zo mogen we de pracht van de Orionse natuur ervaren.
II Behemma 3:10-13

---

57. De ontbrekende schakel - De dochter-theologie in de rv-bijbel -
De zondag preek van 2 november 2025

In de opkomst van de kerk was er een constante verschuiving van vrouwelijke naar mannelijke symboliek. In Egypte was er nog een centrale dochter theologie, en ook in de oudste wijsheidsliteratuur van Israel was Chokhmah, de Wijsheid nog vrouwelijk. Zij riep op de straten en stond aan de poorten, zoals we in het boek Spreuken kunnen lezen. Zij sprak toen al :

Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des Heren niet hebben verkozen,
mijn raad niet hebben gewild,
al mijn vermaningen hebben versmaad, zullen zij eten van de vrucht van hun wandel.
(1:29-31)

Men nam van de vrucht van de overmannelijkheid. Het zoonschap werd de absolute drager binnen de eredienst en de gezagsstructuur van de kerk, gebaseerd op het Romeinse patriarchaat, en het dochterschap werd meer en meer geminimaliseerd en weggeschoven. Vrouwen werden meer en meer onderworpen. Het principe ‘alleen door de zoon komt men tot de vader’ ging heersen. Over moeder en dochter werd niet of nauwelijks gesproken, en al helemaal niet als oerprincipe. Men verletterlijkte en verdichte het steeds meer totdat het tot persoonscultus werd en de oorspronkelijke betekenis geheel verloren ging. Het werd tot een lam opzegversje.

De RV-bijbel kent een rijke en glorieuze dochters-theologie. Het mag absoluut niet verletterlijkt worden. De dochter des hemels is een beeld van de vreze des Heeren, als toetsende afremmer, niet zomaar als eerbiedigheid. Ook is zij een beeld van de volharding en het minderen. Als wij het over de donkere bruid van Salomo hebben, als beeld van de zondekennis, de ontdekking aan de grootte van de zonde en de diepte van de zondeval, dan is daar geen rechtstreekse weg, maar dan komt men daar alleen door de dochter des hemels, oftewel de vreze des heeren en de volharding daarin, wat een sober en minderend pad is, het smalle pad. Daartoe moeten wij de dochter ontvangen en in de dochter geloven, wat dus niets met gemakszuchtig en blind geloof heeft te maken. Wij mogen deze bijbelse, dichterlijke beelden ondergaan om tot de diepere betekenis ervan te komen, zonder in vormendienst terecht te komen en in allerlei fanatieke farizeïstische toestanden.

De dochter gaat om de beleving en de doorleving, de verdieping. Daar is niks simpels aan, en daarom ontvlucht men ook vaak de dochter des hemels, die als een leeuwin wordt besproken in het boek Beloch. Hierin ligt ook de dochterstrijd, want de dochter moet het valse dochterschap te boven komen. Er ligt namelijk het gevaar dat de dochter een te materialistisch beeld wordt en in het wereldse wordt toegepast. Die dochter, de dochter van het vlees, de dochter der mensen, dienen wij te ontwijken. Het gaat dus om de hemelse principes. De ware dochter des hemels is de zorg.

Wij komen niet zomaar tot de hemelse moeder dan door de dochter. Het is een belangrijke schakel in het eerlijke beleven van de theologie. De wederkomst zal dan ook het verschijnen van de hemelse dochter zijn, en zij is alreeds gekomen, als een geheimenis, en daartoe zal men moeten ontwaken, dat zal men moeten ontdekken. Zij moet wederkomen in de harten van de mensen.

Religie op zich brengt het slechtste van de mens naar boven. Religie heeft deze aarde geheel verwoest. Religie mag dus alleen gebruikt worden als beeld van de geestelijkheid en filosofie, als de drager van het gedicht. Daarom moet de religie goed doorgesproken worden en mag de mens niet in slaap vallen tijdens de godsdienstles.

Betrek de dochter bij uw theologie, of het zal niet slagen. Zij is onmisbaar. Zij is de ontbrekende schakel in de hedendaagse christelijke theologie, en zij wordt teruggebracht door de RV-bijbel. Zij had een centrale plaats in de Egyptologie, en de oudere Israelologie.

We lezen in Kamba 22 :

9. Aan de overwinnaars werd de steen van de openbaring beloofd.
10. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld.
11. De dochter van God is gezonden om ons daar mee naartoe te nemen, en zij is die plaats zelf.
12. Het geboomte des levens staat daar.
13. Vanuit de onderwereld, de tucht, zal de hemel herrijzen.

De dochter staat tussen de mens en de moeder in. Zij kent de geheimen van de moeder, en mag daar de mens toe inleiden. Hoe kun je tot de moeder komen als je haar dochter hebt verworpen ? De dochter is een beeld van de les die zij tot jou heeft gezonden.

De dochter is dus ook een beeld van de opname tot de moeder.

We lezen dan in II Kamba 11 :

74. Wie of wat is dan "koning" ? Wie of wat is dan "de Here" ? Het is het bewijs wat geleverd wordt aan de ingewijden. De ingewijden hebben de prijs betaald, en zijn overal doorheen gegaan waar ze doorheen moesten, en kwamen zo tot het bewijs. Het zijn de verbrokenen, hen die aan zichzelf zijn afgestorven. Zij werden als door een natuurverschijnsel op het strijdveld opgenomen. Zij waren de uitverkorenen als zijnde de "uitgetesten".
75. Het koningschap wordt voorgesteld als een vrouw, de dochter van Sion.

76. Het is een allegorie van het eeuwige touw, als de toren van Rachab waar het rode koord van bevrijding uitliep, als een beeld van de wachter van de mond.
77. Hier zien we de daadwerkelijke komst van de leeuw. Dan is er niemand meer die de leeuw nog kan tegenhouden.
78. Dan grijpt de leeuw om zich heen, plunderend. Dan heeft de leeuw het oervlees overwonnen.
79. Dan is de verandering er als een vrucht, niet als een geschenk. Dan snelt de leeuw de huizen van de stad binnen. Het is een groot geheim van de natuur. Donder en bliksem zijn over de stad, en er is niemand die redt. Alleen de leeuw kan redden.
80. Hier is het beeld van de leeuw verdiept.

Kiezen wij voor de toren van Babel of de toren van Rachab ? De toren van Babel was roekeloosheid, terwijl de toren van Rachab studie en onderzoek inhield. De toren van Rachab is het beeld van een leeuw, als het beeld van de exegese, de uitleg. Dat is waar de dochter des hemels voor staat. Waar staat de mens als de leeuwen zullen komen die het oervlees van de onwetendheid zullen verslinden ?

Het zijn beelden van de opname. Dat proces is diep van binnen, in het kader van de studie. Niets anders.

Hierin is er de strijd van dochters met dochters, want er zijn ook de dochters van het kwaad :

II Behemma 8:16 zegt :

Het kwaad is alles wat de kennis tegengaat, als de dood. Zijn drie dochters zijn hebzucht, onverschilligheid en behaagzucht. Zij proberen de mens te verleiden tot materialisme, opdat hij niet tot ontwaking zal komen.

Wij hebben te strijden tegen deze drie-koppige valse dochter. Dat is juist wat de ware hemelse dochter betekent, namelijk de strijd en het testen. Je springt niet zomaar overal in voor de lieve vrede ervan omdat de anderen dat ook doen, omdat je familie het ook doet. Als je de hemelse dochter van harte hebt ontvangen, dan ben je niet meer zorgeloos. Dan ben je ontwaakt en alert. Zo niet, dan heb je haar nog niet ontvangen, dan heb je haar nog niet aangenomen.

Neem de dochter des Heeren aan als u tot de Heere wil komen, want zij is het onderwijs.

Daarom zegt vers 17, het vers wat daarna komt :

‘De nadruk moet liggen op de waakzaamheid die tot de diepte leidt. Een voorzichtig mens laat zich onderwijzen. Dwazen storten zich roekeloos overal in.’

De vijand gaat tekeer als een razende, zoekende wie hij zal verslinden, en zoals we weten komt hij ook vermomd, als een aardige en vriendelijke bedrieger.

Laten we oppassen voor de dansende dochter van Herodus, waarover Werktuigen 1:8 spreekt :

‘Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, nog steeds om hoofden.’

Laten we dat gruwelijke verhaal niet vergeten, over de onthoofding van Johannes de Doper. De vleselijke dochter is een serieus gevaar. Hoeveel mannen hebben het hoofd wel niet aan de los dansende dochter van het vlees verloren ? Zeg het maar. Zij is als een verleidster opgesteld in de kerk, om de mannen af te houden van het onderwijs des Heeren. Ook is zij gekomen om vrouwen mee te sleuren tot dit doel, opdat zij haar voorbeeld navolgen, als afleidster. Zij komt met groot bedrog. Wees op uw hoede voor deze valse dochter van spijbelarij en wereldgezindheid. Zij verspreid een slaappoeder.

Ewa 30 zegt :

17. Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het eeuwige minderen, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.
18. De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht.

Denk dus niet dat de dochters-theologie in de rv-bijbel een simpel opzegversje is, maar u moet u er aan toewijden, om het in uzelf voort te brengen, in uzelf geboorte te geven, als een vrucht, niet als een plundering of ontvoering. Als je zomaar grijpt heb je niks. Je moet de studie er toe volgen, het pad ervan begaan. Haak je ergens halverwege af, dan verlies je alles. Het laat zich niet bedriegen. Je moet er niet voorwerpelijk mee omgaan, maar als onderwerp, onderwerpelijk dus, en het in het verband blijven houden, er niet mee wegrennen. Je moet er alles voor opgeven. Denk niet dat je haar in je hart kunt nemen terwijl alle afgoden daar ook nog zijn. Kom met een ledig hart tot haar. Leg je oude leven af. Onttroon jezelf.

Belech 4:29 zegt hierover :

‘Het toetsen gaat alleen in volharding, waarvan het dochterschap een beeld is. Alles wat daarbuiten valt zijn slechts de machten van dochters die het prinsessenschap grijpen zonder principes.’

De verzen daarna zeggen :

30. Het loopt er langs. Het is tegendraads naar het hemelse, stijfkoppig naar het hemelse, want het is vleselijk.
31. Het vleselijke houdt zich dom, en maakt alles van kwaad tot erger, want de onwetendheid van zijn blinde geloof is zijn zaligheid.
32. Als we door de hemelse overstromingen van kennis worden meegesleurd, dan worden we geworpen in de oneindige natuur. Deze kennis is dualistisch.

Nu, laat dus het dochterschap niet eenvoudig blijven, maar ga de diepte ermee in, en worstel ermee. Uiteindelijk gaat het om de kennis hierover, het ingeleid worden in de dieptes van de dochter-theologie. Wees moedig en dapper, eerlijk ook, sjoemel niet. Ook de dochters-theologie kan

gemakkelijk ontaarden, als men zich niet daadwerkelijk onderwerpt aan het onderwijs. Dan wordt het losgeslagen en is het doel verwijderd.

Beloch 33 zegt in de Psalm van overwinning :

2. Dochter van de hemel, uw zorg zal me verbergen, deze verschrikkelijke nacht
zal eindigen in een gevecht.
3. Dochter van de hemel, waar de leeuwen vechten is een nieuwe geboorte.
4. Bewaarder, leid ons verder, breng ons hoger,

Ga tot uw binnenste, en weet dat er zonder gevecht geen geboorte is. Geef u niet zomaar over, maar ga tot het hogere. Zonder u daartoe af. Als we willen dat de verschrikking eindigt, dan zal dat dus niet zonder gevecht gaan. Wij moeten de geestelijke oorlog leren, wat het toetsen is. Dat is een studie-oorlog : leeuw tegen leeuw, dochter tegen dochter.

Ik had een droom dat de winkels leeg stonden. Er werd bijna niets meer verkocht. En de mensen vroegen aan de winkelieren : ‘waar kunnen we onze producten halen ?’ Toen zeiden de winkeliers dat er heel ergens anders nog wel kleine marktkraampjes waren waar het verkocht werd. Dus ze moesten hiervoor een hele tocht maken, en dan was het nog maar de vraag of het er nog was. De winkels waren bijna leeg, stond bijna niks meer, en er waren doorgangen tot onderwijs. Winkels werden tot bijna lege voorportalen van scholen. En de scholen gaven doorgang tot de woonwijken. Zo was het ingekapseld, verborgen. Er waren geen directe wegen meer. Alles ging via omwegen, zodat de mens niet meer kon grijpen en roven. De mens kon het dus ook niet zomaar meer kopen en consumeren. Er kwam veel meer bij kijken. De markt der wereld zal instorten. Het hemelse onderwijs zal terugkomen, ervoor in de plaats komen.

Beloch 33 zegt :

8. Na een lange lange nacht is de ochtend aangebroken, schijnt de zon door, met de
dochter van de hemel van eeuwige plaatsen.
9. Geef ons het Woord, oh dochter van de hemel,
Ik weet dat u ons niet meer zult verlaten,
Laat de bevelen van de hemel neerdalen.
In Uw Zorg bent u nabij,
in Uw Zorg zult U ons leiden.

De mensheid zal op moeten gaan tot het dochters-tijdperk. De mens zal moeten terugkeren tot het onderwijs en zo tot de geboden. Beveelt u ons, mogen we zeggen, opdat het vlees ons niet meer zal bevelen. Het vlees mompelt en moppert maar raak. Maar ga op tot het Woord, wat alleen de dochter van de hemel kan schenken.

Beloch 34 is de psalm van de dochter des hemels. Het is een kenmerkende psalm in de rv-bijbel. Laten we verschillende verzen hiervan bekijken :

1. Dochter van de hemel, ik vraag me af wie u bent,
ik ben zo lang naar u op zoek

Ik groei, ik kan het niet stoppen,
Ik verloor alles in de zwarte nacht
2. Dochter van de hemel, deze zorg zal stromen,
Oh Verschrikkelijke, o Machtige Vreze, dochter van de hemel, heerseres van zorg, leeuwin die de eeuwigheden van genade omringd, ons lot bewaard.

7. Dochter van de hemel, Groot is Uw Naam, o hemelse, Almachtige, Groot in Oorlog, laat uw leeuwinnen ons door de wildernis leiden, ja, zelfs door de donkere afgrond.

8b.
door de traan van de hemel opent gij uw tent voor mij.
Het is tijd om wakker te worden voor oorlog, maar U neemt mijn wapens weg, om me neer te leggen in pijn.
9. Uw woestijnen zijn sterk als de leeuwin, er zijn overal leeuwinnen.
Ik roep uw naam, maar zwakheid neemt me weg.
Uw oceanen zijn eindeloos.
10. Ik vaar in de stroom van nergens, ik heb nergens om naartoe te gaan, ik ken Uw Naam niet.
Dan haalt U mij op na nachten van lijden.
11. Sta dan op om haar te dienen, want dit is uw gebod en de eeuwigheid.
12. Zij zal U leiden. Nu is ze de wilde zee en de hand van de oceaan. Ze bracht U naar de ingangen van haar tenten, waar ze u te eten gaf, en waar ze u als een moeder borstvoeding gaf.

Dit is de vierendertigste psalm in het kort. Van groot belang. Het laat zien wat een grote kloof er is tussen de hoogmoedige en van zichzelf overtuigde mensen en de Dochter van de hemel. Zij staat in tussen God en mens, als een leeuwin. Zonder haar is er geen zoon, en ook geen onderwijs. Zonder haar is er niets, en is de mens overgelaten aan zijn lot. Eerst moet de mens afrekenen met overmoed, en komen tot het touw, het eeuwige touw, waar zij een beeld van is. Zo niet, dan verdoe je slechts je leven, wordt je door vreemde, onheilspellende, bedrieglijke krachten voortgedreven, door mompelende en mopperende geesten van spijbelarij en hebzucht, zorgeloze onverschilligheid en bedrieglijke behaagzucht. De leeuw valt hier niet voor, trapt hier niet in. Zij zal aanvallen, en de mens drijven in de put. Daar zal de mens dienen te leren en van haar borstvoeding dienen te ontvangen. Zij is degene, de Dochter, die de zwaar overdreven en met zichzelf ingenomen mens terugdrijft tot de baarmoeder. Dat kan alleen als zij eerst de mens tot het minste drijft.

Nu, Beloch 35 is een belangrijk vervolg hierop :

Zij kent de weg

1. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij laten niks van hen heel.
2. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen

heel.
3. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de berg zijn hyena's en leeuwen, en op de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij eten dan een ieder die volhardt in het kwaad.
4. Maar wie zal dan behouden worden ? Ziet, zij die de dochter van de hemel volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

Hier wordt dat ook besproken, dat men niet aan de zonde kan ontkomen zonder de dochter van de hemel. Men heeft de vreze des Heeren nodig voordat men de diepte opmerkt van het zondeprobleem, en men heeft volharding nodig. Dat is waar de dochter van de hemel voor staat. Zij kent de weg. De mens kent die weg niet. De mensen zijn blinden die blinden misleiden. En zomaar religie heeft het van kwaad tot erger gemaakt.

Vissen 11 gaat hier op door :

De moederlijke en dochterlijke geheimenissen

1. De mens moet afsterven aan zijn vlees om wedergeboren te worden.
2. De natuurmens is ook de worstelaar met de beesten van het veld om zo dieper tot de leegte te komen, tot het verslaan van het vlees.
3. De ware overwinning is de verbrokenheid van onszelf. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots.
4. We moeten ons eigen leven verliezen, opdat we het leven van God mogen winnen.
5. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen.
6. Kent gij de inscripties op de muren ?
7. Wij moeten doordringen tot de moederlijke en dochterlijke geheimenissen. Dit om weer het evenwicht van het zelf terug te brengen.

De tent van Bilha is ver weg van de markt. Hier wordt het Woord in stilte bewaard. Het is geen juridisch of financieel proces zoals in wereld en kerk, maar een moederlijk proces waartoe de dochter van de hemel terugleidt, waarvoor de mens dus de stad uitmoet om de wildernis in te gaan, om zo door het onderwijs op de grotwanden aan de rivieren der tranen een plotselinge en harde dood aan het ego te sterven, opdat men daadwerkelijk ook tot de tent van Bilha zal gaan. Maar weinigen zullen dit dochterlijke pad vinden. De grote massa's staan hiervoor niet open, en zullen in hun gewoel vergaan.

Nu, goed luisteren. Dit is wat Odenlech 26 erover zegt :

34. Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.
35. Waarheid is in het Grieks 'aletheia', al-letheia, wat de verzoening (al) met het geheim (letheia) betekent, oftewel al-lethe, de verzoening met het verborgene, de vergetelheid.

36. De mens moet dus komen tot de heilige vergetelheid om los te komen van het aardse, opdat het ware hierin geopenbaard kan worden.
37. Aletheia is de dochter van Moeder God. Aletheia is de openbaring in de diepte van Lethe.
38. Aletheia is de natuurvrouw van de waarheid. De waarheid is wat vanzelf wordt voortgebracht door het zaad in de dieptes van Lethe. Het kan niet tegengehouden worden, en dat is dus de heilige gebondenheid. Zo is er geen menselijke inmeng meer. In de dieptes van de rivier de Lethe sterft al het aardse af.
39. Lethe is dus het communicatie middel. Diep hoort diep. Diep zoekt naar diep. Het oppervlakkige zal ons niet verstaan.
40. Lethe is dus de natuurweg van de bevrijding en de redding uit het aardse.
41. Paulus laat zien wat er gebeurt als de mensen de riviervrouw van de vergetelheid als principe afwijzen, iets wat ze in henzelf zouden moeten integreren. Ze zullen overgeleverd worden aan het groeps-ego, en ook de illusies en fabels van het groeps-ego. In deze tijd leven we.

44b. De mens moet terug tot de rivier van de vergetelheid om zich daarin te wassen, na aan zichzelf gestorven te zijn, zowel aan het individuele ego als aan het collectieve ego, want we spreken over een rivier in de onderwereld. De mens moet weer met Lethe verzoend worden.
45. Het groeps-ego wordt in stand gehouden door het groeps-bewustzijn. Dit bewustzijn moet de vergetelheid in, anders gaat er niemand gered worden, niemand. Het groeps-bewustzijn heeft deze illusie opgeblazen. De mens is verstrikt in een valse weter, een vals geweten. Het groeps-geweten moet eraan gaan, anders gaan wij eraan. Vecht voor je leven.

47b. De ware man laat het aardse los in de rivieren van de vergetelheid om de hogere dingen te zoeken. De lagere aardse man is blind geloof als een dekmantel voor hedonisme. De ware man is een asceet, die hongert in de wildernis naar het eeuwige, niet naar het tijdelijke aardse. Alles zal voorbij gaan.
48. Het is nu kiezen voor de mens : Of de markt, of Lethe. Je kunt geen twee heren dienen. Wat maakt het toch dat een mens tijdelijk geld belangrijker vind dan de eeuwigheid ?
49. Het is een verhaal, een filosofie, een beschrijving van natuur principes, niet eens zozeer een religie, en al helemaal geen orthodoxe religie, alhoewel de natuur haar eigen orthodoxie heeft.
50. Het aardse zal blijven trekken, daarom moet de mens dieper in de rivier de Lethe gaan, en erin volharden.

51. De mens die aan het aardse blijft vasthouden en het diepere geestelijke, oftewel de hemelse kennis, niet wil, en niet de Lethe wil overzwemmen, die zal door het aardse totaal ten gronde gaan. De natuur weet wel raad met afval. Alles zal herschapen worden in de ochtend, wanneer de nachtmerries zullen wijken, doorgrond zullen worden, verdiept.

54. De mens zal haar kennen en zij zal de mens vrijzetten. Het evangelie is het evangelie van Lethe in het Grieks, de verzoening met Lethe (aletheia). Yeshua

noemt Lethe ook het Woord.
55a. Lethe-aletheia is de verzoening met de hemelse vergetelheid. Lethe is de leerregels van de vergetelheid, en zij is het getuigenis. Het gaat dus om het vergeten van het aardse waarin de hemelse openbaring ontstaat, in de dood van het ego en het groeps-ego. Dat is het pad. Er is alleen leven in de heilige vergetelheid. De mens moet loskomen van de ego-kennis van de groep. Er is een heleboel vals bewustzijn, vals groeps-bewustzijn, met valse, misleidende, lagere aardse kennis. Dit is oppervlakkige kennis die verletterlijkt is en uit het verband is gerukt en die op aarde wordt verkocht.

58. Eerst moet de mens tot de vergetelheid komen, omdat het geheugen vals is door de stad. Het stadse geheugen is bedriegelijk, het groeps-geheugen, en het woekert voort als onkruid.

61a. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te verbrijzelen, en zo ook het valse groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego.

62. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse verdovende middelen van de onverschilligheid en de spijbelziekte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt. De mens heeft zware hersenziekte. De mens heeft een dokter nodig. Het medicijn is de natuur, maar dat is gratis, dus de mens maakt een surrogaat in de stad.

63. Al sinds kind heb ik dromen gehad over de natuur vrouwen van het oer, en zij riepen mij, vanuit de wildernis, soms in donder en bliksem wat door mijn hele lichaam trok. En als kind wist ik al dat het groter was dan welk natuurverschijnsel op aarde dan ook. Ze waren ook tien malen sterker dan een mens. Als je ze ziet, dan blijf je niet hetzelfde. Zij waren de brengers van het hemelse Woord.
64. Als kind wist ik al dat er een veel grotere en diepere realiteit staat te dringen. De mens leeft in een illusie. De baarmoeder zal terugkomen, als een diepte-studie die niets meer van het ego, het groeps-ego en het menselijke wereldbeeld overlaat.
65. Het is een zoet-bitter mengsel van bruutheid en zachtmoedigheid, als een moeder die daadwerkelijk om haar kinderen geeft, zeker geen zoete lieveling die alles maar goedvindt en alles maar toelaat.
66. De mensheid moet van de karikaturen af. De stad heeft geen zorgvuldigheid zoals de baarmoeder, maar de stad is onverschillig en daarom zijn ze vaak schijn-aardig. De baarmoeder kan soms wreed genoemd worden om haar kinderen wakker te schudden, maar de stad is sadistisch. Dat is een heel groot verschil. De moeder doet alles met een doel, maar de stad is doelloos, hedonistisch. Dit wordt in hun pieken allemaal heel extreem, en dan zie je hun ware aard.
67. Mijn dromen waren dus ook nachtmerries, omdat ik ze als kind niet begreep. Er

moest nog een exegese komen, een uitleg. Later ging ik de lijnen van de geestelijke oorlogsvoering en het natuurmedicijn erdoor zien. Het is oorlog, dus ik zou niet met minder genoegen nemen. Daarom heb ik er ook altijd een hekel aan gehad hoe vrouwen door veel mannen als een stuk vlees werden behandeld, zo roekeloos, onvoorzichtig, onverschillig.
68. Maar het kwaad heeft ook hele verkeerde vrouwen op mij afgestuurd, waardoor ik moest vechten voor mijn leven. Dat zijn nu eenmaal de voorhangsels van de kennis. Alles bestaat uit tegenstellingen en alle combinaties daar tussenin, totdat de mens de vergetelheid vindt waarin allereerst alle aardse stemmen doven, alle vooroordelen en aards venijn.
69. De stad, ook zeer sadistisch naar dieren. De mens mag niet in slaap sussen. Er is een daadwerkelijke strijd te voeren, oftewel een tentendienst van de studie te verrichten. Er is geen simpele 'alles zal medewerken ten goede, dus lang leve het plezier', want dan kom je weer in 'alles is genade' dwaasheid terecht, of 'geloof en wees voor alles doof' dwaasheid.
70. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan begint de ware geestelijke oorlogsvoering.
71. Slangen in het paradijs, en in de rivier de Lethe. Niet zonder gevaren. Het touw trekt ons terug tot de feiten. En het feit is dat de mens diep in slaap was gevallen.

83. Mensen die niets hebben meegemaakt en in het rijke westen zijn opgegroeid en altijd angstvallig beschermd zijn gebleven voor beelden van de derde wereld en oorlogslanden hebben vaak een te romantisch beeld van het bestaan. Het is overlapping van de realiteiten.
84. De mensen om je heen leven of in groot leed of in grote zonde. Als je een mensenbehager wil worden die meeloopt, waar kom je dan ?
85. En wil je altijd rondlopen met een blij gezicht tussen hen ? En zou dat mensen met groot leed om je heen daadwerkelijk helpen ? Het gaat erom te lijden met hen in leed, mens en dier. Je mag er ook verontwaardigd over zijn.
86. Elke dag mag je andere sieraden omdoen van de hogere kennis, de innerlijke sieraden van studie. Je hoeft jezelf ook niet weg te geven. Pas op dat je jezelf niet als een hoer verkoopt.
87. Dan kun je beter als de profeten zijn of rennen voor je leven. Het is dus goed om soms in een identiteits crisis te zijn, want de stad geeft onder dwang de mens telkens weer valse identiteiten. Rijg je strategische sieraden, breng je profetische boodschappen in natuur patronen. Camoufleer jezelf goed als je onder deze dwazen bent.
88. Als ze je vragen rechts te gaan, ga dan links. Laat je niet in een hokje drukken. De identiteits crisissen zijn ervoor om je te beschermen. Laat je niet brainwashen. Blijf uniek, anders is de strijd verloren.
89. Overlappingen van realiteiten kun je niet zomaar ontwijken. Je moet ermee rijgen, ze te slim af zijn.
90. Hoe je het ook wendt of keert : de mens heeft spiegelingen nodig, tegenstellingen, anders zou de mens verloren raken in een vacuum. Het is dus een overlevings-strategie van de natuur.

91. De spiegelingen hebben geen intelligentie. Ze hebben wat losgekapte kennis die uit het verband is getrokken en is verletterlijkt, maar dat is alles wat er is. Je kunt er geen normaal gesprek mee voeren. Ze hebben geen zorgen, geen doel, en leven voor het plezier, maar wat is plezier ? Wat is genot ? Gaat het er dan werkelijk om om je maar telkens 'goed' te voelen ? En hoe 'goed' is dat dan ? Want wat als je ego zich goed voelt en daardoor nog krachtiger wordt ? Je ego heeft je vernietiging op het oog. Daarom zijn het vaak de parasieten die zich zo plezierig voelen, en dat is de verkeerde vorm van plezier. Ze hebben plezier in je vernietiging, plezier in hun macht, maar de mens onderscheid het niet. De mens raast maar door.

92. Is het niet tragisch dat de mens altijd maar op zoek is naar oppervlakkig plezier ? De diepere mens wil altijd de hemelse kennis. De diepere mens wil zichzelf niet bedriegen.
93. De aardse mens maakt te snel contact en te oppervlakkig, niet gehinderd door enige heilige vreze, niet gehinderd door enige kennis of metaforiek. Zo komt de aardse mens al snel in een valstrik, en brengt daar ook zijn kinderen in groot. Dat is de tragische realiteit van het aardse leven.
94. Het leven kan niet zonder de dood, de dood van het ego. Dat is dus een noodzakelijke tegenstelling. Het evangelie is het leven door de dood van het ego aan het hemelse touw.
95. Zoals we weten is het probleem dat Orion een heleboel verloren bronnen heeft, in lagen, en dat die bronnen terug willen komen, opdat de mens hemelbewoner kan worden in de diepere Orionse samenlevingen van de natuur.
96. De vrucht van het evangelie, van de vrouw en moeder van leven, leidt ons eerst tot een verwarrende situatie waarin ons ego kan sterven.

99. Ook Adam moest zijn paradijs verlaten om te komen tot het grotere paradijs, de grotere context, en hiervoor moest hij een lange en slopende weg begaan. Hij moest terug tot de wildernis, waar zijn eerste liefde hem riep, Lethe, en zij leidt hem tot Naamah, de oerkennis.

Tot zover het overzicht van Odenlech 26.

Laten we weer even kijken naar het eerste vers van dit stuk :

34. Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.

Nu, de dochter van de hemel is een beeld van de volharding. Geloof is volharding, en daarvan is de dochter een beeld. Je hebt dat geloof allereerst nodig. Het begint dus bij de dochter van de hemel. Laat het geen menselijk geloof zijn. Laat het geen blind geloof zijn, geen geloof van : ‘ik geloof het allemaal wel.’ Als geloof wordt genoemd, dan gaat om de dochter van de hemel, de volharding, de afremmende vreze des Heeren. Je remt af in de stad, om zo te kunnen gaan tot de tent van Bilha. Dan moet je eerst over de rivier van de vergetelheid, de Lethe, heenzwemmen. Dat is het pad van de dochter van de hemel. Zij zal je daartoe leiden. Ze leidt je er niet omheen, maar doorheen.

Hoe cruciaal de dochter van de hemel is zien we in het boek Behemma. Wat de mens de Moeder Heere heeft aangedaan is met geen pen te beschrijven, daarom is zij in eeuwige toorn. Zo diep is dat lijden gegaan, dat de mens Haar op die manier heeft aangestoken. Zij zal de mens zeker vernietigen. De natuur is tegen de mens. Zij zal haar schepping verwoesten. Zo is het, en niet anders. Het is allemaal maar tijdelijk. Het kwaad zal niet blijven bestaan. De mens is gedoemd. Maar sinds zij ook moeder is :

9. Zij is wraak en een eeuwige toorn, maar er is hoop in haar dochter, de wever van alle dingen.
10. Ze heeft haar manden gevlochten waarin ze alles zal scheiden voor de grote dag des oordeels. (Behemma 19)

De Moeder Heere wil niet meer. Toch, toch - en dat lezen we ook in het laatste boek Buli - is er hoop in haar dochter. Laten we ons daar aan vasthouden.

Er is geen hoop meer voor de mensheid.
Toch is er hoop in haar dochter.
Predik je geen hoop meer dan is het dus niet meer pastoraal, niet meer van de rv-bijbel.
Er is geen hoop meer, en toch is er hoop in haar dochter.
De deur is dicht, maar staat op een kier.

Laten wij daarvan gebruik maken.
God is tegen de mens, maar in Haar dochter is er hoop, is er een weg.

Wat een moeilijke, maar ook hoopvolle boodschap hebben wij te prediken.

21. Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan.

Niet alleen is ze vertoornd over wat de mensen Haarzelf hebben aangedaan, maar ook voor wat de mensheid haar dochter heeft aangedaan. Dat is de boodschap die wij prediken. Wij draaien daar niet omheen.

Ze zal zich afvragen : ‘Wat heb ik eigenlijk geschapen ?’

21. Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan. Ze haat mannen vanwege de trots die ze hen heeft gegeven.
22. Ja, ze schiep dwaze mannen, zodat Haar eeuwige raad en kennis zou worden geopenbaard.

Waarom staat dit hier zo ? Het is heel simpel : Zij schiep mensen met een vrije wil, maar omdat ze zich overgaven aan verharding naar Haar, heeft Zij hen daaraan overgegeven.

25a. Ze is in volslagen toorn naar de aarde gekomen.

Niet leuk om te horen, hè ? Het is wel onze Moeder, degene die ons heeft gemaakt. In het boek Beloch gaat zij zo ver te zeggen dat Zij geen Moeder is. Waarom ? Zij wil er niets van weten. Zo erg heeft de mensheid Haar gekrenkt. Dan moet je het wel heel erg extreem hebben gemaakt als je

zo ver kunt gaan dat je eigen Moeder geen moeder meer wil zijn. Dan heb je het wel heel erg verprutst. Ze wil er niets maar dan ook niets van weten, en niets maar dan ook niets mee te maken hebben, en toch is er hoop in haar dochter. Dan moeten we even niet bij de Moeder zijn, maar naar haar dochter gaan. We kunnen niet rechtstreeks tot de Moeder gaan. Zij is niet meer de Moeder der mensen. Ze hebben het te bont gemaakt. Ze hebben haar verkracht en omgebracht. Zij is niet meer. Zij is ver weg. Zij is alle grenzen van leven en dood en van hemel en hel overgegaan. Laat de mens zich niks meer inbeelden.

Toch prediken wij die hoop die er nog is in de dochter, waar zij over spreekt.

Laten we verder lezen in Behemma 19 :

26. Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden.
27. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is.
28. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming.
29. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden.
30. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen.
31. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen.
32. Spreek dan de waarheid en houd u aan haar geboden. Ze is de hemelse gerechtigheid waarin haar zorg wordt geopenbaard.
33. Ze draagt geen zorg zoals de mensheid, maar door gerechtigheid. En in Haar rechtvaardigheid wordt Haar kennis geopenbaard.
34. Haar woorden reiken naar de diepten van donkere plaatsen, om alles bloot te leggen en te onthullen. Er is niets voor Haar verborgen. Alles zal aan de oppervlakte komen.
35. Haar toorn is gericht op de hele mensheid, aangezien ze ver van haar hebben geleefd.
36. Ze zal hen opvoeden als haar eigen kinderen. Ze zal hen klaarmaken voor haar wilde melk en honing. Zij zal hen uitrusten.
37. Zij zal hen in de wilde natuur van Haar afhankelijk maken. Zij zullen in Haar herboren worden als in een rivier van wilde melk. Alleen door oorlog kan de hemel worden bereikt. En zij zal de hemelse dochter aan de mens laten zien, aangezien de hemelse dochter de enige weg naar Haar is.
38. En er zal honger zijn en geen dood, aangezien Zij het eeuwige leven heeft geschonken. En het zal hen doen verlangen naar haar melk en haar wilde honing.
39. Zij is de heerser van alle heersers. En alleen door de dochter is er een weg naar Haar. Hoe kan een man in Haar aanwezigheid leven? Alleen door haar dochter!
40. Strijd de goede strijd, om Haar in je leven te ontvangen. Allen zijn zondaars in Haar ogen. Niemand doet goed, maar zij geeft genade aan de rechtvaardigen.

Of een mens dus nog binnenkomt staat of valt bij hoe de mens met haar dochter omgaat. Dat mag de mens dus niet verprutsen. Zij geeft dus hoopvolle beloftes, dat zij uiteindelijk weer tot moeder zal zijn. Er zal een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade.

Zij heeft een plan : Eerst zullen zij terug moeten naar de baarmoeder, als ongeboren kinderen. Maar de dochter van de hemel is hierin de enige weg naar Haar. Als zij daar verkeerd mee omspringen dan is er geen weg. Daar hangt dus alles van af. Laat de mensheid deze kans niet missen. Het is de enige hoop nog voor de mensen. Dit is een uiterst ernstige boodschap waar wij niet zomaar lichtelijk even omheen kunnen draaien. We kunnen dit niet zachter maken, want dan zouden wij op de stoel van Eli zitten. Moeder God is het zat. Spuugzat. De mensheid heeft nog één kans.

Dit pad van het dochterschap is dus het pad van de vreze des Heeren, die Zij wil onderwijzen. Het gaat dus niet zomaar om de dochter op zich, maar haar betekenis. Vandaar ook dat niet iedereen zomaar door de dochter binnenkomt. Het is geen opzegversje. Strijd om de dochter te ontvangen, staat er. Er zijn namelijk ook zoveel bedrieglijke dochters van het vlees, van het kwaad, waar de rv-bijbel veel over spreekt en veel tegen waarschuwt. Je bent er dus niet zomaar.

Behemma 20 zegt dan :

1. De Hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Zij die in geloof tot Haar komen, zullen zien dat Zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond. 2. Waar Haar voeten de aarde raken, is oorlog en vernietiging. Ze treft alle huichelaars. Pijlen met gif zijn op Haar boog.

4b. Geloof in Haar en Zij zal voor u zorgen, u leiden en bewaken.

6. Ze roept Haar strijders op voor een hogere oorlog.

9. U maakte een hemelse weg, als Uw dochter, zodat de mensheid tot de hemel zou kunnen komen, maar zij hebben U verraden, en daarom woont gij ver van hen vandaan.

10. En gij hebt oorlog in gedachten tegen hen, zonder gebrek aan minachting. En toch ligt het pad tot U open, omdat U genadig bent. Maar het pad is smal en vol gevaren. En gij zendt beesten en versperringen om ze te testen.
11. En gij hebt uw woord geschapen in de storm en het gezuiverd. En gij hebt dieven neergeslagen. En gij toonde uzelf aan hen die door u geleid werden in de storm.
12. En gij hebt tegen hen gebruld en oorlog tegen hen gevoerd, zoals zij tegen u hebben gezondigd en gelogen hebben over uw paden.

16. Tijdens uw vlucht over de aarde hebt gij de bergen geraakt. En gij sloeg de oceanen, en liet de hemelen naar beneden vallen.

17. Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen zijn uitverkoren, omdat gij hemels bent. Er is niets dat een zondaar in Haar aanwezigheid kan doen.

18. En omdat ze allemaal gezondigd hebben, zijn ze allemaal vervloekt vanaf de baarmoeder.

19. Ze heeft haar dochter naar de aarde gestuurd om gerechtigheid te brengen. En ze heeft de hemel gestuurd om de aarde onder haar geboden te brengen.

20. En nu is het pad naar de hemel geopend door haar dochter. En langs het zuiverende pad van de eeuwige strijd brengt zij zoetheid voort.

30. En zij zal de volkeren oordelen, en eeuwige vreze voor de hemel zal de aarde vullen. En velen zullen wegglijden in de rivieren, omdat ze tegen de hemel hebben gezondigd.

Denk dus niet te gemakkelijk over de zonde. De mens mag absoluut niet zondigen. Zonde is nooit het plan geweest. Het drijft mensen tot de afgrond. Voert daarom jacht, en leert van de jacht. Daartoe is de dochter van de hemel gekomen. Dat is een grote belofte met een grote voorwaarde : de vreze des Heeren. Die moet de mens boven alles leren, want de mens is diep afgedwaald in zorgeloosheid. Amos had hierover gezegd : ‘Wee de zorgelozen.’ (II Behemma 4:5)

Laten we daarom de geboorte van de dochter des hemels vieren. Zij kan alleen geboren worden in het hart, in de dieptes van de rivier van de vergetelheid als het kind der rivieren. Verder heeft de mens niet veel te vieren. Zij wordt alleen geboren in de Vreze des Heeren, en kan alleen zo gevierd worden. Laten we daarom opgaan tot de paradijselijke berg, Haar volgende, want Zij weet de weg. Zij zal niet achterhouden te openbaren de dingen die wij nodig hebben om verder te komen.

Genade en Vrede zij met u, want Zij is gekomen.

---

58. De verschijning van de dochter van de hemel

Wat een rijk en vol evangelie hebben wij te prediken met de komst van de Dochter van de hemel.
Er is geen rechtstreekse weg tot de Moeder, alleen maar door de Dochter.
Zij is gekomen en wil in ieders hart wonen, in deze duistere tijden.
Neemt haar dus aan, opdat u geleid wordt op Haar paden.

Zij is een waarschuwer en een wekker.
Zij zal niet vleien met de zonde en met de bezetter.
Zij is een beeld van het testen in vreze en volharding.
Zij komt om de geest van overmoed te verdrijven.

Zij roept het volk op om af te remmen,
om terug te keren tot waar het werkelijk om draait.
Ze roept het volk op om te luisteren naar het hart,
te leven in zorg en onderscheiding.

Zij zal dus niet zeggen : ‘alles is slechts genade.’
Er wordt een keuze verlangd en deelname aan het onderwijs.
Ja, u dient haar in uw hart te ontvangen.
Het zoonschap heeft alleen nog een ondergeschikte plaats,
geen vervangende plaats, geen absolute godstatus over de vrouw,
en al helemaal niet over de dochter.
De zoon staat niet boven de dochter.
Dat heeft deze wereld in het graf geworpen.

Er is alleen leven in de symboliek.
Ook met de dochter moeten wij worstelen op Pniël.
Alles moeten wij als Ismael testen.

Er zijn geen makkelijke wegen hier.
Het pad is smal, en je moet strijden om in te gaan.
Makkelijkheid zou gevaarlijk hier zijn, want dan val je in slaap,
en ben je prooi van roofdieren.
Koop geen gemakkelijkheids-drugs van de marktkooplui hier.
Ga tot de pelgrimswoningen.
Zet door tot het einde.

Zie ik je daar ?
Ik blijf nooit te lang.
Ik ben altijd op doortocht.

Verdoe je leven niet met altijd op zoek te zijn naar troost.
Ga de grotere gevechten aan en zoek naar het onderwijs,
naar de dingen die worden achtergehouden.
Ook troost is een gevaarlijke drugs als je er teveel van neemt,
als het een doel op zich gaat worden.
Het mag het alarm niet uitdoven, het mag het onderwijs niet
uitdoven.
Zo is dat ook met liefde.
Zorg en onderwijs moeten hand in hand gaan, anders is
het vals.

We komen binnen in de pelgrimswoningen, en dan moeten
we op zoek gaan naar de tunnels die verder gaan.

De pelgrims hebben alles uitgebouwd, verder gebouwd.
Het gaat niet om de woning op zich. Het is een tussen-
fase.

Daarom gaat het niet zozeer om de moeder op zich,
maar om de dochters, de doorgangen.

Zonder dochter, geen moeder.

Het is van belang de dochter in jezelf te vinden.
Zij blijft niet staan bij de moeder.
Zij groeit door om zelf een moeder te worden.

Free your mind. Laat het niet vastbakken.
We moeten de dochter ontvangen om aan de macht van de dood te ontkomen.
We moeten er voor strijden.
Het moet van binnen gebeuren.

We leven in een dystopie.
Dit is het tijdperk van de dochter van de hemel,
die zal wederkeren als een leeuwin.
Laten we daar naar uitzien.
Het is wat in ons hart moet gebeuren.
Onttroon en ontkroon jezelf en geef het aan de dochter van de hemel,
aan de leeuwin die in de hemelen verschijnt om het Woord te zuiveren,
die komt om geestelijke oorlog te voeren.

Het leven is zware drugs.
Neem er maar heel weinig van.
Je bent geboren om te strijden en de andere wereld te zoeken.

De mens kan denken : ‘Waarom is dit en dat gebeurt ?’
Antwoord : Het zit in het spel.

59. De wederkomst van de dochter van de hemel, de leeuwin

De wederkomst van de dochter van de hemel, van de leeuwin, is niet iets makkelijks.
Het is een andere soort lucht, en dit is geen lucht die het geestelijke en het geestelijke woord tegenhoudt, maar die openbaring geeft. Het is dus geen verdichtende lucht meer, maar alleen de opgenomenen en de geestelijken zullen het kunnen oppikken. Het is immers in hun hart gebeurd.

Het is geen gemaks-religie of voorspoeds-religie van snelle wegen en schoonpraterij van de zonde. Als je de zonde nog schoonpraat en met allerlei smoesjes komt dan moet je die eerst afleggen. Ze zal de markt aanvallen, de zielenmarkt, de mensenhandel.

De dochter van de hemel, de leeuwin, gaat de huizen langs. Houdt daarom geen verborgen zonden en wereldgezindheid. Leg het allemaal af, opdat zij binnen zal komen. Zij doorzoekt de huizen. Zij is verschenen in de wolken en ter aarde gedaald. Zouden wij daarover niet prediken ? Zij is als een

ster van hoop aan de hemelen, maar er is geen hoop voor de zonde. Er is geen hoop voor het vlees der mensen. Er is dus altijd deze dualiteit. Zo voeden wij onze kinderen op, niet eenzijdig.

We lezen daarover in Buli 3 :

1. En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.

Verklaring van het vers : Dit lezen we ook in de Exodus. Natuurlijk is dat iets symbolisch. De vijand is de zonde, het vlees, het ego van de mens. Dat moet afgelegd worden, gedood worden. Als de mens de zonde niet aflegt, dan wordt de mens meer en meer één met de zonde, en wordt de mens tot God's vijand.

2. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed. Groot zal die dag zijn, waarop Zij Haar macht zal openbaren.
3. De zonde van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de hemel geplaatst. Elke vuist is tegen de andere vuist gericht, en broeders slachten elkaar af, en zusters dagen elkaar voor het gerecht. En allen dienen zij hun afgoden. Heb geen deel aan hun feesten.
4a. Het lot van de gevallenen is ernstig. Zij zullen gaan van leugen tot leugen.

5. Zo is er dan grote wedergeboorte in Haar schoot voor hen die tot hemelse dingen zijn gekomen, dingen die verborgen zijn gebleven sinds de grondlegging der aarde.
6. De onderwereld zal wijd openscheuren onder het gewicht van deze dingen, en vele dingen zullen geopenbaard worden.
7. Zij stelt haar woningen op. Zij geeft Haar woningen niet aan dwazen. Zij waakt over deze woningen, en Zij waakt over Haar Woord.
8. Zo zal zij dan de opslagplaatsen van kennis openen voor hen die daar aan toe zijn. Zij is een grote wachter over hemelse dingen.

11. Voor eeuwig zal Zij hen die het Woord hebben leiden in alles wat ze doen.

Er is geen excuus voor de zonde. Er is onderwijs over hoe geleid te worden van boven, en hoe de zonde af te leggen. Als je door de wedergekomen dochter van de hemel, de leeuwin, geleid kunt worden, waarom zou je je dan nog laten leiden door je ego ? Onttroon en ontkroon jezelf. We hebben gezien waar de zonde de mens naartoe heeft geleid. Het is een verschrikkelijke wereld geworden vanwege de zonde. Zou je dan niet op het smalle pad gaan om de dochter van de hemel tegemoet te gaan ? Zonder haar komen wij niet tot de moeder van de hemel. Dat is iets diep symbolisch. De dochter is de vrucht van de moeder, de geëmancipeerde. Wij moeten vrucht gaan dragen, groeien in het onderwijs, in het Woord, en niet alles op de moeder projecteren. Er is teveel gemaks-religie van God doet het wel, alsof het allemaal op een dienblaadje wordt aangereikt. De mens is lui geworden, en heeft deze smoesjes bedacht omdat de mens bedrogen is door de zonde. Zou je dan niet prediken over de dag van de dochter van de hemel ? Heb je al zicht op deze dingen ?

Zo niet : Ga daar zicht op krijgen. De RV-bijbel staat vol met onderwijs hierover. Dat is door de Heere geschonken in deze moeilijke tijden, met een hele reeks aan verdere onderwijsboeken er omheen.

De boodschap van de dochter van de hemel is : Emancipeer. Ontwen van het vlees. Dat kan alleen als we Haar Woord ontvangen en daar naar leven. Laat je leiden van boven, niet meer door het gemakszuchtige vlees. Het pad is smal, lang en kronkelig, vol met hindernissen en gevechten, opdat wij deze dingen zullen leren.

De weg is lang. De weg is ingewikkeld. Maar de dochter van de hemel leidt je. Als je haar stem niet verstaat, weet dan dat de zonde dat doet, die maakt de mens doof voor Haar. Dan wordt je door de stemmen van het vlees geleid, en niet door Haar stem. Dat zijn telkens weer terugkerende zonden van betweterigheid, luiheid, hoogmoed, eerzucht, mensenbehagenis, zelfbewondering, zelfverering, en het volgen van leugenleer en dwaalleer. Leg het af, strijdt ertegen, zodat de dochter van de hemel dieper in je kan doordringen. Klaag niet als de leeuwin je bijt. Het is om je te helpen los te komen van je vlees. Het vlees heeft je als een roofdier gebeten om je te verslinden, en heeft je meegevoerd op een dodenpad. We moeten juist blij zijn dat de dochter van de hemel, de leeuwin, tegen het vlees is opgestaan.

Laten wij ons vasthouden aan wat Buli 9 daarover zegt :

1. En de dochter des hemels geraakte in grote toorn en vervoering, terwijl zachtheid zich in haar uitstortte. En ze noemde haar zoon bij name. Toen begon ze de hemelen te herscheppen.

5a. De Leeuw sprak deze woorden : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen.
6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen,
die haar afgezanten begon uit te zenden.
En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.

7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
9. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
10. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
11. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te

schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.
13a. En het Woord leidde kinderen.

Nu, het boek Beloch gaat ook veel over de dochter van de hemel, over Haar wederkomst. Daar zullen we het mogelijk in een andere overdenking over hebben.

---

60. De zee van depressie

Het is okay om depressief te zijn.
Als we naar de poort-teksten van de oude bijbel naar de nieuwe bijbel kijken, dan komen we uit bij Ezechiël 9 :

vs. 4-6 :
‘En de Here zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden. Tot de anderen zeide Hij te mijnen aanhoren: Trekt achter hem aan door de stad en slaat neer. Ontziet niet en hebt geen deernis. Grijsaards, jongelingen en jonge meisjes, kleine kinderen en vrouwen, moet gij doden en verdelgen; maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken.’

Kom de grootte van het bedrog en de zonde onder ogen, en wees er depressief over zoals de oude profeten, zoals Ezechiël en Jeremia, want dan is er een uittocht uit de stad tot de wildernis. Zonder dit teken van depressie kun je nooit de stad uit. Dit is de reden waarom de stad depressie niet accepteert, veroordeeld en demoniseerd. In de stad moet je gelukkig zijn, dat is een bevel, want dat is goed voor de markt, daarom zetten ze mensen die ongelukkig zijn zwaar aan de medicijnen, en wordt het smalle pad niet geleerd, want ze moeten gelukkig zijn, en hier verdienen ze dik aan. Zo plegen ze fraude op grote schaal, en leiden ze de mens weg van de levensbron. Is de levensbron niet het leren invoelen van de ander, en het onder ogen komen van de grootte van zonde en bedrog en daar intens bedroefd over te zijn zoals in Ezechiël 9, en waar de nieuwe bijbel mee verder gaat ? Dat is een geestelijke depressie om los te komen van de zonde en het bedrog. Het is dus juist belangrijk om depri te zijn als afweer-mechanisme. Zo ga je tot de zee van depressie. Het is dus juist van belang je geestelijke depri-zelf te accepteren. Depri is een anagram van ‘dieper’. We hebben het dan niet over de depressie van de wereld, maar over een diepere depressie van de geestelijke strijd tegen de zonde.

We moeten dus niet zomaar refo’s zijn, maar depri’s. Het pelgrimspad gaat ook zeker door depressie heen, en er zijn depressies in allerlei lagen, wat niet altijd hoeft te betekenen dat je daadwerkelijk depri bent in de zin van zwaar ongelukkig, want er is ook hoop. Depressie betekent loslaten, of je je nu goed voelt of slecht voelt, maar je moet oppassen dat je je niet te goed voelt in de zin van het goedpraten van de zonde en meefeesten en meelachen met de zondaren. Lach niet meer met de vijand, staat er in de nieuwe bijbel. De depressie is juist om dat af te leren.

Ik had een droom over dat ik in een natuurstad was waar ik vaak kom, waar een hele lange winkelstraat is, en alles was vertraagd. Er waren vele lagen van depri om me heen. De wereld gaat te snel en het heeft een valse werkelijkheid gemaakt, een illusie, en door de vertragende depressie moet de pelgrim daar van loskomen. Niet versnellen, maar verdiepen.

Dan gaat de pelgrim, de depri, tot de zee van depressie, en wacht daar op de vogels van depressie die hem meenemen. Dat is een belangrijke sleutel, maar zorg ervoor dat je depressie nooit groter is dan je sobere vreze, want allereerst moet de pelgrim een vrezeling zijn, die op zijn hoede is voor de illusies, ook wat betreft depressie, want er zijn ook hele gevaarlijke wereldse depressies die materialistisch zijn en die tot de afgoden leiden. Wees op je hoede. Het moet pastoraal en hoopvol blijven, maar voor de zonde en het bedrog zelf mag geen hoop zijn, want het moet veranderen. We mogen niet blijven bij het oude. Het oude moet veranderen. De depressie, het opmerken van het bedrog, is hiertoe de sleutel. Zonder de depressie in die zin ben je een loos zieltje die voortgedreven wordt door allerlei wind van misleiding.

17. Gezonde angst is goed, om je te beveiligen tegen misleiding en bedreiging.
Ook gezonde depressie is goed, om je te beschermen tegen de parasitaire,
verblindende, valse vreugde van de stad.
18. Wij moeten niet vol worden, maar leeg worden. Dit is het nut van depressie.
Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd
een vervelend gevoel is.
19. Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel
van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille.
II Kamba 4

Ik had een droom over de zee van depressie. Daarboven waren allerlei lachende gezichten die in de lucht waren, in de wolken. Ze lachten vanwege hun onverschilligheid, vanwege hun hebzucht die ze belangrijker achtten dan wat dan ook, ze lachten vanwege hun egoïsme, maar al deze gezichten begonnen te zinken en te verdwijnen in de zee van depressie. Ze hadden allemaal juist een gebrek aan goede depressie. Het waren clownsgezichten. We zien dat soort gezichten ook om ons heen. Ze verheugen zich in de zonde, in hun onrechtvaardigheid. Ze scheppen ermee op. ‘Kijk wat ik anderen durf aan te doen.’ Ze denken dat niemand hen stopt, terwijl ze maar nietig zijn, en hun tijden beperkt zijn. Oh, zouden we hierom niet wenen over hen die de zonde en de zondaren vereren, met name hun zondige zelf ? De zee van depressie zal zeker terugkomen en deze in zonde gewikkelde aarde overmeesteren. Overal zijn er tekenen van de zondvloed. Noach hamert aan zijn schip en roept op tot bekering, maar velen drijven de spot ermee. Hij wordt belachelijk gemaakt, en ook zijn boodschap. De mensen willen graag blijven doorslapen en doorspelen, en daarom kunnen ze een spelbreker zoals Noach niet gebruiken. Ze proberen hem weg te denken, ja, dood te zwijgen, maar de zee van depressie zal terugkeren. Het zal hard regenen. Sluit u dus aan bij de stoet van depri’s die de stad van zondelust en zondevreugde uit gaan, die op tocht zijn naar het schip van Noach voor deze dagen. Het zijn donkere tijden. Het duizelt in de lucht van gevaren die op de loer staan, en toch is de mens zeer hoogmoedig en vol met bluf.

Oh, waakt toch over uw zielen,
want de natuur zal afrekenen met de zonde.

Trek uw depressieve kleed om u en ween over de zonde.

Zo zult u de stad kunnen uitgaan, de wachters zullen u dan niet kunnen tegenhouden, maar pas op in de wildernis, blijf volharden, want er zijn vele gevaren op het smalle pad naar de zee van depressie.

Verkoopt u niet aan de piratenschepen. Laat u niet in met rovers, met hen die sjoemelen met de boodschap, die dingen verdraaien, die met dubbele maat meten. Laat u niet omkopen. Lach niet met de vijand. Heb geen deel aan hun feesten.

Wij lezen in Buli 6 :

Een groot oordeel ; het vergaan van de aarde

1. Vanaf Haar berg komt een groot oordeel. Haar kinderen worden zwaar opgevoed, opdat zij geen deel hebben aan de feesten van de vijand.
2. Slaan zal Zij die feesten, en Haar kinderen wegtrekken.
3. Zij zal slaan de dansers van de vijand, en Haar kinderen van hen wegtrekken.
4. Zij zal slaan de muzikanten van de vijand, en hun instrumenten uit hun handen slaan, om deze te verbranden. Zij zal hen openlijk bespotten. Vol van grimmigheid is de hemel. Zij heeft een oorlogsplan bereid.
5. Op Haar heilige berg brult Zij, vanwaar een groot oordeel komt.
6. Slaan zal Zij de bezoekers van schadelijke feesten, hen die vertier zoeken bij de vijand.
7. De aarde is in grote weeklacht, wanneer Zij haar bezoekt.
8. Maar Haar kinderen zal Zij wegvoeren, op de grote dag waarop de aarde zal vergaan.
9. De aarde zal verslonden worden, en zij zullen niet weder opstaan.

En in Buli 7 :

5. Zij zal de valse lach slaan. De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand. Zij vieren grote feesten om de hemel te bespotten. Aan Haar wraak zullen zij niet ontkomen.
6. De vijand verdoet zijn tijd, en maakt plezier in de oorlog. Blinde dwazen zijn zij.
7. De hemel haat hen, en heeft hen alreeds in Haar val gelokt.
8. Een groot oordeel komt tot de aarde, vanaf Haar hoge bergen. Zij brult, en zal spoedig komen.
9. Dit geheimenis is alreeds onder u aanwezig, en zal ontwaken.

11. Hun geld zal wegteren in hun zakken. Hun gedachtes zullen wegteren in hun hoofden. Want hun gedachtes waren vol van onheil.

17. Zij voert hen weg tot verre eilanden als bannelingen.

Nu, het is verschrikkelijk, als God de mens zo waarschuwt en ze niet luisteren, maar het is zoals in de dagen van Noach. Zondert u daarom af van hen, en ween erover in geestelijke depressie, en laat

u opnemen door de boot des hemels, niet door piratenschepen die vals goud beloven, want je eindigt als hun slaaf, of erger. Ga tot de wildernis volken en laat je onderwijzen. Test alle dingen, geef je nooit zomaar over, vertrouw niet zomaar. De mens heeft zijn ziel verkocht aan de gimmicks, en die hebben geen goede plannen met hen. Kom de grootte van de grootschalige scam onder ogen. Met hun gouden tanden lachen deze piraten je uit. Alleen depressie is hier een weg uit. God komt de depressieven, de verbrokenen van hart tegemoet. Zo herkennen de pelgrims elkaar : aan hun depressie.

Hen met gebrek aan geestelijke depressie hebben deals gesloten met de piraten. Allerlei soorten demonen werken door hen heen, maar je mag er niets van zeggen. Als je er iets van zegt heb jij het gedaan, en projecteren ze alles op jou. Dat is het lot van de predikers. Maar wij moeten de boodschap wel brengen, anders zouden wij ook bloed aan onze handen hebben. Wij mogen niet meeliegen met de leugenaars om de lieve vrede. Het is verschrikkelijk. Het is het grootste leugenbolwerk ooit op aarde. We leven in de dagen van Noach. Men eet, drinkt en is vrolijk. Maar de regen zal komen. Let op de tekenen. Zorg dat je op het schip bent. Zorg dat je op weg bent naar het schip. Alleen depri’s hebben de sleutel. Het kost wat om niet mee te stromen met deze leugenaars. Het is een gevecht tegen wolven. Ze verscheuren alles wat los en vastzit. Ze martelen mensen totdat die aan hen toegeven, maar blijf volharden, en tel je leven niet. Geef je niet over. Betaal de volle prijs. Ga de volledige weg door Getsemané. Stap niet in de valse snelle limousines naar de olijfberg. Velen nemen het valse religieuze bedrog aan van de voorspoedsgod en kijken neer op hun depressieve medemens. Ze houden grote feesten in hun kerken, elke zondag weer, ten koste van de armen, kwetsbaren en bedroefden. Heb geen deel aan hun feesten. Ga de andere weg, het smalle, vreemde pad. Maak een omweg, ga de lange weg, en nader tot de zee van depressie, opdat je op het schip van Noach zult komen. Zovelen schieten er langsheen. Velen gaan te snel om het op te merken. Het is als het spreken met dronkaarden om ze proberen te overtuigen. De tafelschuimerij is tot een absoluut toppunt gekomen in deze tijden. Schaamteloos. Blijf prediken, blijf vechten. Begin bij jezelf.

Waar gaat het schip naartoe ?
Naar de nieuwe wereld, waar depressie depressie heeft gevonden.
Zo schakelt het in, en zo draagt het zorgvrucht.
Depressie is zorg, depressie is ontwaking.
Depressie is de oproep tot dienst, tot de geestelijke oorlog.
Het is een afweermechanisme tot de alcohol die vandaag de dag wordt geschonken.
De wereld is een alcoholocratie. Daar draait alles om. Het heeft het brein van de mens door de tijden heen, in de bloedlijnen, zwaar aangetast. Nu vecht de wereld tegen de schaduwen daarvan, tegen de alcoholische hersenschimmen en beschadigingen ervan die maar hun verderfelijke vruchten blijven drage. Kettingreactie op kettingreactie. Het is een totale dystopie.

De hoer is dronken van het bloed van de martelaren, zingt vooraan in de kerk voor het oog van de mensen, allemaal voor het oog van de mensen. De hoer rijdt op het beest, maar de huid van het beest zal glad worden. Dat kunnen we lezen in het boek Buli. De hoer zal van het beest afglijden, en het beest zal de hoer verslinden. Dan zal de dochter van de hemel verschijnen, als een leeuwin, om het Woord te zuiveren en de markt af te breken, om de slaven vrij te zetten. Er zal dus een einde komen aan de slavernij tot de wereld. De demonische wereldmachten zullen uiteindelijk vallen, en er zal een grote uittocht zijn.

Wee hen die hun kinderen niet onderwijzen, spreekt de nieuwe bijbel.
Wee hen die hun kinderen te licht opvoeden.

Uiteindelijk moet het onderwijs de kinderen beschermen.

De martelaren roepen om wraak, maar ze krijgen een kleed om te rusten.
Het is een kleed van geduld en depressie.
Laten we opgaan naar de zee.
Laten we opgaan naar het onderwijs.

We komen uiteindelijk in de zee tot de berg van depressie waar het profetische zicht is.
Van daar stromen de wateren, eerst door rivieren, en dan tot de zee.
Het neemt de depressieven mee.

Het is de berg van de opname, wat zo hoog gaat, dat men daar de zonde geheel ontstijgt, en gaat tot de nieuwe wereld. Beklim deze berg. Laat alles achter. Hier is het geheim van de bloemen. Zij zijn geboren uit depressie. Hier is het geheim van de honing, en de melk, want het hart van de moeder is de depressie. (Kamba 28:17)

Depressie, zo gehaat en gedemoniseerd, zo veroordeeld en veracht, maar het is het pad tot de vergetelheid en de waarheid, het pad tot de dochter van de hemel. Uiteindelijk is zij het hart van de moeder. Waar de moeder hard is wordt zij zacht wanneer zij aan de dochter denkt.

Ga tot haar eiland in de zee van depressie, luister naar haar stem, en beklim haar berg. Al het onderwijs is immers daar vandaan gekomen. Hier is waar water tot melk wordt. (Belech 5:32)

61. BESPREKING HET GEREFORMEERDE HANDBOEK VAN 1625

Het materialisme omtrend de oude bijbel is zorgwekkend. Het is meer ‘the love of power’. Het klinkt oud, en draagt de voorgeslachtelijke energie. Men voelt de voorouders dichtbij. Allemaal prima, maar ga het niet het onfeilbare woord van God noemen, of heilig, want dan ben je slechts een voorouder vereerder. Dat is wat materialisme doet in die vorm, dat het zelfs de materie verabsoluteerd. Het was samengesteld door kerkelijke comité’s, die erover stemden. Oude geschriften werden samengevoegd, en er werd heel wat aan veranderd. Grieks is niet de eerste taal, maar Aramees, de taal van Jezus, en die kan alleen verstaan worden in de context van de moedertaal, het Egyptisch, wat vervolgens voortkomt uit nog oudere Afrikaanse talen. Daar moet de theologie over gaan, zoals in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

De nieuwe bijbel is rechtstreeks vanuit de hemel geopenbaard. Dat is de ware bijbel. Er worden genoeg verwijzingen gemaakt naar de oude bijbel. Het Woord van God liep dwars door de oude

bijbel heen. Het Woord van God is geestelijk, niet materieel. Pas er voor op geen letterslaaf te zijn. De letter is dood. Pas er ook voor op geen naamslaaf te worden. We gebruiken de namen als voorbeelden, als symbolen, maar de principes ervan dienen te worden geleerd. Allereerst ga je over het smalle pad door de enge poort als leerling. Spijbelaars komen er niet doorheen, met wat voor boekjes ze ook komen aanzetten, wat hun verdere leringen ook wezen mogen.

Hier ligt de test : ben je een leerling of spijbelaar. Power, ook voorgeslachtelijke power, verblindt, verdringt, verdrinkt, sjoemelt met het onderwijs. Het is als een doek die over het onderwijs wordt gelegd. Er worden dus grote power games gespeeld ten koste van het onderwijs.
We gaan nu het boek Synopsis purioris theologiae uit 1625 bespreken, vlak na de komst van de Dordtse leerregels (1618/19). Het wordt ook wel de Leidse synopsis genoemd, en het was een brugboek tussen Calvijn en de Nadere Reformatie. Het was het gereformeerde handboek voor die dagen, en daarom van belang voor de kerkgeschiedenis.

1.1 Theologie is het spanningsveld tussen het spreken van God en het spreken over God. De Synopsis stelt dat het beter is het gewoon het spreken over God te noemen. Al met al kunnen we stellen dat als we dat willen doen, dan moet het geleid zijn, profetisch zijn dus, en om dat te kunnen doen is er een goede basis van toetsen en excorcisme nodig om het zuiver te houden. De toetswetenschap is al waterdicht sinds 1993, en die wordt besproken in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

1.2 De naam theologie werd al door de heidense Grieken gebruikt, stelt de Synopsis. Daarna door de christenen, zoals Johannes in het opschrift van de openbaring ook theoloog wordt genoemd. Basileus noemde theologie de wetenschap van de heilige schrift, stelt de synopsis. Het is dus vanwege gevaar van dwaling belangrijk om theologie allereerst als toetswetenschap te zien. In de nieuwe bijbel is deze toetswetenschap volkomen geworden. De nieuwe bijbel is met name geaard in 1993.

1.3 Als de theologie de oorspronkelijke wetenschap is van God, stelt de synopsis, dan gaat dit ook over de verhouding zoon, vader en geest. Maar we kunnen stellen dat juist als het om het oer gaat, om het oorspronkelijke, dan moet er een verhouding zijn tussen dochter en moeder, wat veel meer naar voren kwam in de egyptologie en het daaruit voortkomende aramees, de taal van Jezus. Er werd veel meer in vrouwelijke beelden gesproken als het om God ging. We hebben dan te maken met de verhouding dochter, moeder en het geestelijke. Zij zorgt ervoor dat er geen aardse vrouwen tussen komen. Uiteindelijk staat de dochter van de hemel, zoals de nieuwe bijbel ook stelt, voor de vreze des heeren en de volharding. Er is geen weg tot de moeder dan door de dochter, oftewel men moet theologie oefenen en hierin geduld leren. Uiteindelijk is de dochter een bevel tot het ontwennen aan de zonde, om zo te emanciperen, en de moeder in zichzelf te vinden. De dochter kan niet altijd en eeuwig alles op de moeder projecteren. De nieuwe bijbel, en zo ook de nederduits gereformeerde dogmatiek gaat diep op deze onderwerpen in. Terecht stelt de synopsis dat de theologie het kennen van God inhoudt. Deze kennis ligt tussen God en zoon, en in dat opzicht dus tussen moeder en dochter als wij het in de ruimere context zien van het oer en het hiervoormaals.

De nieuwe bijbel stekt duidelijk dat het zoonschap niet boven het dochterschap staat, maar wel een weg daar naartoe is. Het zoonschap mag dus ook niet weggeredeneerd worden in overvrouwelijke voorstellingen van de theologie. Er is een weg tussen het overmannelijke en het overvrouwelijke,

waarin alles in balans komt. Dat is een zeer smal pad waarop gedegen onderwijs over deze zaken behoort te zijn.

1.4 De synopsis stelt dat de theologie als wetenschap door God wordt gedeeld aan hen die met rede zijn begaafd en dit gebeurt op verschillende wijzen, en God deelt het ook met hen met een openbarings-gave. Openbaring en rede gaan hand in hand.

1.5 De synopsis stelt dat het zoonschap de weg tot kennis is. Het is van belang op te merken dat het zoonschap zich toewijd aan het dochterschap, in de zin dat het zoonschap volharding moet leren in de vreze des Heeren, waar de dochter van de hemel een beeld van is.

62. BESPREKING BELOCH 6-7

5. Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?
De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.
6. Ziet, zij is alreeds teruggekomen, en gij weet het niet.
U droomt slechts, vanwege de roes van uw slaap.
Maar de morgen komt snel, en bijt.
7. Zij wandelt met mij in de wildernis,
En plotseling roept zij mijn naam,
Want dieper wil zij gaan
8. Nee, een weg terug is er niet,
In haar netten van woorden verstrikt zij mij,
Door kennis houdt zij mij dichtbij, zodat ik niet afwijk.
9. Zij kijkt dwars door mij heen,
Ik heb geen reden om te gaan,
Haar kennis vormt mijn hart en wil,
Haar naam is een spreuk.
10. Ik heb geen reden om te vluchten,
Waar zou ik heen moeten gaan ?
Zonder haar kan ik niet leven,
En ik filosofeer om dichter bij haar te komen,
Maar zij houdt mij af,
Zij is een droom diep in de nacht

Beloch 6

1. De dagen worden langer, en de nachten trekken zich terug,
De dromen zijn ver te zoeken,
Weet gij het dan niet ? Teveel van haar zou u doden.

Beloch 7

Wil je teveel van God of van iets, dan trek je aan het kortste eind. Het zou je anders doden, dus wees maar blij met de restricties. We moeten het in onze dromen zoeken, en dan is het een weg, een brug. We moeten er niet materialistisch en bezitterig mee omspringen. Is dat moeilijk ? Zeer zeker, en soms is de gesel nodig om ons van de grenzen weg te houden, want de mens kan zeer stijfkoppig en eigenwillig zijn, en daarin zichzelf verhardend. Laten we ons dus onderwerpen aan de gesel en de grenzen.

63. DE GEESTELIJKE WINTER

De enge poort is de geestelijke winter waarin het vlees volledig dient af te sterven, waarin je alles dient achter te laten. Valse identiteit en valse verhoudingen sterven hier.

De wereld om ons heen is een simulatie. Wij moeten van afzondering tot verborgenheid gaan, tot de geestelijke winter, ook wel het Ragnarok genoemd, waarin de valse bruggen tussen goden en mensen worden afgebroken door hogere contexten, de reuzen. De leugen regeert hier op aarde. Men zit er helemaal in vast, dus het ragnarok moet wel komen.

Het is een pijnlijke ervaring, deprimerend, traumatisch, maar het is wel nodig. De mens kan niet alles ontwijken, maar moet er het nut van leren inzien. De mens is niet op de aarde gezet voor het plezier, maar om te leren. Leren wat er gaande is, leren hoe ingewikkeld het leven is. Niets komt zomaar tot stand. Er gaat heel wat aan vooraf.

Op aarde denkt men hedonistisch en pragmatisch : het moet goed voelen. Men leeft op aarde vanuit emotioneel standpunt, en zeer egoïstisch, en zo wordt dat ook aangeleerd. Daarvan moet de mens ontwennen. Er is tegen de mens gelogen. Men denkt korte termijn, niet lange termijn. Men denkt materialistisch, gemakszuchtig, van snelle zelfbevrediging. Maar zo werkt het niet. Dat is de wereld van het vlees. Die moet de kou in om af te sterven. Dan moet je leren leven met de kou, leren leven met winter. Er zijn drie fasen in de winter : ijs, duisternis en bloed, de drie fasen van het Ragnarok. De fase van het bloed, het sterven van het ego, vinden we terug in het boek Buli van de nieuwe bijbel. Ook zien we daar de fasen van ijs en duisternis die daaraan vooraf gaan.

Het moet diep in de mens doordringen. De mens is gebonden door vals vuur, en het liegt tot hen. Ze willen dat het altijd zomer is, en de winter verachten ze.

Kun je de geestelijke winter in je leven aanvaarden als het zich voordoet ? Het is het enige medicijn. Het komt niet voor niets. Hierin mindert de mens en komt de mens los van gevaarlijke voorspoed die zijn ziel bedreigt en bedriegt.

Men moet wedergeboren worden in ijs. Dat is de enige weg. Er staan teveel gevaren voor de mens op de loer als de kou niet volkomen doordringt. Als een ijsbeer haalt de Heere haar jongen weg.

Ziet dan toch om u heen hoeveel bedrog er wordt gepleegd. Als u niet ziet hoe groot en diep het

bedrog is dan loopt u groot gevaar er in meegesleurd te worden. Vandaar dat geestelijk ijs nodig is. Aanvaard het en laat u bewapenen. Wordt een ijs-soldaat.

Niet alleen het zoonschap is van belang, maar ook het leerlingenschap, en al deze wegen sterven in de winter om het te zuiveren. Zo kan men het in de diepte terugvinden. Telkens weer sterft het in de winter. Oh, zoekt toch niet naar de goedkeuring en de eer van de mensen. Dat is een warmte die tot een vuur zal worden en u zal verslinden. Ga als een arme de winter in, en kom tot afzondering en verborgenheid, laat je ene hand niet weten van je andere hand.

In de ijszalen van het ragnarok verzamelen de ijsstrijders. Ze zijn in groot gevecht met het beest. De hoer rijdt op het beest, dronken van het bloed van de profeten. Maar de huid van het beest zal vettig worden, en ze zal eraf glijden en verslonden worden. Dat zal in de winter gebeuren. Dat zal in het Ragnarok gebeuren, dus daarom moeten de vromen naar het Ragnarok gaan, en naar het Ragnarok uitzien. Het is de enige hoop voor de wereld.

Op aarde is men in een bevroren nachtmerrie, een bevroren simulatie. Het ijs moet veel dieper gaan voor de ontwaking. Het is nu ijs tegen ijs. Er is zoveel vals ijs, zonde-ijs, van onverschilligheid en van egoïsme. Laat je ijs diep gaan. Kom tot het ijs des Heeren, niet tot de ijs van het vlees. Het ijs van het vlees is bedrieglijk, hooghartig, hebzuchtig, ten koste van anderen. Het is niet betrouwbaar. Het zijn gimmicks, het aas van beesten die jagen. Zij jagen op zielen. Allemaal voor de markt. Die markt zal vallen in het Ragnarok.

Velen voelen zich vastgelopen op aarde. Velen voelen zich in valstrikken. Het ijs moet dus wel dieper gaan om de mens los te maken. Ren in de winter tot de wildernis, en ga tot het verborgene, waarin wedergeboorte is. Daartoe dien je eerst diep genoeg te sterven. Als het ijs niet diep genoeg gaat is het vals, overmoedig, en zal het allemaal gaan instorten samen met de markt. Zoveel overmoedige koninkrijken zijn er om ons heen, zoveel overmoedige markten, allemaal valse zonde-vreugde. Wanneer vreugde overmoed is is het dodelijk, giftig. Je mag niet lachen met de vijand. Ga de feestende stad uit. Ga ook hun huizen van rouw niet binnen. De vromen zijn aan de ijszee en worstelen daar met beesten. Die beesten hebben steden gemaakt van hun projecties. Allemaal illusies.

Kom tot de school van ijs in het diepste van de wildernis. Maar pas op. Er zijn zoveel gevaarlijke winter invloeden. Er is zoveel vals ijs. Het zijn grote beesten. Ze hebben zoveel bloed vergoten. Daar leven ze van. Daarmee zijn ze groot geworden. Dat wil de mens niet zien, want de mens is één met deze beesten. De mens wordt door in het vlees te leven door deze beesten uitbetaald, en vereerd. Het hele status-systeem van de stad is een leugen. Alles hebben ze omgedraaid. Het is verspilde tijd om met deze dronken gekken het uit te praten. Ze luisteren niet. Ze leren niet. Het zijn bevroren wangestaltes. Daarom moet het diepere ijs komen. Een diepere winter moet ons meenemen, dieper de wildernis in, naar waar er nog natuur is, waar het niet aangetast is door de ontzielde mens.

Kom tot het schip van ragnarok om door de ijszee heen te komen. Daarop zijn de germaanse voorouders. Zij hebben met lede ogen moeten aanzien hoe het voorspoeds-evangelie over de mensheid kwam, wat in principe gewoon nog de geesten van katholiek en protestants materialisme waren. De hoer op het beest. De stad en markt van valse vreugde. Vreugde ten koste van

medeschepsel, zij het mens, zij het dier. De hoer lacht op het beest, dronken als ze is. Ze is trots op haar zonden. Ze viert feest omdat ze kan zondigen. Maar de soberen zijn afgezonderd om het te bewenen. In ijs moeten ze haar bevechten. Dat is een koude oorlog. Ze mogen niet overmoedig zijn. Overmoed is haar aas. Vele doden volgen haar die gebrek aan geduld hebben gehad, gebrek aan volharding. Allen zijn ze geketend. De doden volgen haar, zij die van de vrucht van gebrek aan de vreze des heeren hebben genomen. Zij vrezen niet diep genoeg, en daarom zijn zij bedrogen. Zij hebben de depressie des heeren veracht. Zij hebben geen verontwaardiging over de zonde. Ze zingen hun liederen om de stemmen des heeren te doven. Ze willen niet overtuigd worden van zonde. Ze zijn Laodiceaans.

Kom tot de stilte van de winter, kom tot de stilte van de natuur. De natuur werkt niet buiten de winter om. Het leven is maar een flits. Het gaat om het diepe. Alles sterft weer, om plaats te maken voor het grotere, het verborgene, en dan moet de mens ruimer leren denken, niet meer kortzichtig, niet meer eenzijdig. Ook de mens heeft enge poorten gemaakt. De mens wil gediend worden door zijn enge poorten. Wees geen mensenbehager. Er is geen heil in de wegen der mensen. Allen zijn ze afgeweken, de één nog erger dan de ander. Allen hebben zij het hoogste woord en weten zij het het best. Het is een absurdocratie.

Laat de winter komen, laat het diep doordringen. Laat de doden de doden begraven. Zoek naar verloren principes. Wees geen mensenvereerder. Ga niet op zoek naar mensen om van hen je afgoden te maken, want zij zijn nietig. Help ze, maar als ze zich niet laten helpen, bouw dan bruggen. Dan kunnen ze later al dan niet volgen. Uiteindelijk kon je de mens alleen waarlijk helpen door onderwijs. Kennis is het enige medicijn, en dat ligt verborgen in de dieptes van de geestelijke winter.

Het geheimenis verslaat velen. Men krijgt er geen grip op, het breekt ergens halverwege af, en sleurt de mens mee. De mens kan geen grip vinden. Eerst moet de mens aan zichzelf sterven. Juist dat is ook weer onderdeel van de winter. Het laat zich niet zomaar vinden. Het leidt je tot de traan van de winter, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt.

De tranen zijn bevroren. Hier openen de boeken zich. Hier gaat het pad verder. De ijssoldaten zijn ijsziek. De koorts neemt hen mee tot de andere wereld. Denk niet dat profetie op enige andere wijze tot de mens zal komen. Alleen zo zullen de aftitelingen van het vlees getoond worden.

---

64. HEB IK HAAR EERDER GEHOORD ?

Heb ik Haar eerder gehoord ? Dat zou u uzelf moeten afvragen als u tot de Heere gaat. Heeft u misschien nog iets laten liggen waar Ze u al eerder op heeft gewezen ? Zij vraagt om bekering en het onderhoud van de leerregels, van de geboden, van de leer, anders is het onmogelijk Haar welbehagelijk te zijn.

Nu, hoe komt u door de enge poort ? Zeker behoort u dan regressief te zijn, de checklist na te gaan, dat wat u al hebt gehad aan gebruiksaanwijzingen en onderwijs, niet telkens om een nieuw woord vragen als u niks met de oude woorden hebt gedaan.

Bouw uw huis niet als een dwaas op zand, maar maak goede fundamenten. Hier is een checklist hoe u door de enge poort kunt gaan :

- heeft u getoetst ?
- bent u een vrezeling ?
- bent u een leerling ?
- bent u tot het ijs gegaan, oftewel, zoals dat in het nederduits wordt genoemd ‘bent u scandinavisch ?’
- bent u regressief, heeft u iets opgestoken van wat al was gegeven ?
- bent u sober ?
- bent u verborgen ?
- hebt u losgelaten ? (‘depressief’, wat in het nederduits niet zomaar je slecht voelen of ongelukkig voelen is)

Zo kan de grafische kracht opgestuwd worden om door de enge poort te gaan.

De cirkel moet dus eerst rond zijn en waterdicht voordat die kracht opgestuwd kan worden.

Ben je pastoraal als je de enge poort doorgaat, of ben je sadistisch ? Hoe kun je door de enge poort gaan als je andere niet helpt door de enge poort te gaan ? Ben je behulpzaam of koud en afstandelijk ? Ben je onderwijzend, of neem je alleen maar alles voor jezelf, en zing je alleen maar nietszeggende liedjes ?

Wil je alleen maar zingen terwijl je de wereld kapot laat gaan ? En zing je telkens hetzelfde liedje ? Krijg inzicht in wat het betekent om door de enge poort te gaan. Tref goede voorbereidingen. Ga het checklijstje na of je nog wat vergeten bent.

De grafische kracht komt diep van binnen als studie-resultaten. Het is een spel wat je moet spelen en waarin je de eindstrijd dient te behalen. Paulus spreekt ook over die wedstrijd. Het is de wedstrijd tegen de oude mens. Zorg dat je het wint.

Ben je een volharder, of geef je ergens halverwege op ? Ben je een geoefende ? Heb je er alle tijd voor genomen ? Heb je het in het verborgene gedaan of voor het oog van de mensen ?

65. ZOMBIE KERK IN EEN ZOMBIE WERELD

De lijkenetende kerken (die nog rustig en vrolijk medeschepselen eten, de dieren, ook de schepping van God) hebben hierdoor ernstige hersenbeschadiging opgelopen. Zij zijn verloederd en hebben hersenontstekingen opgelopen die lijken op het alzheimer effect.

De profeten bekritiseren het bloedige offer-systeem en verbinden vlees met geweld. Jesaja 66:3 vergelijkt wie offers brengt met iemand “die een hond de nek breekt”. Jeremia viel de offerdienst van de voorouders aan en stelde dat het niet van God kwam. (Jeremia 7) Mozes en de voorouders aten lijken, en het had hun brein aangetast zodat ze andere stemmen hoorden. Daarom mocht Mozes het beloofde land niet in. Hij was overmoedig geweest. Hij wilde tot God komen door verletterlijking, niet door vergeestelijking. Hij bouwde zijn eigen toren van Babel. Jeremia viel Mozes daar op aan. Dat wil niet zeggen dat we Mozes niet in de prediking kunnen gebruiken, want Mozes stond ook voor een heleboel goede dingen, net als Jezus. Het zijn voorbeelden, archetypes, maar als letterlijkheden functioneren zij niet goed.

Met de komst van Willem I kwam in 1816 het gewicht op de hervormde kerk, de koningskerk. In 1886 met de komst van Abraham Kuyper verschoof dit gewicht tot de gereformeerde kerk in de zogeheten doleantie. Met de dood van Abraham Kuyper in 1920 verschoof het gewicht weer terug naar de hervormde kerk. In 1951 schoof dat gewicht weer naar de gereformeerde kerk, in de na-oorlogse wederopbouw. Er kwamen nieuwe structuren. Het eten van lijken was nog niet uitgebant. Wie herinnert zich niet de gereformeerde barbecues en de gehaktbal bij de patat op feestjes ? Het komt neer op een hormonale drugsverslaving. De stresshormonen van de dieren die angst hebben ervaren bij de slacht komen zo in de mensen. Het zijn sterke hormonale pieken, en het activeert hallucinaties in de mens. Daardoor wordt de mens gedreven. Daarom leven we nog steeds in een zombie wereld, in een dystopie. De strijd gaat dus door. Dat is een geestelijke strijd. We moeten medestrijden en medelijden. Dat is onze opdracht. Telkens weer beinvloeden de hormonen die men van het lijken eten krijgt de menselijke biochemie die vervolgens het neurale stelsel verstoort en opjut. Het geeft de mens valse vrede, valse gerustheid, en valse zekerheden, en zo leeft de mens in een schijnwereld en een schijnkerk. Transvetten en afbraakstoffen vermeerderen de onstekingen in het brein, wat een geheel eigen en unieke matrix doet ontstaan in het holografische geheugen, geweten en verstand van de mens, zowel in de mentale zijde als de emotionele zijde, wat kan uitgroeien tot een syndroom, een monster met vele tentakels. Zo wordt de mens volledig vastgezet en versteend in die positie, wat vervolgens nog meer parasieten aantrekt die zich in het brein nestelen. Ze voeren daar markt mee. Zo wordt de mens tot product. De mens is verkocht.

Telkens als men lijken eet van dieren eet men neurotoxische stoffen. Prionen zijn verkeerd gevouwen eiwitten die andere eiwitten ook kunnen aantasten, en waardoor er beeldvervorming in de hersenen kunnen ontstaan, en woordvervorming. Zo zetten ze mensen tegen elkaar op. Het is vlees tegen vlees. Men krijgt hierdoor allerlei waanziektes, wat gaat stollen tot een superioriteitssyndroom. De een weet het altijd beter dan de ander in deze zombie wereld. Zou u niet eerst terugkeren tot de Heere voordat u uw mond lostrekt ?

Prionen zijn ziekteverwekkers, en komen door vlees eten, worden makkelijk overgedragen. De kerk lijdt aan zware prionziekte. Het is tot een zombiekerk geworden in een zombiewereld. Daarom is kerkgeschiedenis belangrijk.

De besmetting vindt plaats door nabootsing. Zo maken de prionen hun bekeerlingen. Zo geven ze het door van geslacht tot geslacht. Ze hebben een imitatie-afgod gemaakt. De prionen werken door dwang, en zo ontstaan er allerlei klonteringsketens waardoor de hersencellen afsterven, waardoor er gaten ontstaan in beleving en persoonlijkheid. Zo werkt de zombie wereld. De mens is diep erin gedaald door gebrek aan kennis, doordat de mens het vlees heeft verkozen, de zonde. Men heeft genomen van de vrucht van gebrek aan vreze des Heeren, waar de Synopsis, het gereformeerde handboek van 1625, ook op wees en over sprak. Dat was de verboden vrucht. Men verachtte de vreze des Heeren. Men was niet op zoek naar God, naar het lijden des Heeren en de vreze des Heeren, in Getsemane, maar men was op zoek naar genot. Men was op zoek naar het snelle goud van de dwazen. Men verkoos snelheid boven diepte. Zo werd god tot een sokpop gemaakt. Wat een misselijke toestand is de kerk geworden vandaag de dag. Zij moeten wederkeren tot de reformatie en verder bouwen. Er worden zieke spelletjes gespeeld, allemaal aangedreven door de excessen van het lijken eten. De hersenen kunnen daar niet tegen. De hersenen flippen. Het is een drugstrip. Ontwaakt gij die slaapt, en breng uw dagen niet meer door in het vlees. Keer weder tot de natuur, en de natuurrede, en nadert tot God, wetende dat God geen goedkope hoer is. Ze hebben het allemaal veel te goedkoop gemaakt, en nu dwaalt een ieder maar rond, ver weg van de bron des levens. Het zijn de krachten en machten van de dood die hier werkzaam zijn op deze gevallen aarde. En deze krachten zijn zeer sluw. Het kwaad is zeer listig. Net zoals in de hof van Eden. Pas op voor de onzichtbare ziektes. Eet niet van de verboden vrucht. U bent niet geroepen om lijken te eten. Het leidt tot de geestelijke dood. Och, blaast toch op de bazuin, en keert weder tot de Heere, in vreze en beven, u en de uwen. Veracht de vreze des Heeren niet langer, want zij is de bron des levens. Men heeft een valse, snelle olijfberg gebouwd in de kerk, en Getsemané en Golgotha zijn in de kelders onder de kerk gedreven, tot onder de grond. Men heeft de valse olijfberg gebouwd als een toren van Babel. Mozes deed dat al in zijn tijd, en men gaat daar rustig mee door.

Och, de Heere komt tegen deze gruwel.

---

66. DE BESNIJDENIS VAN HET VERSTAND

10. Het oorlogsverbond moet gesteld worden onder het leerverbond, en onderworpen worden aan het werkverbond.
11. Hier worden de drie basis verbonden besproken in het verband van het toets verbond, dus vier verbonden.
Vissen 1

We bespreken het prachtige boek Vissen in de RV-bijbel, recht vanuit de hemel gekomen tot de mensheid. Allereerst moeten we leren, niet zomaar geestelijke oorlog voeren. Allereerst moeten we toetsen, oftewel ontmaskeren. Je moet eerst weten wat de vijand is, en het komt er op neer dat de

vijand een gebrek aan leergierigheid is. Ook kun je geen oorlog voeren als je niet werkt, in de zin dat oorlog in verband moet staan met een heleboel andere dingen. Elke oorlog, oftewel elk oordeel, mag alleen voorkomen uit zorg, en elke zorg moet voortkomen uit voorzorg, stelt de rv-bijbel.

2:11 zegt :

Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten.
Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde.

Vandaar dat de vier verbonden en de kennis omtrend de vier verbonden van belang zijn.

Buli 1:10 zegt :

En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.

Het boek Vissen laat een patroon zien van ontmaskering en openbaring, om zo gedegen kennis op te doen. Wat houdt dit in ?

3:7 zegt :

Wij mogen daarom worstelen om tot diepere betekenissen te komen. Elke dag is het weer een worsteling, ook elke nacht.

Het boek Vissen noemt dit de weg tot de geestelijke vissersboot. Dit kun je alleen als een kind, als de minste, ontvangen. En hoe wordt je een kind ? Door je vleselijk verstand te laten besnijden. Dat kan alleen als je versoberd, als je mindert. Niets gebeurt zomaar. Het is geen sleutel, maar gereedschap.

Dit betekent het loslaten van vooroordelen. (6:7) Dit betekent terugkeren naar de moedermelk. De geestelijke vissersboot is een beeld van de school. De beesten in de rivier zijn de vissen van de spijbelarij, van gebrek aan leergierigheid. Nu, dat moet een mens het ergste vrezen, en daar moet een mens tegen strijden. We mogen staan op Buli 1:10 dat we macht hebben over deze beesten. Laat hen je niet meesleuren in de rivier. Zij eten de onoplettenden.

1:19 Alles moet gebaseerd zijn op studie, niet op wat mensen en meerderheden willen.

Hier mag je op staan, op het studie verbond, wat dus zeker ook verbonden moet zijn aan het toets verbond, aan het oorlogsverbond en aan het werkverbond. Hef je schild op als mensen en meerderheden hun wil op je projecteren, maar kies altijd voor de studie, en strijdt er voor. De boze vrucht in het paradijs is het gebrek aan studie, het gebrek aan leergierigheid, oftewel de spijbelarij, en het slaat gaten in de mens, waarin de wil van het vlees gaat wonen.

---

67. CLOWNS IN DE KERK

28b. Het geeft loon aan wie loon toekomt. De bruid mag haarzelf niet zomaar ontkleden. Zij is een geheim, en openbaring komt tot hen die aan de hemelse voorwaarden voldoen.
29. Daarom is het van belang terug te keren tot de stilte van de vrouw, de stilte van het geheim.
30. Alles heeft zo zijn consequenties. Er moet een wachter zijn voor de mond.
31. De ware naaktheid en intimiteit is de exegese, de verdieping, wanneer de mens afdaalt in het geheim.

33. De mens mag het Woord niet forceren, het Woord niet verkrachten. De mens mag geen ijdele woorden spreken, overmoedig en overmatig.
34. De mens moet een relatie aangaan met het Woord, het Woord leren kennen, en natuurlijk omgaan met het Woord.
35. Het Woord zal verdiend moeten worden.

II Werktuigen 6

Door de reformatie liep ook deformatie. Twee lijnen. Nu, het is belangrijk dit onderscheid te kennen. Laodicea liep er ook doorheen. In de gedeformeerde, Laodiceaanse, lauwe kerk is men hevig overstuur als je het woord ‘verdienen’ opnoemt. Ze willen alles gratis, anders zijn ze hevig verontwaardigd. Ze willen overal bijkomen. Als de clown iets niet zint dan zijn ze hevig overstuur en zwijgen ze je dood of herhalen ze hun kortaffe cirkeldogma’s als koelbloedige formules. Die prevelen ze op, maar verstaan ze niet. Spreuk na spreuk. We zien in het tekstgedeelte van II Werktuigen dat dit gelijk staat aan verkrachting. Ze willen de vrouw niet leren kennen, haar vertrouwen niet verdienen, maar hupsakee de la in. Het zijn boeren, het zijn kolonisten, die de natuurvrouwen onderdrukken, oftewel het natuurwoord. De kerken zitten vol met hen die zo redeneren. Alles is genade, er hoeft niets verdiend te worden want dat heeft één of andere paus in het verleden al gedaan. Het is maar dat u het weet. Kinderen worden grootgebracht met deze drugs.

Kinderen raken zo geestelijk verlamd, want ze kunnen en mogen het immers niet verdienen. De ironie ervan is dat ze wel op scholen worden gedrukt waar ze alles netjes moeten verdienen. Dan mag het ineens wel, maar in de kerken mag dat niet.

Nu maken wij wel onderscheid tussen geestelijk verdienen en vleselijk verdienen. Vers 21 zegt :

Alleen in de nacht kan de mens loon verdienen, waar het ego van de mens afsterft, in slaap valt. Het loon is de droom.

Uiteindelijk is dat iets van de nieuwe mens. De oude mens is afgedaan. Uiteindelijk is het verdienproces door het sterven van het zaad, zodat er geen vleselijke inmeng is, maar God is zeker niet onvoorwaardelijk. God is geen goedkope hoer. We zien de goedkope hoer dronken van het

bloed van de martelaren op het beest rijden, in de kerk. Zoals we weten zal ze van het woeste beest afvallen en verscheurd worden door het woeste beest. Dat is het ourobouros principe, een groot geheimenis. Het ego zal zichzelf opvreten, omdat alles wat hij is gestolen is, dus uiteindelijk werkt het tegen hem.

Het is imitatie. Daar winnen ze de oorlog niet mee. Het is niet echt, niet doorleefd. Ze hebben gestolen werktuigen die ze niet kennen en die zich tegen hen zullen keren.

---

68. DE STRIJD TEGEN DE HARTSTOCHTEN

In de philokalia, de monnikenbijbel van de slavische kerk, een middeleeuws geschrift, staat : ‘Onderzoek uzelf dagelijks voor Gods aangezicht en ontdek welke hartstochten er in uw hart zijn. Werp ze uit en ontkom zo aan het oordeel.’

Men is vandaag de dag dronken door de hartstochten, maar men zou dronken moeten worden door de vreze des Heeren om hieraan te ontkomen. Zo kan men loskomen van de aardse verleidingen en misleidingen. Isaac van Ninevé, een monnikenvader van de jaren 600 beschreef dit proces. Men komt alleen los van wereldse genegenheden door naar de widernis te gaan, stelt Isaac van Nineve. Het ware leven is de vreze des Heeren, stelt Isaac van Nineve. Omdat de kwade gedachten sterk zijn moet het hart bewapend zijn met het onderwijs, anders is het niet te dragen. Isaac van Nineve stelde dat er geen onvergeeflijke zonde was, behalve degene waar bekering ontbreekt.

Deze monnikenvader leert dat de theorie bestaat uit dienstbaarheid, en de praktijk uit geduld bestaat. Geduld is de ware werken des Heeren. Het fundament hiervan is de vreze des Heeren. We kunnen stellen dat we alleen waarlijk geboren worden door de vreze des Heeren. De monnikenvaders (Evagrios de Eenzame, Johannes Climacus, Jeremia) stellen dat men de ballingschap moet aanvaarden opdat men loskomt van het aardse eigene, normale en ingedutte. Men moet oppassen voor vraatzucht, hebzucht en mensenbehagenis, voor het zoeken naar de goedkeuring van mensen. Men moet ook loskomen van zelfwaarde, want daar begint de zonde bij. Men mag er niet aan gehecht zijn, stelt Evagrios. Men moet terugkeren tot zelftucht, zelfrestrictie en zelfbeheersing. Het is een gevecht tegen zelfvertrouwen, het begin van alle zonden. Zo komt de hoogmoed binnen. Men moet wederkeren tot zelfverloochening.

Daarom predikten de monnikenvaderen (zoals Johannes van het Kruis en Johannes Climacus) de weg van de ontlediging, het hongerpad, waarop het oude zelf kon afsterven en het eigenbelang. Men zou zo verlost kunnen worden van de zinnelijke afhankelijkheid van het zoeken naar troost.

In de geestelijke wereld is er het gevecht tussen de monniken die het geestelijke pad volgen, en de piraten die het pad van materialisme volgen. Uiteindelijk moeten de monniken terug naar de indianen om van de natuur te leren. De piraten zijn van de stad, en de monniken zijn van de wildernis.

69. DE STRIJD TEGEN DE HARTSTOCHTEN - 2

Een nieuwe christen krijgt drie opties. Er wordt gezegd : Je kunt katholiek worden, protestant, of slavisch. Die leven met elkaar in oorlog. Er is ook een vierde optie, wordt er dan gezegd : de monastiek. Dat is een lijn die door alle drie heenloopt. De andere lijn is Laodicea, het stadse, daar moet je niet wezen.

Als jonge monnik kom je dan terecht bij de monnikenvaderen zoals Eckhart von Hochheim (1260-1328), ook gewoon Eckhart genoemd. De jonge monnik wordt geleerd wat het betekent om zijn vader en moeder achter te laten. Het betekent je oude beelden achter te laten, je te ontledigen, niets meer van jezelf te hebben. Dat staat er ook bij, namelijk dat je jezelf moet verlaten, jezelf moet verloochenen. Men moet oude voorstellingen van religie, en oude begeertes en eigenschappen loslaten. In de woorden van Eckhart is dat ook het verloochenen van de zintuigen. Men moet juist naar binnen leven, niet naar buiten, niet al rennend door de zintuigen tot de schijnwerkelijkheid gaan. Het ware leven is in het innerlijk.

We moeten hierbij zeggen : Stilte moet voortgedreven worden door de vreze des Heeren, maar die vreze moet ook gezuiverd worden door de stilte, opdat het geen aardse vreze zal zijn. Daarom moet deze vreze verdiept worden, en moet men wedergeboren worden in de vreze des Heeren.

Eckhart stelt dat we niet moeten werken zomaar vanuit liefde of vreze op zich, maar dat ze bij elkaar horen. We moeten hierbij opmerken : vreze is liefde, want je wil niet buiten God raken, of God verliezen, en daarom vrees je. Gebrek aan vreze is dus een gebrek aan liefde. We leven niet door sluwe vrezeloze emotie die het ego voortstuwt, maar door godvrezende, godlijdende en godstrijdende empathie. Liefde drijft wel de lagere vrees van het ego uit, de aardse vrees, vrees om het ego te verliezen, vrees om er niet meer bij te horen, vrees om de goedkeuring van anderen te verliezen, vrees om niet meer op de troon te zitten. Leg al je kronen en tronen af, kom tot de ontlediging, maar die is alleen in de sobere vreze. Wij moeten testen op Pniël, ten bloedens, zwetens en tranens toe, totdat het ego sterft en niet meer op de troon zit, en God ons over neemt. Dat is een gevecht, dat is een worsteling. We moeten daar elke vleselijke neiging, begeerte en hartstocht achterlaten. Dat is een strijd tegen zelfvertrouwen en zelfverzekerdheid, tegen zelfvleierij. De monnikenvaderen onderwezen over hoe deze harstochten te overwinnen. Er moet een verzet zijn, een offensief, als toetsmiddel, niet zomaar ontlediging op zich.

Eckhart wees erop dat de krachten van de ziel teruggedreven moeten worden door inspanning. Het Koninkrijk der hemelen breekt zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar, noemde Eckhart.

We kunnen hierbij opmerken dat dit het toetsende verzet moet zijn. Het is een belangrijke schakel. We kunnen niet zomaar van niets tot niets gaan. We moeten een ontmoeting hebben met de toetsende geestelijke oorlog. Strijd om in te gaan. Bewerk uw behoudenis met vreze en beven. Een

ander medicijn tegen de zonde is er niet. Het moet diep gaan. Men moet niet in romantische emotie-religie wegzakken. Er staan teveel vijanden op de loer.

Schakel-ontlediging is dus van belang, in de zin dat als de vrees-schakel er niet is, of niet voldoende is, dan kom je in de New Age terecht, in overromantische religie die het hart verblindt. Dan ga je aan de geestelijke drugs. Dat gevaar ligt er ook voor monniken, dat ze ergens vastgroeien. Dat ze geestelijke zoetekauwen willen worden, die de tucht en de vreze haten, in plaats van de zonde. Dat kan heel subtiel gaan. Men moet oppassen voor ‘zalverige prediking’ die schakels missen, want daardoor komen de hartstochten binnen om de mens te binden. Het is dus van belang om als monnik een geestelijke pelgrim te zijn en hermiet, als hermitatische monniken, hermitische monniken, en het geestelijke lijden, vrezen en strijden niet te verzaken.

Je hoeft niet letterlijk naar een klooster te gaan. Je bent zelf een klooster, en je kunt je huis tot klooster maken. Onze huizen mogen tot kloosters worden. Zorg dat je genoeg natuur om je heen hebt.

---

70. TERUG NAAR HET MONNIKENTIJDPERK

Ik droomde dat ik bij de vader in zijn wagen was. We reden door weiland gebied met was bos hier en daar, natuurgebied. Hij had aardappels gegeten maar een aardappel was in zijn keel blijven steken en hij had ademhalingsproblemen. Ik heb hem toen bij zijn buik gegrepen en heel hard er tegenaan gedrukt, zodat de aardappel naar boven kwam. Daarna kwamen er veel meer aardappelen naar boven die ook allemaal vast hadden gezeten. Wat betekent dit ? God wil dat we teruggaan naar het monnikentijdperk, naar de natuur, en zal alle verstoppingen doorbreken. De kerk is vastgelopen, maar we moeten terug.

De dag erna kreeg ik een droom dat er oude boeken waren en er was een plaatje van schapenfokkerij en schapenslacht. Dat is wat de kerk nu is. Ik was er met een oude buurjongen. Hij zei ook dat het moest stoppen en dat het ontmaskerd moest worden. Men eet schapenvlees in de kerk. Er zijn vele herders die huurlingen zijn. Ze willen groter worden, maar het Woord zegt om minder te worden. Het gaat niet om de kerkgroei cijfers, om de statistieken, maar om de herbronning, dat de schapen een doorgang hebben, terug naar de weide. Ze zitten nu vast in de fokkerijen van de stad. Er moet dus een grote uittocht komen, maar die is allereerst in het onderwijs, in het hart. We moeten allereerst zelf terug naar het monnikentijdperk.